

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ ΠΗ' - ΤΕΥΧΟΣ 3 - ΜΑΡΤΙΟΣ 2011
ΑΘΗΝΑΙ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑ του Μακ. Αρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. **ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ**

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ: Κλάδου Ἐκδόσεων τῆς Ἐπικοινωνιακῆς καὶ Μορφωτικῆς Ὑπηρεσίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

ΕΚΔΟΤΗΣ: Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Κηφισίας κ. Κύριλλος

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΞΙΑ - ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΥΛΗΣ: Κωνσταντῖνος Χολέβας

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΔΟΚΙΜΙΩΝ: Κωνσταντῖνος Χολέβας, Λίτσα Ἰ. Χατζηφώτη, Βασίλειος Τζέροπος, Δρ Θ.

ΣΤΟΙΧΕΙΟΘΕΣΙΑ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ - ΒΙΒΛΙΟΔΕΣΙΑ: Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ: Ν. Κάλτζιας, Ἰασίου 1 – 115 21 Ἀθήνα, Τηλ.: 210-7272.356 – Fax 210-7272.380.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ: Ἰωάννου Γενναδίου 14, 115 21, ΑΘΗΝΑ Τηλ: 210 72.72.253, Fax: 210 72.72.251
<http://www.ecclesia.gr> e-mail: periodika@ecclesia.gr

Γιὰ τὴν ἀποστολὴ ἀνακοινώσεων καὶ εἰδήσεων ἀπευθύνεσθε:

- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΚΚΛΗΣΙΑ: periodika@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ: efimerios@ecclesia.gr
- γιὰ τὸ περιοδικὸ ΘΕΟΛΟΓΙΑ: theologia@ecclesia.gr

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ	148
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ	149
ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ	151
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ	
<i>Τοῦ Προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Μπαρόζο,</i> Ἀπάντηση γιὰ τὴν ἔκδοση τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἡμερολογίου	152
ΕΓΚΥΚΛΙΟΙ	
Ἡ Φιλανθρωπικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος	153
Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καὶ ἡ Ἐπανάσταση τοῦ '21	157
ΟΜΙΛΙΑΙ	
<i>Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου,</i> Θεολογία καὶ Τέχνη	161
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ κ. Δανιὴλ,</i> Ὁ Θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας.....	163
<i>Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσοστόμου,</i> Ὁ Τουρισμὸς Σήμερα	170
ΣΥΝΟΔΙΚΑ ΑΝΑΛΕΚΤΑ	
<i>Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἄνθη,</i> Ποιμαντικὴ Οἰκογενεὶα Μεταναστῶν	172
<i>Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος,</i> Σύνοδος τῶν Ἐφήβων 2011	179
Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος: Ἐτήσιος Ἀπολογισμὸς 2010	183
ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ	188
ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ.....	194
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ	198
ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ	204

ΠΡΟΛΟΓΙΚΟΝ

Σ

ΤΟ ΤΕΥΧΟΣ Μαρτίου τοῦ περιοδικοῦ ΕΚΚΛΗΣΙΑ μπορείτε νά διαβάσετε τήν Ἐπιστολή τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος πρός τόν Πρόεδρο τῆς Διορθοδόξου Προπαγανδασταστικῆς Ἐπιτροπῆς καθώς καί τό Ἐπίσημο Ἀνακοινωθέν τῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς πού συνεκλήθη στή Γενεύη (26.2.2011). Δημοσιεύουμε ἐπίσης τήν ἀπάντηση τοῦ Προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Ζοζέ Μανουέλ Μπαρόζο πρός τήν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σχετικά μέ τό εὐρωπαϊκό σχολικό ἡμερολόγιο, τό ὁποῖο παρέλειψε νά ἀναφέρει τίς Χριστιανικές ἑορτές.

Θά διαβάσετε ἐπίσης δύο ἐγκυκλίους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ πού διενεμήθησαν μέσφ τῶν Ἱερῶν Ναῶν καί συγκεκριμένα περί τῆς «Φιλανθρωπικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φεβρουάριος 2011) καί περί τῆς «Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας καί τῆς Ἐπαναστάσεως τοῦ 1821» (Μάρτιος 2011).

Στήν ἐνότητα τῶν ΟΜΙΛΙΩΝ δημοσιεύουμε τήν εἰσήγηση τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου στήν Ἡμερίδα τῶν Θεολόγων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως στίς 15.2.2011. Ἐπίσης δημοσιεύουμε τήν ἐπίσημη Ὁμιλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ κατά τό Συνοδικό Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (13.3.2011), καί τήν Ὁμιλία-Χαιρετισμό τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσόστομου στό Παγκόσμιο Συνέδριο Τουρισμοῦ τῆς Ἀνδόρρας, ὅπου ἐξεπροσώπησε ἐπισημως τήν Ἱερά Σύνοδο ὡς Πρόεδρος τοῦ Συνοδικοῦ Γραφείου Προσκυνηματικῶν Περιηγήσεων.

Στήν ἐνότητα τῶν ΣΥΝΟΔΙΚΩΝ ΑΝΑΛΕΚΤΩΝ θά διαβάσετε μία Ὁμιλία τοῦ Πανοσ. Ἀρχιμανδρίτου Τιμοθέου Ἄνθη, Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Προσφύγων, Μεταναστῶν καί Παλιννοστούντων περί τῆς Ποιμαντικῆς τῶν οἰκογενειῶν τῶν μεταναστῶν. Θά διαβάσετε ἐπίσης τόν προγραμματισμό τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς καί Νεότητος γιά τήν Σύνοδο τῶν Ἐφήβων τοῦ 2011, καθώς καί τόν Ἐτήσιο Ἀπολογισμό τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιά τό ἔτος 2010.

Ἡ ὕλη τοῦ τεύχους συμπληρώνεται μέ τά συνήθη ὑπηρεσιακά κείμενα τῶν Κανονισμῶν-Ἀποφάσεων καί τῶν Προκηρῦξεων-Κλητηρίων Ἐπικριμάτων, καθώς καί μέ τίς εἰδησεογραφικές στήλες τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Χρονικῶν καί τῶν Διορθοδόξων καί Διαχριστιανικῶν.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Εὐχαριστήριος χαιρετισμός τῆς Ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν Πρόεδρο τῆς Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς

Πρωτ. 1121

Ἀθήνησι 22α Φεβρουαρίου 2011

Διεκπ. 645

Πρὸς
Τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην
Περγάμου κ. Ἰωάννην,
Πρόεδρον τῆς Διορθοδόξου
Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς.
Εἰς Σαμπεζύ Γενεύης.
Σεβασμιώτατε ἐν Χριστῷ ἀδελφέ,

Μετ' εὐφροσύνης καὶ χαρᾶς ὡς πλείστης ὀλόθυμον ἀπευθύνομεν εὐχαριστήριον χαιρετισμὸν πρὸς Ὑμᾶς, ὡς Πρόεδρον τῆς συγκληθείσης, Θεία εὐδοκία καὶ Χάριτι, Διορθοδόξου Προπαρασκευαστικῆς Ἐπιτροπῆς ἐπὶ τῇ ἐνάργει τῶν ἐργασιῶν Αὐτῆς, προθύμως καὶ φιλαδέλφως ἀνταποκριθέντες τῇ προσκλήσει τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότητος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου. Ἐν ἀπλότῃ καρδίας καὶ ἐν τῷ πνεύματι τῆς ἐν Χριστῷ ἀγάπης ὁμοθύμως κοινωνοῦντες μετὰ τῶν ὁμοδόξων ἀδελφῶν ἡμῶν, εὐχόμεθα τὴν δημιουργικὴν καὶ καρποφόρον συνεργασίαν ἀλλήλων ἐπὶ τῷ κοινῷ τέλει τῆς οἰκοδομῆς τῆς καθόλου Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, πρὸς ἐπανακεφαλαίωσιν καὶ ἐδραΐωσιν τῆς ἀρρήκτου ἐνότητος πάντων καὶ διαβούλευσιν ἐπὶ τῶν ἀπασχολούντων Αὐτὴν θεμάτων ἐν τῇ ἐκκληρώσει τῆς ἀποστολῆς Αὐτῆς εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον.

Παρά τὴν διοικητικὴν κατάτησιν ἡ Ὁρθοδοξία παραμένει ἠνωμένη ἐν τῇ Πίστει, τῇ ἐν τῷ κοινῷ Ποτηρίῳ κτηθείσῃ, καὶ ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης, τῆς ὑπὲρ νοῦν καὶ ἀδιαστάτου, στοιχοῦσα τῇ

κανονικῇ ἱερᾷ τάξει καὶ τῷ ἀρχαιοπαραδότῳ καὶ ἀκηράτῳ θεσμῷ τῆς Συνοδικότητος, διὰ τοῦ ὁποῦ διαχρονικῶς διασφαλίζονται τόσον ἡ ἀλήθεια, ὅσον καὶ ἡ ἐνότης τῆς Ἐκκλησίας, τῆς ἐχούσης, ὡς ἐν Παραδείσῳ τό ξύλον, ἐν τῷ μέσῳ Αὐτῆς παρόντα ζωῆς τὸν Κύριον.

Ὡς ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ ἅπασαν τὴν κτίσιν συνέχει ἐν θαυμασίᾳ ἀλληλουχίᾳ καὶ τάξει, οὕτω καὶ τὴν ἁγίαν Αὐτοῦ Ἐκκλησίαν ἠδύοκησεν ὅπως οἰκονομῆται τῇ αὐτῇ πολυετᾷ ἀρμονίᾳ καὶ διὰ τῆς ἀδελφικῆς κοινωνίας ἐν συνελύσει καὶ ἐν ἀποφάνσει ἐνότητος, ἡ Χάρις τοῦ Παρακλήτου «ὄλον συγκροτεῖ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας», ὥσθ' ἴνα πάντες, κἂν κεχωρισμένοι καὶ ἀφεστηκότες, ἀδιάστατοι καὶ ἀχώριστοι ὣσιν ἐν Αὐτῇ, «μᾶ ψυχῇ συναθλοῦντες τῇ πίστει τοῦ Εὐαγγελίου» (Φίλιπ. α' 27).

Ἐν τῇ αὐτῇ συναντιλήψει τῆς διὰ Χριστὸν ἀγάπης ἐπικαλούμενοι τὴν ἄνωθεν εὐλογίαν καὶ Χάριν ἐπὶ τό προκείμενον ἔργον τῶν σεπτῶν συνέδρων, εὐχόμεθα ὅπως καταφωτίση τὰς πάντων διανοίας, τῆς ἀληθοῦς πληρῶν ἐπιγνώσεως, ἐπὶ τῷ τέλει τῆς μετὰ σοφίας καὶ συνέσεως ἐνιαίας Ὁρθοδόξου μαρτυρίας εἰς τὸν σύγχρονον κόσμον, πρὸς ἐξέτασιν, ἀντιμετώπισιν καὶ μελέτην τῶν κοινῶς ἀναφυομένων σήμερον ἡμῖν ζητημάτων.

Ἐπὶ δέ τούτοις, κατασπαζόμενοι τὴν ὑμετέραν Σεβασμιότητα ἐν Κυρίῳ, διατελοῦμεν μετ' ἀγάπης.

† Ὁ Ἀθηνῶν Ἱερόνυμος, Πρόεδρος

Ἀνακοινωθέν τῆς 26ης Φεβρουαρίου 2011

Συνήλθεν εἰς τό ἐν Σαμπεζύ Γενεύης Ὁρθόδοξον Κέντρον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπὸ 22ας ἕως 26ης Φεβρουαρίου 2011, ἡ Διορθόδοξος Προπαρασκευαστικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἐπιτροπῆς προήδρευεν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης, ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, Γραμματεὺς δὲ αὐτῆς ἦτο ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ἑλβετίας κ. Ἱερεμίας, Γραμματεὺς ἐπὶ τῆς προπαρασκευῆς τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου.

Ἡ Διορθόδοξος Ἐπιτροπὴ εἶχεν ὡς ἔργον τὴν ὀλοκλήρωσιν τῆς μελέτης τοῦ θέματος τοῦ Ἀυτοκεφάλου καὶ τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως αὐτοῦ ὡς καὶ τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος τῶν Ὁρθοδόξων Διπτύχων.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ, μετὰ τὴν ἐναρκτήριοι ὁμιλίαν τοῦ Σεβ. Προέδρου καὶ τὴν ἐναρκτήριοι εἰσήγησιν τοῦ Γραμματέως αὐτῆς συνέχισε τὴν ἐξέτασιν τοῦ θέματος τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Τόμου Ἀυτοκεφαλίας, τὸ ὁποῖον εἶχε παραμείνει ἐκκρεμὲς ἀπὸ τὴν προηγουμένην συνάντησιν αὐτῆς. Γενομένης μακρᾶς συζητήσεως ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου δὲν ἐπετεύχθη ὁμόφωνος ἐπ' αὐτοῦ ἀπόφασις.

Δοθέντος ὅτι κατὰ τὸν ἰσχύοντα Κανονισμόν αἱ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ λαμβάνωνται ἐν ὁμοφωνίᾳ, δὲν ἐπετεύχθη συμφωνία ἐπὶ τοῦ θέματος τοῦ Ἀυτοκεφάλου καὶ τοῦ τρόπου ἀνακηρύξεως αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον τελεῖ εἰσέτι ἐν ἐκκρεμότητι.

2. Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεζήτησε καὶ τὸ θέμα τῶν Ὁρθοδόξων Διπτύχων καὶ ἐξήτασε τὰς διαφορὰς κανονικάς καὶ ἐκκλησιολογικάς πτυχὰς αὐτοῦ, περιέγραψε τὴν σύγχρονον πρᾶξιν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ καὶ ὁμοφώνως διετύπωσε τὴν ἄποψιν ὅτι τυγχάνει ἐπιβε-

βλημένον νὰ καταρτισθοῦν εἰς τὸ μέλλον ἐνιαῖα Δίπτυχα ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀπὸ ἐκφρασίς τῆς ἐνότητος αὐτῆς.

Ἡ Ἐπιτροπὴ περιέγραψε καὶ τὰ κριτήρια διὰ τὴν ἀναγραφὴν καὶ κατάταξιν Ἐκκλησίας τινος ἐν τοῖς Ἱεροῖς Διπτύχοις ὡς αὐτὰ ἐφαρμόζονται μέχρι σήμερον.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξήτασε τὸ αἴτημα τῶν Ἐκκλησιῶν Πολωνίας καὶ Ἀλβανίας περὶ ἐνιαῖας κατάξεως αὐτῶν εἰς τὰ Ἱερά Δίπτυχα ἀπασῶν τῶν Ἀυτοκεφάλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, προηγουμένης τῆς Ἐκκλησίας Πολωνίας, καὶ προέτεινε τὴν ἀνάλογον προσαρμογὴν τῶν Διπτύχων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐξήτασε τὰ αἰτήματα:

α) τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Γεωργίας περὶ ἀνυψώσεως αὐτῆς εἰς τὰ Ἱερά Δίπτυχα πασῶν τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν εἰς τὴν ἕκτην θέσιν,

β) τῆς ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου περὶ ἀνυψώσεως αὐτῆς εἰς ἀνωτέραν θέσιν ἐν τοῖς Ἱεροῖς Διπτύχοις,

γ) καθὼς καὶ τὴν παρατηρουμένην διαφοροποίησιν ἐν τοῖς Ἱεροῖς Διπτύχοις Ἐκκλησιῶν τινῶν τὴν ἀφορώσαν εἰς τὴν συμπερίληψιν Ἐκκλησιῶν μὴ πανορθόδοξως ἀνεγνωρισμένων ὡς Ἀυτοκεφάλων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ διεπίστωσε τὴν ἀδυναμίαν ἐξευρέσεως ὁμοφώνως ἀποδεκτῆς προτάσεως ὡς πρὸς τὰ θέματα ταῦτα.

† Ὁ Περγάμου Ἰωάννης, Πρόεδρος

ΠΙΝΑΞ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ

Συμπληρωματικός Προκαταρκτικός Πίναξ Κληρικῶν Ὑποψηφίων πρὸς Ἀρχιερατείαν

Ἡ ἹΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 1557
Ἀριθμ. Διεκπ. 867
Ἀθήνησι 16ῃ Μαρτίου 2011

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», δημοσιεύομεν κατωτέρω «Συμπληρωματικὸν Προκαταρκτικὸν Πίνακα Κληρικῶν» προταθέντων διὰ τὴν ἐγγραφὴν τῶν εἰς τὸν Κατάλογον τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν Ἐκλογίμων καὶ κερτημένων τὰ ὑπὸ τοῦ Νόμου ὀριζόμενα τυπικὰ καὶ οὐσιαστικὰ προσόντα.

Συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 20 τοῦ Νόμου 590/1977, κατὰ τῆς ἐγγραφῆς ὑποψηφίου τινός ἐκ τῶν κατωτέρω προτεινομένων, δύναται νὰ ἀσκηθῆ παρ' οἰουδήποτε κληρικοῦ ἢ λαϊκοῦ ἔνστασις ἐντὸς δύο (2) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ὁ προτεινόμενος στερεῖται τῶν πρὸς Ἀρχιερατείαν οὐσιαστικῶν ἢ τυπικῶν προσόντων.

Ἡ ἔνστασις αὕτη ὑποβάλλεται εἴτε πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, εἴτε πρὸς τὴν Ἀρχιεραματείαν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου διὰ τὰ περαιτέρω.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΣ ΠΡΟΚΑΤΑΡΚΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΚΛΗΡΙΚῶΝ ΥΠΟΨΗΦΙΩΝ ΔΙ' ΕΓΓΡΑΦΗΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΑΤΑΛΟΓΟΝ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΑΡΧΙΕΡΑΤΕΙΑΝ ΕΚΛΟΓΙΜΩΝ

1. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανὸς Γλαρούδης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.
2. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Βασίλειος Ἐμμανουήλ, τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
3. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Δημήτριος Ζελιαναῖος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος.
4. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰωακείμ Μούκανος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.
5. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Θεολόγος Σαμαρᾶς, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Δημητριάδος καὶ Ἄλμυροῦ.
6. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰουστῖνος Τσαγκούρης, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας.
7. Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Ἰσαάκ Τσαπόγλου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Λαγκαδᾶ, Λητῆς καὶ Ρεντίνης.

Ἐντολῇ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἀρχιεραματεὺς
Ἀρχιμ. Μᾶρκος Βασιλάκης

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Άπάντηση για τήν έκδοση του εὐρωπαϊκοῦ ἡμερολογίου

Ἀπό τό Γραφεῖο τοῦ Προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Μπαρόζο

(16.3.2011)

Πρός τόν
Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη
κ. Μάρκο Βασιλάκη
Ἀρχιεραματεά τῆς Ἱερᾶς Συνόδου
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Πανοσιολογιώτατε,

Σέ ἀπάντηση τῆς ἀπό 17ης Ἰανουαρίου ἐπιστολῆς σας, ὁ Πρόεδρος Μπαρόζο μοῦ ζήτησε νά σᾶς ἐνημερώσω σχετικά μέ τά μέτρα ποῦ πήρε ἡ Ἐπιτροπή πρός ἀποκατάσταση τῆς παράλειψης τῶν χριστιανικῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν στήν έκδοση 2010-2011 τοῦ εὐρωπαϊκοῦ ἡμερολογίου.

Ἡ Ἐπιτροπή ἐκφράζει τή βαθειά της λύπη γιά τήν δυσαρέσκεια ποῦ μπορεῖ νά προκάλεσε στήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καί στούς Εὐρωπαίους πολίτες ἡ παράλειψη αὐτή. Σᾶς παρακαλῶ νά δεχθεῖτε τή διαβεβαίωσή μου ὅτι δέν ὑπῆρξε ποτέ ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ὅποιαδήποτε πρόθεση δυσμενοῦς μεταχείρισης τῆς χριστιανικῆς θρησκείας μέ τήν έκδοση αὐτή.

Πρός ἀποκατάσταση τῆς παράλειψης θά ἀποστείλουμε πολύ σύντομα διορθωτικό σέ ὅλα τά σχολεῖα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης ποῦ ἔλαβαν τό ἡμερολόγιο 2010-2011. Τό διορθωτικό αὐτό θά ἀναφέρει τίς ἐθνικές καί θρησκευτικές ἀργίες στό σχετικό κράτος μέλος. Οἱ ἀργίες αὐτές θά ἐνσω-

ματωθοῦν ὀριστικά στήν ἐπόμενη έκδοση τοῦ ἡμερολογίου ποῦ βρίσκεται ἤδη σέ προετοιμασία.

Ὅπως γνωρίζετε, τό ἡμερολόγιο εἶναι μία ἐτήσια έκδοση τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἐπιτροπῆς γιά μαθητές δευτεροβάθμιας ἐκπαίδευσης. Τό περιεχόμενό του φιλοδοξεῖ νά πληροφορήσει τούς νεαρούς πολίτες σχετικά μέ τίς εὐρωπαϊκές δραστηριότητες καί νά ἀποτελέσει χρήσιμο ἐργαλεῖο διδασκαλίας γιά τούς ἐκπαιδευτικούς καί τούς μαθητές τους. Τό ἡμερολόγιο στέλνεται στά σχολεῖα κατόπιν αἰτήσεως. Περιέχει ὑποσημειώσεις στίς ὁποῖες ἐπισημαίνεται, γιά κάθε ἐβδομάδα, ἕνα ἐνδιαφέρον γεγονός ποῦ ἐνδέχεται νά μή γνωρίζουν ὅλοι οἱ ἔφηβοι. Ἀνάμεσα στά γεγονότα ποῦ ἐπισημαίνονται περιλαμβάνονται καί μερικές γιορτές ποῦ ἀφοροῦν κάποιες θρησκείες, οἱ ὁποῖες εἶναι λιγότερο διαδεδομένες στήν Εὐρωπαϊκή Ἐνωση. Δυστυχῶς, στό σημεῖο αὐτό προέκυψε τό σφάλμα τῆς παράλειψης ἀναφορᾶς γεγονότων ποῦ ἀφοροῦν χριστιανικές γιορτές, ὅπως τά Χριστούγεννα καί τό Πάσχα, ἡ γνώση τῶν ὁποίων θεωρήθηκε δεδομένη.

Ἐλπίζω εἰλικρινά ὅτι οἱ παραπάνω ἐξηγήσεις ἀναποκρίνονται στίς ἀνησυχίες καί στίς προσδοκίες σας.

Μέ ἐκτίμηση,
Johannes Laitenberger

Ἡ Φιλανθρωπική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

(Ἀπό τό φυλλάδιο ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ, ἀριθμός 45, πού διενεμήθη μέσω τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος)

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

1. Φιλανθρωπία καί Ἐκκλησία

Μέ τήν ἴδρυσή της ἡ Ἐκκλησία προκάλεσε μιὰ ἐπανάσταση στόν χῶρο τῆς φιλανθρωπίας, ἀφοῦ σύμφωνα μέ τούς λόγους τοῦ Ἰδρυτοῦ Της ἡ ἐλεημοσύνη πρὸς τούς πτωχοὺς δηλώνει τήν ἀγάπη τῶν πιστῶν πρὸς τόν Κύριο· «ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων ἐμοί ἐποιήσατε» (Μτθ. κστ' 40).

Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι ὀργάνωσαν τήν φιλανθρωπία τῶν πρώτων χριστιανικῶν κοινοτήτων δημιουργώντας μιὰ ἰσχυρή παράδοση πού μαρτυρεῖται ἀπό τά κείμενα τῆς Καινῆς Διαθήκης, ὅπως γιά τήν ζωή στήν πρώτη κοινότητα (Πρξ. β' 42-47, δ' 32-37), γιά τίς ἐλεημοσύνες τῆς Ταβιθα (Πρξ. θ' 36-43), γιά τόν ἔρανο πού ἔγινε μεταξύ τῶν Ἐκκλησιῶν στήν Ἑλλάδα ὑπέρ τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἰουδαίας (Α' Κορ. ιστ' 1-4, Β' Κορ. θ' 1-5). Μέ ἐπανελημμένες προτροπές συνιστοῦν στούς πιστούς νά πρωτοστατοῦν σέ καλά ἔργα, ὅπως «τῆς δέ εὐποιίας καί κοινωνίας μή ἐπιλανθάνεσθε· ταιαύταις γάρ θυσίαις εὐαρεστεῖται ὁ Θεός» (Ἐβρ. ιγ' 16).

Πλειάδα ἁγίων ἀνδρῶν καί γυναικῶν ἄσκησαν μέ ζῆλο τήν φιλανθρωπία εὐεργετώντας τούς ἀνθρώπους τῆς ἐποχῆς τους ἀκόμα καί τούς διώκτες τους, ὅπως π.χ. οἱ ἅγιοι Ἀνάργυροι, ἡ ἁγία Παρασκευή καί ἄλλοι.

Ἡ ἰσχυρή αὐτή ἀποστολοπαράδοτη παράδοση τῆς φιλανθρωπίας συνεχίσθηκε καί ἀποτυπώθηκε στήν ζωή τῆς Ἐκκλησίας μέ πλῆθος Ἱερῶν Κανόνων πού ρυθμίζαν τά θέματα τῆς κοινωνικῆς προσφορᾶς τῆς Ἐκκλησίας

Ἡ 59ος Ἀποστολικός Κανόνας (Δ' αἰ. μ.Χ.) ἀναφέρει ὅτι καί οἱ ἐπίσκοποι καί οἱ πρεσβύτεροι ἔπρεπε νά ὀργανώνουν τήν φιλανθρωπία τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ Ἐπίσκοπος, ὡς οἰκονόμος (διαχειριστής) τῆς περιουσίας καί τῶν χρημάτων τῆς Ἐκκλησίας, ἔπρεπε νά μοιράζει ὅλο τό πλεόνασμα στούς πτωχοὺς (Γ.Α. Ράλλη-Μ. Ποτλή, *Σύνταγμα τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων*, τ. 2, σ. 76-77).

Ἡ 21ος Κανόνας τῆς Συνόδου τῆς Γάγγρας (343 μ.Χ.) ἐξυμνεῖ καί ἐνθαρρύνει τήν παράδοση τῆς ἐκκλησιαστικῆς φιλανθρωπίας: «ἐπαινοῦμε τίς γενναϊόδωρες ἐλεημοσύνες πού γίνονται ἀπό τούς ἀδελφούς πρὸς τούς πτωχοὺς, σύμφωνα μέ τίς παραδόσεις τῆς Ἐκκλησίας» (ὄπ.π., τ. 3, σ. 118-121). Ἡ ἐκκλησιαστική νομοθεσία ἐξασφάλιζε τήν ἀνεγερση φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων, ὅπως νοσοκομείων, πτωχοκομείων, γηροκομείων, καί παρομοίων.

Οἱ 8ος καί 10ος Κανόνες τῆς Συνόδου τῆς Χαλκηδόνος (Δ' Οἰκουμενική, 451 μ.Χ.) ἐκδόθηκαν γιά νά ἀσκεῖται καλή διοίκηση στά ἤδη ὑπάρχοντα ἰδρύματα τῆς Ἐκκλησίας, δηλαδή ξενῶνες, πτωχοκομεῖα καί ἄλλα (ὄπ.π., τ. 2, σ. 234-242).

Ἐκτός ἀπό τούς Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καί οἱ κατά τόπους Ἐπίσκοποι ἐξέδιδαν Ἐγκυκλίους μέ θέμα τήν ἴδρυση ἢ τήν συντήρηση φιλανθρωπικῶν ἰδρυμάτων πού ἤδη λειτουργοῦσαν. Ὅριζαν ὅτι οἱ κατά τόπους Ἐκκλησίες δέν ἔπρεπε νά φείδωνται κόπου καί χρημάτων γιά τίς φιλανθρωπικές προσπάθειες. Οἱ Ἐπίσκοποι ἔθεταν τά ὄρφανά, τίς χῆρες, τούς ἐνδεεῖς ξένους καί ὅσους εἶχαν ἀνάγκη βοήθειας κάτω ἀπό τήν φιλανθρωπική ἐπιμέλεια τῶν Πρεσβυτέρων καί Διακόνων. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος († 350-412), ἐμερίμνησε γι' αὐτή τήν φροντίδα (ὄπ.π., τ. 4, σ. 350).

Ἀκόμη καί οἱ Ἐπίσκοποι, προσωπικά, ἦσαν δεσμευμένοι ἀπό τήν γενικότερη ἐκκλησιαστική παράδοση νά ἐπιδίδονται σέ φιλανθρωπικά ἔργα, ὅπως τό νά ἐπισκέπτονται φυλακισμένους, νά προστατεύουν τούς ἀδυνάτους, τά ὄρφανά, τίς χῆρες καί ἄλλους. Ἔπρεπε νά διαθέτουν ὄλο τό πλεόνασμα τῶν ἐπισκοπῶν τους γιά φιλανθρωπίες, πού τότε ὀνομάζονταν «πτωχικά» (ὅπ.π., τ. 2, σ. 77).

Τό φιλανθρωπικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας δέν ἦταν θέμα ψυχροῦ νομικισμοῦ, πού μπορεῖ στή θεωρία νά ὑπόσχεται πολλά, ἀλλά στήν πράξη νά γίνονται πολύ λίγα. Οἱ πιστοί δέν χρειάζονταν νόμους καί διατάξεις νά τούς πιέζουν γιά νά ἐκφράσουν τήν ἀγάπη τους πρός τούς ἀνθρώπους. Ἀπό τόν Ἐπίσκοπο μέχρι καί τόν πιό ἀπλό πιστό ἡ φιλανθρωπία ἀποτελοῦσε τήν καθημερινή τους φροντίδα. Ὁ Ἐπίσκοπος πρωτοστατοῦσε στό ποιμνίό του ἐκφράζοντας τήν φροντίδα ὀλόκληρης τῆς Ἐκκλησίας γιά τήν φιλανθρωπία.

Ἡ μέριμνα τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας γιά τούς ἐνδεεῖς ἀποτυπώθηκε χαρακτηριστικά στά προσωνύμια πού ἔλαβαν. Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Ἰωάννης (ἔζησε ἐπί Αὐτοκράτορος Ἡρακλείου 610-640 καί ἐκοιμήθη τό 620) ὀνομάσθηκε «Ἐλεήμων» γιά τήν τεράστια φιλανθρωπική διακονία του γιά τούς φτωχοῦς πρόσφυγες, ζητιάνους, τούς ὁποίους ὁ ἴδιος θεωροῦσε «κυρίους καί δεσπότες του». Ὁ Ὅσιος Σαμψών (ἐπί Αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ 527-565) ὁ Πρεσβύτερος καί Ξενοδόχος μετέτρεψε τόν οἶκο του σέ ξενώνα τῶν πτωχῶν. Ὡς ἱερεὺς καί ἰατρός διακονοῦσε σέ ἓνα μεγάλο φιλανθρωπικό Ἰδρυμα στήν Κωνσταντινούπολη πού κατέφευγαν οἱ ἄποροι καί οἱ ἀδύναμοι γιά νά θεραπευθοῦν καί νά εὔρουν παρηγορία καί στήριγμα.

Ἡ Ἐκκλησία διά μέσου τῶν ἀντιπροσώπων της, τῶν Συνόδων, τῶν Πατριαρχῶν, τῶν Ἐπισκόπων, τῶν Πρεσβυτέρων καί Διακόνων καί Μοναχῶν κατάφερε νά παρέμβει λυτρωτικά σέ ἀμέτρητες περιπτώσεις κατά τήν δισχιλιόχρονη ἱστορία Της. Ἐκκλησιαστικοί ἀξιωματοῦχοι ὄλων τῶν βαθμίδων μεσολαβοῦσαν στίς Ἀρχές γιά τούς ἀδυνάτους, ἀκόμα καί γιά τιμωρημένους, πρώην ἴσως ἀδιστάκτους κοινωνικούς λειτουργούς, ὅπως γιά ἐφοριακοῦς, καί ἦταν ὑπόδειγμα φροντίδας γιά

τούς πτωχοῦς, τά νοσοκομεῖα, τά γηροκομεῖα, τά πανδοχεῖα, τά ὄρφανοτροφεῖα καί ἄλλα ἰδρύματα κοινωνικῆς πρόνοιας.

2. Οἱ ἐπιφανεῖς πρωτεργάτες.

Ἡ Ἐκκλησία ἔκανε πολλές πρωτοποριακές προσπάθειες στήν φιλανθρωπική διακονία καί πρωτοστάτησε στήν ἀνάπτυξη ἰδρυμάτων κοινωνικῆς πρόνοιας.

Πατέρας τῆς φιλανθρωπίας τῆς Ἐκκλησίας ἀναδείχθηκε ὁ Μέγας Βασίλειος († 329-379), πού ὡς Πρεσβύτερος καί σπουδαιότερος βοηθός τοῦ Ἐπισκόπου Καισαρείας Εὐσεβίου ἀπό τό 365-370 ἄρχισε διάφορες φιλανθρωπικές δραστηριότητες καί ἀργότερα ὡς Ἐπίσκοπος χρησιμοποίησε τήν κληρονομιά ἀπό τήν περιουσία τῆς μητέρας του, καθώς καί μεγάλες προσφορές ἀπό πλουσίους φίλους καί γνωστούς, ἀκόμη καί ἀπό τόν πρώην ἐχθρό του αὐτοκράτορα Οὐάλεντα (364-378) γιά νά ἰδρύσει ἓνα συγκρότημα ἰδρυμάτων μέ νοσοκομεῖο, ὄρφανοτροφεῖο, γηροκομεῖο, ξενώνα γιά τούς πτωχοῦς ταξιδιωτές καί ἐπισκέπτες, νοσοκομεῖο γιά μεταδοτικές ἀσθένειες, ὅπου καί ὁ ἴδιος ἐγκαταστάθηκε, πού ἔγιναν γνωστά μέ τήν ἐπωνυμία «Βασιλείας» (Ἐρμείου Σωζομενοῦ, Ἐκκλησιαστική Ἱστορία, βιβλίον Στ' § 34, P.G. 67, στ. 1397).

Ὁ ἀδελφός του ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἐπίσκοπος Νύσσης († 335-394), διακρίθηκε ὡς σπουδαῖος θεολόγος καί θεωρητικός καί ὡς εἰλικρινῆς ὑποστηρικτής τῆς φιλανθρωπίας.

Ὁ ἰσάδελφος φίλος τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνός, ὁ Θεολόγος († 329-389), τοποθέτησε τήν πρόνοια γιά τούς πτωχοῦς κύριο στόχο τῆς ἱερατικῆς διακονίας του καθώς καί τῶν ὁμιλιῶν του.

Στήν ὁμιλία του «περὶ φιλοπτωχίας» ὁ ἅγιος Γρηγόριος ἀναφέρει ὅτι ὁποιαδήποτε κι ἂν εἶναι ἡ αἰτία γιά τήν κατάσταση τῶν πτωχῶν, σ' ὅλους ἀξίζει ἡ φροντίδα καί ἡ ἀποτελεσματική βοήθεια τῆς κοινωνίας. Οἱ ἄποροι δέν εἶναι πάντοτε οἱ ἴδιοι ὑπεύθυνοι γιά τήν κατάστασή τους καί ἡ κοινωνία πρέπει νά τούς φροντίζει σάν μέλη τοῦ ἴδιου τοῦ σώματός της. Ὁ ἅγιος Πατέρας ἀπορρίπτει τήν γνώμη μερικῶν συγχρόνων του πού ἀπέδιδαν τήν κατάσταση τῶν πτωχῶν στή μοίρα ἢ στό θέλη-

μα του Θεού. Οι κοινωνικές συνθήκες είναι καρπός της ανθρώπινης συμπεριφοράς, της απληστίας, του έγωκεντρισμού, της έκμεταλλεύσεως, της ματαιοδοξίας και της πολυτελείας. Ο καλύτερος τρόπος αντιμετώπισεως της κοινωνικής αδικίας είναι η εφαρμογή των εντολών του Θεού.

Έκανε έκκληση με σκοπό την μεταμόρφωση της καρδιάς και των πεποιθήσεων των ανθρώπων.

Η όμιλία τελειώνει με τις έξι προτροπές:

«Άς έπισκεφθούμε τον Χριστό,

Άς φροντίσουμε τον Χριστό,

Άς θρέψουμε τον Χριστό,

Άς ντύσουμε τον Χριστό,

Άς φιλοξενήσουμε τον Χριστό,

Άς τιμήσουμε τον Χριστό»

(P.G. 35, στ. 909 BC).

Έτσι τό φιλανθρωπικό έργο ήταν μιά χριστοκεντρική προσπάθεια με κίνητρό της την διδασκαλία και τό παράδειγμα του Χριστού.

Παρομοίως και ο άγιος Ίωάννης ο Χρυσόστομος († 344-407) έγινε ο πιό δημοφιλής Άγιος της Έκκλησίας λόγω της αγάπης του και του ενδιαφέροντός του για την ευημερία των άπλων ανθρώπων. Ός Πρεσβύτερος στην Αντιόχεια και ως Αρχιεπίσκοπος στην Κωνσταντινούπολη αφιερώθηκε σε έργα φιλανθρωπίας και κοινωνικής δικαιοσύνης, περιθάλψεως και ευημερίας του ποιμνίου του. Η Έκκλησία στην Αντιόχεια διέτρεφε καθημερινώς τρεις χιλιάδες χηρών και παρθένων. Αυτή μεριμνούσε για τους άπορους ξένους, για τους φυλακισμένους, για τους άσθενείς.

Άπλός και λιτός στην ζωή του, συμπονετικός προς τους ένδεεις, ο άγιος Ίωάννης ο Χρυσόστομος διέθεσε τά προσωπικά του υπάρχοντα και τά μεγάλα έσοδά του στους πτωχούς για την άνεγερση νοσοκομείου, πτωχοκομείου και άλλων φιλανθρωπικών ιδρυμάτων. Κατεδίκαζε την κοινωνική αδικία. Υπερασπιζόταν τους πτωχούς όλων των κατηγοριών: ξένους, χήρες, όρφανά, ταξιδιώτες, αιχμαλώτους, άσθενείς, λεπρούς και αναπήρους. Δίδασκε ότι η εφαρμογή της ήθικης διδασκαλίας του Ευαγγελίου είναι συμφιλίωση με τον Θεό. Η έλεημοσύνη προς τους ένδεεις είναι έλεημοσύνη προς τον Χριστό.

Με αυτό τό πνεύμα και τό ήθος, πού διεμόρφωσαν η ζωή και τό παράδειγμα του Κυρίου Ίησού

Χριστού, των Άποστόλων, των Συνόδων και των Πατέρων, διακόνησε πάντοτε η Έκκλησία τον εύρισκόμενο σε ποικίλες άνάγκες άνθρωπο μέχρι σήμερα.

3. Η σύγχρονη φιλανθρωπία της Έκκλησίας.

Τό καταγεγραμμένο στό Δελτίο Τύπου της Ίερας Συνόδου, 3 Σεπτεμβρίου 2010, φιλανθρωπικό και προνοιακό έργο της Έκκλησίας της Ελλάδος περιλαμβάνει:

- 2.325 Γενικά και Ένοριακά Φιλόπτωχα Ταμεία πού λειτουργούν έπιτυχώς.
- 10 Βρεφονηπιακούς Σταθμούς.
- 10 Παιδικούς Σταθμούς για νά μπορούν νά εργασθούν οι μητέρες των παιδιών.
- 19 Στέγες Γερόντων στην Ίερά Αρχιεπισκοπή Άθηνών.
- 66 Γηροκομεία στίς Ίερές Μητροπόλεις.
- 13 Θεραπευτήρια Χρονίως Πασχόντων.
- 8 Ίδρύματα για άτομα με ειδικές άνάγκες.
- 10 Νοσοκομεία - Ίατρεία.
- 7 Ίδρύματα Ψυχικής Υγείας.
- 6 Ξενώνες για άστέγους.
- 1 Ξενώνα για την φιλοξενία συγγενών - συνοδών άσθενών, στην Ίερά Μητρόπολη Σύρου
- 36 Οικοτροφεία - Όρφανοτροφεία, Ίδρύματα Παιδικής Προστασίας.
- 195 Κέντρα Αγάπης (Συσσίτια) Ίερών Ναών της Ίερας Αρχιεπισκοπής Άθηνών και των Ίερών Μητροπόλεων της Έκκλησίας μας όπου προσφέρονται 30.000 μερίδες φαγητού καθημερινώς.
- 15 Φοιτητικά Οικοτροφεία:
  - 1 της Ίερας Συνόδου (Άλλοδαπών Φοιτητών).
  - 1 της Άποστολικής Διακονίας (Θεολογικό Οικοτροφείο).
  - 2 των Ίερών Μητροπόλεων Ήλείας και Σύρου, στην Άθήνα.
  - 11 Φοιτητικά Οικοτροφεία σε έπαρχιακές Μητροπόλεις.
- Επίσης, λειτουργούν Κέντρα Κοινωνικής Συμπαράστασεως, εύρέσεως εργασίας, καθώς και Πρόγραμμα «Βοήθεια στό Σπίτι», έπιπλέον Σχολές Γεωργικές, Οικοκυρικών, Βυζαντινής και Ευρωπαϊκής Μουσικής, Φροντιστήρια σχολικών μαθημάτων κ.λπ.

- Στην Ίερά Αρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν λειτουργεῖ τό Πρόγραμμα διανομῆς φαγητοῦ σέ ἀστέγους «Κιβωτός ἀγάπης», χῶρος γιά προσφορά δωρεάν ρουχισμοῦ «Ταβιθά», καθῶς καί τό Ἰδρυμα Ψυχοκοινωνικῆς ἀγωγῆς καί στήριξης «ΔΙΑΚΟΝΙΑ».
- Σέ διάφορες Ίερές Μητροπόλεις λειτουργοῦν παρόμοια κέντρα διανομῆς τροφίμων καί ρουχισμοῦ.
- Πρόγραμμα τῆς Ίερᾶς Συνόδου ὑποδοχῆς μεταναστῶν καί προσφύγων μέ 2 γραφεῖα (Ἀθήνα, Θεσσαλονίκη).
- Ἐπιπλέον λειτουργοῦν 30 διάφορα Ἰδρύματα σέ Ἰ. Μητροπόλεις, Ίεραποστολικά, Φιλανθρωπικά, Συμπαραστάσεως κρατουμένων, πνευματικῆς καί κοινωνικῆς συμπαραστάσεως, ἀποκαταστάσεως ἀπόρων καί ἀγάμων Μητέρων.
- Ἐξαιρετικές στίς ἐγκαταστάσεις καί ὑποδειγματικές στήν λειτουργία τους εἶναι καί οἱ 54 Κατασκηνώσεις πού λειτουργοῦν στίς κατά τόπους Ίερές Μητροπόλεις καί οἱ ὅποιες κατά τούς θερινούς μῆνες δέχονται μεγάλο ἀριθμό παιδιῶν γιά κοινοτική καί πνευματική ζωή, ἐπιμόρφωση, παιχνίδι, κολύμβηση. Ἀξιοσημείωτη εἶναι καί ἡ φιλοξενία παιδιῶν ὁμογενῶν οικογενειῶν ἀπό τό Ἐξωτερικό, κατόπιν τοῦ σχετι-

κοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν μας, γιά τήν γνωριμία τῆς Πατρίδας καί τήν ἐκμάθηση τῆς ἑλληνικῆς γλώσσας.

- Βασική προσφορά εἶναι καί ἡ λειτουργία τραπεζῶν αἵματος στήν Ίερά Αρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν, σέ κάθε Ίερό Ναό τῆς, δηλαδή 145 Τράπεζες αἵματος καί 35 στήν περιφέρεια (Ίερές Μητροπόλεις).

Γιά τήν συντήρηση καί τήν λειτουργία τῶν Εὐαγγῶν Ἰδρυμάτων καί ὄλο τό φιλανθρωπικό καί κοινωνικό Πρόγραμμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος δαπανῶνται περὶ τά ἑκατό ἑκατομμύρια Εὐρώ ἐτησίως (100.000.000).

Τήν ἐπιτέλεση τῆς κοινωνικῆς διακονίας τῆς Ἐκκλησίας μας ὑποστηρίζουν Μητροπόλεις, Ἐνορίες, Μονές, Σύλλογοι καί γενικῶς φιλόθεοι πιστοί πού συνεισφέρουν γιά τήν κάλυψη τῶν δαπανῶν.

Σημειώνεται καθηκόντως ὅτι στήν σημαντική αὐτή διακονία τῆς Ἐκκλησίας μας προσφέρουν ἐθελοντικῶς τίς ὑπηρεσίες τους στελέχη καί συνεργάτες, πού διακρίνονται γιά τήν πίστη τους στόν ἀληθινό Θεό καί τόν ζῆλο τους νά ἐργασθοῦν γιά τήν ἀνακούφιση τῶν καμνόντων ἀπό τίς περιστάσεις τοῦ βίου.

Ἡ Διαρκῆς Ίερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ἡ Ἐπανάσταση τοῦ '21

(Ἀπό τό φυλλάδιο ΠΡΟΣ ΤΟ ΛΑΟ, ἀριθμός 46, πού διανεμήθη στίς 25.3.2011 μέσω τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος)

Εἶναι ὑποχρέωση, ἀλλά καί δικαίωμα τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος νά ἐνημερώνει τό ποίμνιό Της γιά ὀρισμένα σοβαρά ζητήματα: πνευματικά, κοινωνικά, ἐθνικά, ἐκπαιδευτικά. Ὁ λαός μας δέν πρέπει νά παραπληροφορεῖται ἢ νά πέφτει θύμα ἰδεολογικῶν προπαγανδῶν καί μονομερῶν θεωρήσεων τῆς Ἱστορίας μας, στήν ὁποία ἡ προσφορά τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε σημαντική. Γι' αὐτό καί ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἐκφράζει τήν ἔντονη ἀνησυχία Της γιά τήν ἐπιχειρούμενη προσπάθεια διαστρεβλώσεως τῆς Νεοελληνικῆς Ἱστορίας μέ διάφορους τρόπους.

Στήν ἐποχή μας παρουσιάζεται ἕνα κίνημα μοντέρνου ἀθεϊσμοῦ, τό ὁποῖο διαστρέφει τά γεγονότα καί ἐπιχειρεῖ νά σβήσει τόν ἱστορικό ρόλο τῆς Ἐκκλησίας καί νά ἀμφισβητήσει τήν ἑλληνορθόδοξη ταυτότητα τοῦ λαοῦ μας. Εἰδικότερα, ἐμφανίζεται μιᾶ προσπάθεια καταγραφῆς καί ἀποτυπώσεως μιᾶς ἄλλης «ἱστορίας» σχετικά μέ τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821. Μιᾶς ἱστορίας διαφορετικῆς ὡς πρός τά γενεσιουργά αἷτια καί ἄλλοτριῶν προσεγγίσεων ὡς πρός τά πρόσωπα καί τούς πρωταγωνιστές τῆς ἐποχῆς. Μιά ἄλλη καταγραφή, ἡ ὁποία ἐπιδιώκει τήν ἐπικοινωνιακή της ἐπιτυχία μέσα ἀπό τήν προβολή μιᾶς ἰδεολογικῆς ἐρμηνείας τῶν γεγονότων καί τῶν προσώπων, διατυπώνοντας μιᾶ ἄλλου εἶδους προοπτική καί προσεγγίζοντας μονόπλευρα τά γεγονότα.

Ἄλλα αὐτά τά τεχνάσματα δέν εἶναι Ἱστορία, γιατί Ἱστορία εἶναι αὐτό πού προέρχεται, καταγράφεται καί διασώζεται μέσα ἀλλά καί διαμέσου τῆς διαχρονικῆς συνειδήσεως τοῦ Ἔθνους.

Θεωροῦμε, λοιπόν, χρήσιμο νά ὑπενθυμίσουμε ὀρισμένες ἀλήθειες γιά τήν Τουρκοκρατία, τήν Ἐπανάσταση τοῦ 1821 καί τήν Ἐλληνορθόδοξη Ταυτότητα τοῦ Γένους.

Ἡ Ἄλωση ἦταν ἕνα γεγονός πού καταλύπησε ὀλόκληρο τόν Ἑλληνισμό καί τήν Οἰκουμένη πέρα

ὡς πέρα. Οἱ θρηνοί πού γράφτηκαν καί τραγουδήθηκαν τότε εἶναι χαρακτηριστικοί. Ἡ παρακαταθήκη πέρασε στόν μεταβυζαντινό Ἑλληνισμό, πού κράτησε μέ ἐπίγνωση τήν παράδοση τοῦ Ἔθνους. Τήν ἴδια ἀκριβῶς ὥρα ἡ καρδιά του ἔπαλλε τραυματισμένη στόν αὐτό ρυθμό. Στήν Κύπρο ὁ ποιητής βάζει στό στόμα τοῦ τελευταίου βασιλιᾶ τοῦτα τά λόγια, πού σημαίνουν τήν ἀνάγκη νά μήν κοπεῖ τό νῆμα τῆς ἑλληνορθόδοξης παράδοσης τοῦ λαοῦ μας:

«...κόψετε τό κεφάλι μου, Χριστιανοί Ρωμαῖοι ἐπάρετέ το, Κρητικοί, βαστάτε το στήν Κρήτη, νά τό ἰδοῦν οἱ Κρητικοί νά καρδιοπονέσουν...».

(Ἀνακάλημα τῆς Κωνσταντινούπολης)

Ὑπό τό καθεστῶς τῆς Βενετοκρατίας, ἡ Κρήτη κατόρθωσε νά συνεχίσει τή βυζαντινή παράδοση στήν τέχνη, τά Γράμματα, τό θέατρο, τίς φιλολογικές σπουδές. Σιγά σιγά ἡ ἑλληνική παιδεία, μέ τή φροντίδα τῆς Ἐκκλησίας, ἄρχισε νά βελτιώνεται. Μέ ἀπόφαση τῆς τοπικῆς συνόδου, πού πραγματοποιήθηκε στίς 12 Φεβρουαρίου 1593 στό Βλάχ-Σεράι τῆς Κωνσταντινούπολης, ἡ Ἐκκλησία ἀνέλαβε τήν παιδεία τοῦ Γένους, γεγονός πού οἱ ἱστορικοί τοῦ νέου Ἑλληνισμοῦ (Βακαλόπουλος κ.λπ.) θεωροῦν «ὀρόσημο» γιά τήν ἑλληνική παιδεία. Στόν 7ο κανόνα τῆς Συνόδου αὐτῆς πού συγκροτήθηκε μέ τήν προεδρία τοῦ Πατριάρχου Ἱερεμία Β' τοῦ Τρανοῦ, ἀναφέρεται: «Ἔωρισεν ἡ Ἁγία Σύνοδος, ἕκαστον ἐπίσκοπον ἐν τῇ ἑαυτοῦ παροικίᾳ, φροντίδα καί δαπάνην τήν δυναμένην ποιεῖν ὥστε τά θεῖα καί τά ἱερά γράμματα δύνασθαι διδάσκεισθαι, βοηθεῖν δέ κατά δύναμιν τοῖς ἐθέλουσι διδάσκειν καί τοῖς μαθεῖν προαιρουμένοις, ἐάν τῶν ἐπιτηδείων χρεῖαν ἔχωσιν».

Αὐτό δέν ὑλοποιήθηκε παντοῦ καί ἀμέσως. Ἐντούτοις καί πέρα ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη δημιουργήθηκαν νέα σχολεῖα, γιατί ἡ παιδευτική

στάθμη είχε προηγουμένως σημειώσει πτώση. Έτσι στά τέλη του 16ου αϊ. σημειώνεται στή Μακεδονία, τήν Ἡπειρο, τόν Μοριά καί τά νησιά τοῦ Αἰγαίου ἀξιόλογη ἀνάπτυξη ἐκπαιδευτικῶν κέντρων. Οἱ μοναστικές κοινότητες τοῦ Ἁγίου Ὁρους καί τῶν Μετεώρων, καί γενικά τά μοναστήρια, ἀπέβησαν πνευματικές ἐστίες, ὅπου γνώρισε ἀκμή ἡ ἀγιογραφία, λειτούργησαν βιβλιογραφικά ἐργαστήρια, φανερά καί «κρυφά σχολεῖα», ὅπου οἱ συνθήκες δέν ἦταν πρόσφορες, καί πλῆθος κοινωφελῶν ἰδρυμάτων. Ὁ Καθηγητής Ν. Γ. Σβορώνος στό ἔργο του «Ἐπισκόπηση τῆς Νεοελληνικῆς Ἱστορίας» παρατηρεῖ:

«Ἡ Ἐκκλησία, ὅταν πέρασε τό πρῶτο χτύπημα τῆς κατάκτησης, θά συνεχίσει τό ἔργο τῆς ἀνασυγκρότησης τῆς πνευματικῆς ζωῆς τῶν Ἑλλήνων. Σ' ὅλη τήν περίοδο ἀπό τόν 15ο ἕως τόν 17ο αϊ. ὑπῆρξε ἡ κατευθυντήρια δύναμη τοῦ Ἔθνους. Ἐπικεφαλῆς τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης σέ ὅλες τίς μορφές της, ἐργαζόμενη γιά τό σταμάτημα τῶν ἐξισλαμισμῶν, συμμετέχοντας σ' ὅλες τίς ἐξεγέρσεις, ἀκόμη καί διευθύνοντάς τες (ἔχει δεῖξει μεγάλο ἀριθμό νεομαρτύρων, πού εἶναι σύγχρονα καί ἥρωες τῆς χριστιανικῆς πίστεως καί τῆς ἐθνικῆς ἀντίστασης), ρυθμίζει ἐπίσης τήν πνευματική ζωή».

Ὅπου δέν ὑπῆρχε συγκροτημένο σχολεῖο, ὅταν ἐπιθυμοῦσε κάποιος νά μορφώσει τό παιδί του, τό ἔστειλε κοντά σ' ἕνα παπά ἢ μοναχό, γιά νά διδαχθεῖ τό ἀλφαβητάρι καί τά πρῶτα γράμματα (αὐτά πού ἀποκαλοῦσαν περιφρονητικά οἱ λόγιοι «κολυβογράμματα», ἀλλά παρεῖχαν τίς πρῶτες βάσεις γιά τήν ἀνάγνωση καί τή γραφή).

Τά μικροκινήματα πού προηγήθηκαν

Εὐστοχα ὁ ἀείμνηστος Καθηγητής - Ἀκαδημαϊκός Ἰ. Ν. Θεοδωρακόπουλος ἔχει παρατηρήσει ὅτι τήν ἐπομένη κιόλας τῆς Ἄλωσης ἡ ἀντίσταση τῶν Ἑλλήνων ἔγινε πνευματική, γιά νά ἐξελιχθεῖ καί πάλι σέ ἔνοπλη καί νά λάβει τό Εἰκοσιένα τή μορφή τοῦ μεγάλου Σηκωμοῦ. Ὡς τότε σημειώθηκαν πολλά μικροκινήματα. Ἦδη στόν 16ο αϊ. (1585) πραγματοποιήθηκε ἐξέγερση τῶν ἀρματολῶν τῆς Βόνιτσας Θεόδωρου Γρίβα καί τῆς Ἡπείρου Πούλιου Δράκου καί Μαλάμου, πού ξεσηκώθηκαν κατά τῶν Τούρκων, οἱ ὅποιοι ὁμως

κατέστειλαν τήν ἐξέγερσή τους. Ἐπικεφαλῆς τῶν κινήματων αὐτῶν ἦταν συνήθως κληρικοί καί ἐπίσκοποι.

Στόν 17ο αϊ. (1611) ἔγινε στά Γιάννενα ξεσηκωμός ἀγροτῶν, πού ὑποκινήθηκε ἀπό ἕναν ἐπίσκοπο τῆς Ἐκκλησίας, τόν πρῶτον Λαοῖσης Διονύσιο τόν Φιλόσοφο, πού προηγούμενο ἐπαναστατικό ἐγχείρημά του κατά τῶν Τούρκων (1600) τοῦ στοίχισε τόν θρόνο. Ἡ ἐξέγερση τή φορά αὐτή (Σάββατο 10 Σεπτεμβρίου 1611) ἀπειλήσε τά Γιάννενα, γεγονός πού ἐξόργισε τούς Τούρκους. Συνέλαβαν τόν Διονύσιο σέ ἕνα σπήλαιο, ὅπου εἶχε καταφύγει, καί τόν ἐγδαραν ζωντανό. Παραγέμισαν τό δέσμα του μέ ἄχυρα καί τόν διαπόμπευσαν ντυμένο μέ τά ἀρχιερατικά του ἄμφια στήν πόλη, γιά νά τό στείλουν μετά στήν Ὑψηλή Πύλη μαζί μέ 85 κεφάλια ἄλλων ἐπαναστατῶν. Στήν ἐκδικητική τους μανία κατέστρεψαν τή μονή τοῦ Ἁγίου Δημητρίου τοῦ Διχούνη, πού ἦταν ἡ μετόνια καί τό ὄρητήριο τοῦ Διονυσίου.

Ἡ προσδοκία τῶν ὑπόδουλων Ἑλλήνων νά ἀπελευθερωθοῦν, δέν τούς ἐγκατέλειψε ποτέ. Τά βλέμματά τους στρέφονταν πρὸς τήν ὁμόδοξη Ρωσία, τό «ξανθόν γένος», γιά τό ὁποῖο μιλοῦσαν οἱ λαϊκές προφητεῖες, ὅπως ἡ ἀποδιδόμενη στόν Ἀγαθάγγελο, περιμένοντας βοήθεια. Στό Μοριά ὁ μητροπολίτης Λακεδαιμονίας Ἀνανίας Λαμπάρδης ἀπό τή Δημητσάνα ἠγήθηκε ἐπαναστατικοῦ κινήματος πού ἀπέβλεπε στήν ἀποτίναξη τοῦ τουρκικοῦ ζυγοῦ ἀπό τήν Πελοπόννησο. Ἄλλοι ἀρχιερεῖς, ὅπως ὁ Π. Πατρῶν, ὁ Κορίνθου καί ὁ Κερνίτης συνεργάστηκαν μαζί του. Προδόθηκαν ὁμως στούς Τούρκους, οἱ ὅποιοι τό 1764 ἢ 1767 συνέλαβαν τόν ἐπίσκοπο Ἀνανία καί τόν ἀποκεφάλισαν.

Ἁγιορείτης μοναχός, κουρά τῆς μονῆς Φιλοθέου, ὁ θρυλικός Πατροκοσμᾶς ὁ Αἰτωλός (1714-1779), ὁ «ἅγιος τῶν σκλάβων», ἀφοῦ πῆρε τήν εὐχή τοῦ Πατριάρχου, ὄργωσε κυριολεκτικά τήν Ἑλλάδα ἀπό τή μιά ἄκρη ὡς τήν ἄλλη, ξυπνώντας συνειδήσεις καί φωτίζοντας τούς Ἕλληνες καί διακινούμενος μέ καταπληκτική ταχύτητα ἀνάμεσα σέ πεδιάδες καί βουνά. Δέν ἔβρισκε ξεκούραση οὔτε τό μεσημέρι μέ τόν καυτό ἥλιο, ἐξοικονομώντας πολύτιμο χρόνο γιά τήν ἐπιτέλεση τοῦ σπουδαίου ἐθνεγεργικοῦ καί παιδευτικοῦ ἔργου

του. Ὁ φλογερός ἐκείνος λαϊκός διδάχος, πού ἀκριβοδίκαα ὀνομάστηκε «Ἐθναπόστολος», πλήρωσε μέ μαρτυρικό τέλος τήν ἀνυπολόγιστη ἀξία καί σημασίας προσφορά του στό ἑλληνορθόδοξο Γένος του.

Τό 1770, στά γνωστά Ὀρλωφικά, καί πάλι κληρικός, ὁ ἐπίσκοπος Μαυροβουνίου, μέ τόν Σταυρό στό χέρι πήγαινε ἀπό χωριό σέ χωριό καλώντας ὅλους σέ «ἱερό πόλεμο» κατά τῶν κατακτητῶν. Στούς ἀδελφούς Ὀρλώφ πού ἦλθαν ἀπό τή Ρωσία συμπαραστάθηκαν ὅλοι οἱ τοπικοί ἐπίσκοποι, ὅπως ὁ Πατρῶν Παρθένιος, πού ἐπιτέθηκε κατά τῶν Καλαβρύτων, ὁ Κορίνθου Μακάριος πού κατέλαβε τόν Ἰσθμό, ὁ Κορώνης, ὁ Μεθώνης, τῆς Καλαμάτας.

Μέ τό αἷμα τοῦ πρωτομάρτυρα τῆς ἑλληνικῆς ἐλευθερίας ἀγίου Γρηγορίου τοῦ Ε΄, Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, βάρπηκε στίς 10 Ἀπριλίου 1821 ἡ πανεθνική ἐξέγερση τοῦ Γένους. Ὅπως γράφει ὁ Μακρυγιάννης στά «Ἀπομνημονεύματά» του, ὁ Γρηγόριος ἦταν ἐκείνος πού στήριξε τό ἔργο τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας καί τήν περιέσωσε ἀπό διάλυση. Ξένος διπλωμάτης, ὁ Ὀλλανδός ἐπιτετραμμένος στήν Πόλη Γκάσπαρντ Τέστα σέ ἐκθεσή του πρὸς τό Ὑπουργεῖο τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς χώρας του, πού ἔφερε στό φῶς ὁ ἀείμνητος Καθηγητής Γεώργιος Θ. Ζώρας, ἔγραφε: «Ὁ ἀρχηγός οὗτος τῆς Ἐκκλησίας, ὀνόματι Γρηγόριος, εἶχεν ἐξελεγχθῆ ὡς συνένοχος καί κύριος ὑποκινητής τῆς συνωμοσίας τῶν Ἑλλήνων. Πιστοποιηθείσης τῆς συμμετοχῆς του διά σαφῶν ἀποδείξεων καί ἐγγράφων ὁ σουλτάνος τοῦ ἐπέβαλε τήν ποινήν τήν ὁποίαν ἐπέσυρε τό κακούργημά του».

Δραστήριο μέλος τῆς Φιλικῆς Ἐταιρείας, μεταξύ ἄλλων κληρικῶν, ἦταν ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Θεόφιλος ὁ Παγκώστας ἀπό τήν Πάτμο. Στίς 29 Ἀπριλίου 1821 οἱ κάτοικοι τῆς Σύμης ἔστειλαν στόν Δωδεκανήσιο ἱεράρχη τόν Νικήτα Χατζηγιάννου ζητώντας ὁδηγίες γιά τόν Ἀγώνα. Ἴδου ἡ ἀπάντηση τοῦ ἐθνεγέρτη Πατριάρχου:

«Κάτοικοι τῶν νήσων, ὅσοι μένετε ἀκόμη ὑπό τόν τουρκικόν ζυγόν, ἐγέρθητε, λάβετε τά ὅπλα ὑπέρ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας, οἱ ἔχοντες καράβια μικρά ἢ μεγάλα ὀπλίσατε αὐτά καί ἐνωθῆτε μέ τόν ἑλληνικόν στόλον συγκροτούμενον ἀπό τὰς ναυτι-

κάς δυνάμεις τῶν Ὑδριωτῶν καί Σπετζιωτῶν καί Ψαριανῶν, καί ὑποσχόμενοι ἐλευθερίαν ὅλου τοῦ Αἰγαίου πελάγους».

Ἡ πίστη τῶν Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821

Ὁ Ἀγώνας δέν ἔγινε μόνο γιά τήν πατρίδα, ἀλλά καί γιά τή θρησκεία. Στήν Προκήρυξή του ὁ Γεωργάκης Ὀλύμπιος τόνιζε: «Ἐμπρός ἀδέλφια. Ἄς πεθάνουμε κοιτάζοντας ἄφοβα τό θάνατο στά μάτια. Ζήτω ἡ θρησκεία καί ἡ ἐλευθερία τῆς Ἑλλάδος. Θάνατος στούς βαρβάρους». Τά μοναστήρια τροφοδοτοῦσαν τούς ἀρματολούς καί παρεῖχαν καταφύγιο στούς διωκόμενους. Συχνά γίνονταν ἐστίες ἀντίστασης (μονή Σέκου, μονή Ἀρκαδίου κ.λπ.). Ὁ στρατηγός Μακρυγιάννης μέ τόν αὐθεντικό λόγο του ἔχει γράψει: «...αὐτά τά μοναστήρια ἦταν τά πρῶτα προπύργια τῆς ἐπανάστασής μας. Ὅτι ἐκεῖ ἦταν καί οἱ τζεμπιχανέδες (πυριτιδαποθήκες) μας καί ὅλα τ' ἀναγκαῖα τοῦ πολέμου· ὅτ' ἦταν παράμερον καί μυστήριο ἀπό τούς Τούρκους».

Οἱ ἀπλοί κληρικοί συγκρότησαν στίς ἐνορίες τους ἔνοπλα σώματα, τέθηκαν ἐπικεφαλῆς τους καί ἔλαβαν ἐνεργό μέρος στήν ἐξέγερση. Ἄλλοι ἀπό αὐτούς ἄφησαν τήν τελευταία τους πνοή στό πεδίο τῆς τιμῆς καί ἄλλοι μαρτύρησαν στά χέρια τῶν Τούρκων. Κι ὅσοι ἐπιβίωσαν πένονταν ἔχοντας δώσει ὅλη τήν περιουσία τους στήν Ἐπανάσταση. Στό Ἀρχεῖο Ἀγωνιστῶν τῆς Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης σώζονται πολλά ἔργα πού μαρτυροῦν τή συμβολή τοῦ Ὀρθόδοξου κλήρου καί μοναχισμοῦ στό εἰκοσιένα καί ὑπογράφονται ἀπό κορυφαίους καί ἄλλους ὀπλαρχηγούς. Σέ 14 ἀριθμεῖ ὁ Μητροπολίτης πρῶην Λήμνου Βασίλειος Γ. Ἀτέσης τούς ἐθνομάρτυρες ἀρχιερεῖς τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀπό τό 1821-1869.

Καί ποιός μπορεῖ νά λησμονήσει τά πρωτοπαλικάρα τῆς λευτεριᾶς μας, τόν Ἀθανάσιο Διάκο (Ἀλαμάνο), τόν Γρηγόριο Δικαῖο - Παπαφλέσσα (Μανιάκι), τόν καλόγερο Σαμουήλ (Κούγκι). Καί ἀκόμη πλῆθος ἱερωμένων πού ἔδρασαν στόν Ἱερό Ἀγώνα τοῦ Ἔθνους μας, ὅπως ὁ Βρεσθένης Θεοδώρητος, ὁ Ἄρτης Πορφύριος, ὁ Ἀθηνῶν Θεόφιλος, ὁ Ἐλους Ἀνθιμος, ὁ Σαλώνων Ἡσαΐας, ὁ Ρωγῶν Ἰωσήφ κ.ἄ., οἱ ὁποῖοι ἔλαβαν μέρος στίς διάφορες φάσεις τῆς Ἐπανάστασης. Τούς ὀπλα-

χηγούς της Ἀχαΐας ὄρκισε ὁ Παλαιῶν Πατρῶν Γερμανός. Στήν πρώτη ὀμάδα ἐθνομαρτύρων ἀρχιερέων ἀνήκουν ὁ πρῶν Κωνσταντινουπόλεως Κύριλλος, ὁ Δέρκων Γρηγόριος, ὁ Ἀγχιάλου Εὐγένιος, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου Κυπριανός, οἱ ἐπίσκοποι Πάφου, Κιτίου, Κυρηνείας. Συνήθως οἱ Τούρκοι τοὺς ἀποκεφάλιζαν ἢ τοὺς κρεμοῦσαν.

Ἡ εὐδόωση τῆς Ἐθνεγερσίας τοῦ 1821 εἶναι πραγματικό θαῦμα. Τό συμπέρασμα πού βγαίνει ἀπό ὅλες τίς ἱστορικές πηγές, ἀπομνημονεύματα, ἐπιστολές, ἔγγραφα, περιηγητικά κείμενα καί ἄλλες γραπτές μαρτυρίες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης εἶναι ὅτι οἱ παράτολμοι ἀγωνιστές πού ἀνέλαβαν τό μεγάλο ἐγχείρημα, εἶχαν πλήρως διαμορφωμένη ἐλληνορθόδοξη συνείδηση, ἀκλόνητη πίστη, πολέμησαν στό ὄνομα τοῦ ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, στόν ὁποῖο καί βάσιζαν τίς ἐλπίδες τους καί ἀπό τόν ὁποῖο ἀντλοῦσαν τή βεβαιότητα γιά τή νίκη. Ζοῦσαν ὅλοι εὐχαριστιακή ζωή. Ὁ Μακρυγιάννης γράφει σέ ἄλλο σημεῖο τῶν «Ἀπομνημονευμάτων» του: «Τοῦ λέγω· Κόπιασε ἡ γενναιότη σου καί σ' αὐτήνε τήν μπατάγια τήν σημερινή θά γένει ὁ Θεός ἀρχηγός· καί μέ τήν δύναμή του θά λυπηθεῖ ἐμᾶς καί τήν πατρίδα μας... Τί θά κάνεις, μοῦ λέγει, σέ τόσο πλῆθος Τούρκων; Εἶναι ὁ Θεός τοῦ λέγω, καί κάνει ὁ ἴδιος!».

Στούς περιηγητές τῆς περιόδου κάνουν ἐντύπωση οἱ μεγάλες περίοδοι νηστειῶν πού τηροῦν οἱ Ἕλληνες. Κάποιος ἀπό αὐτούς σημειώνει ὅτι μόλις τελειώνει ἡ μία, ἀρχίζει ἡ ἄλλη. Στά «Ἀπομνημονεύματά» του ὁ ἡρωϊκός Γέρος τοῦ Μοριά, ὁ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης σημειώνει: «...Ἐκατσα ἔως πού ἐσκαπέτισαν μέ τά μπαϊράκια τους, ὁπέ ἐκατέβηκα κάτου· ἦταν μιά ἐκκλησιά εἰς τόν δρόμον (ἡ Παναγία εἰς τό Χρυσοβίτζι) καί τό καθισιό μου ἦτον ὅπου ἐκλαιγα τήν Ἑλλάς· Παναγία μου, βοήθησε καί τούτην τήν φοράν τοὺς Ἕλληνας νά ἐμψυχωθοῦν· καί ἐπῆρα ἓνα δρόμο κατὰ τήν Πιάνα...». Παρακάτω ὁ ἴδιος γράφει: «23 ὥρες ἐβά-

σταξε ὁ πόλεμος. Ἐκείνην τήν ἡμέρα ἦτον Παρασκευή, καί ἔβγαλα λόγον ὅτι· Πρέπει νά νηστεύωμε ὅλοι διά δοξολογίαν ἐκείνης τῆς ἡμέρας, καί νά δοξάζεται αἰῶνας αἰῶνων ὡς οὐ στέκει τό ἔθνος, διατί ἦτον ἡ ἐλευθερία τῆς πατρίδος...».

Αὐτοί οἱ ἄνδρες μᾶς χάρισαν τήν λευτεριά μας, πού δέν ἔκαναν ὀρθολογιστικές σκέψεις, ἀλλά μέ τή βαθιά πίστη τους εἶχαν τήν προστασία τοῦ Θεοῦ. Ὅπως ὁ λιονταρόψυχος Καραϊσκάκης, πού κατέφυγε στή βοήθεια τῶν Ἁγίων, σάν τότε πού βρέθηκε στό μοναστήρι τοῦ Ἁγίου Σεραφεῖμ, πᾶνω ἀπό τή Λιβαδιά, κι ἔπεσε στά πόδια μαζί μέ τοὺς ἄντρες του καί τοῦ ἔταξε: «Βοήθησέ μας, Ἅγιε Σεραφεῖμ, νά διώξουμε τόν Κιούταγα ἀπό τήν Ἀθήνα, νά γλιτώσουμε τοὺς κλεισμένους Χριστιανούς καί νά κάνουμε τοὺς Τούρκους δεύτερη Ἀράχωβα, καί νά σοῦ φέρω χρυσό καντήλι στόν τάφο σου καί λαμπάδες ἑκατό ἴσα μέ τό κορμί μου καί νά στολίσω σάν παλάτι τό μοναστήρι σου...».

Στό ὄνομα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐπιχειροῦσε κάθε ἐξόρμησή του ὁ γενναῖος ναυμάχος τῆς Ὑδρας Ἀνδρέας Μιαούλης. Στόν «Ἄρη» του εἶχε τοποθετήσει ἓνα μεγάλο ξύλινο Σταυρό, ὅπου ἔβαλε νά χαράξουν κάθετα: «Σταυροῦ τύπος, ἐχθροῖς τρόμος» καί ὀριζόντια: «Σταυρός πιστῶν στήριγμα».

Ἔτσι, ὅταν τό Ἕθνος ἀπελευθερώθηκε καί συντάχθηκαν τά Συντάγματά του, ἀρχίζαν ὅλα, ὅπως ἄλλωστε καί τό σημερινό, μέ ἐπίκληση τῆς Ἁγίας καί Ἀδαιρέτου καί Ὁμοουσίου Τριάδος. Αὐτή ὑπῆρξε καί εἶναι ἡ πίστη καί ἡ δύναμη τοῦ ἐλληνικοῦ λαοῦ, ἡ Ὁρθοδοξία κιβωτός τῆς σωτηρίας του καί σῴτειρα τοῦ Γένους πανθομολογούμενη, συστατικό σπουδαῖο τῆς συνείδησης καί τῆς ταυτότητάς του. Ὅπως ἔγραφε ὁ ἀείμνηστος Φώτης Κόντογλου: «Σ' αὐτό τόν τόπο Ὁρθοδοξία καί Ἑλλάδα πᾶνε μαζί».

*Ἡ Διαρκής Ἱερά Σύνοδος
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος*

(Εἰσήγησις στήν ἡμερίδα Θεολόγων Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Ἱ.Μ. Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως, 15.2.2011)

Μέ μεγάλη χαρά καί ἰδιαίτερη πατρική συγκίνηση χαιρετίζω τήν ἐτήσια Ἡμερίδα τῶν Θεολόγων Ἐκπαιδευτικῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως, ἡ ὁποία διοργανώνεται μέ τήν ἀξιέπαινη μέριμνα τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου καί ἀγαπητοῦ ἐν Χριστῷ ἀδελφοῦ καί συλλειτουργοῦ, κ. Βαρνάβα. Ἀπευθυνόμενος ἐγκαρδῶς πρὸς ὄλους τοὺς ἐκλεκτοὺς συμμετέχοντες, γιά τοὺς ὁποίους ἐπικαλοῦμαι τήν Χάρη καί τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου μας, μέσῳ τῶν ὁποίων κάθε διάνοια καί γνώση καί ἀρετή στίς ἄξιες ψυχές ἐμπλατύνεται, θά ἤθελα νά σᾶς συγχαρῶ γιατί τό θέμα πού ἐπιλέξατε γιά τήν ἐφετινή συνάντησις ἀποτελεῖ θεολογικῶς ἓνα ἀπό τά μεστότερα καί πιό ἐνδιαφέροντα.

Θεολογία καί τέχνη συμπορεύονται ἐξ ἀρχῆς συζυγεῖς καί ἀλληλένδετες μέσα στήν Ἐκκλησία. Τίς συναντᾶμε ἐνωμένες στό πρόσωπο καί τό ἔργο τοῦ ἱερέα, τοῦ ἱεροψάλτη, τοῦ ἐμπνευσμένου ἀγιογράφου καί τῶν ὑπολοίπων καλλιτεχνῶν, ἀλλά καί σέ αὐτό ἀκόμα τοῦ ἀφοσιωμένου θεολόγου ἐκπαιδευτικοῦ. Ὅπως σημειώνει ὁ ἀείμνηστος Καθηγητής τῆς Φιλοσοφίας Βασίλειος Τατάκης, ἔργο τοῦ χριστιανοῦ θεολόγου εἶναι «νά στολίσει μέ τά μέσα τοῦ στοχασμοῦ, νά ἀναπτύξει τήν ἀλήθεια τοῦ Εὐαγγελίου, νά τήν ἐκφράσει καί αὐτός, ὅπως τήν ἐκφράζει καί ὁ ποιητής, ὁ ζωγράφος, ὁ ἀρχιτέκτονας, μέ τά δικά του ὁ καθένας μέσα, ὅπως ὁ ἀπλός πιστός μέ τή ζωή του». Ἡ ἐκκλησιαστική τέχνη ἀπετέλεσε βασική συνιστώσα τῆς λειτουργικῆς καί μυστηριακῆς ζωῆς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, περισσότερο ἀπό κάθε ἄλλη χριστιανική Ὁμολογία. Εἶναι χαρακτηριστικό ὅτι ἡ Ὁρθοδοξία ἀναγνωρίζει τόν Θρίαμβό της στήν ἀναστήλωσις ἀκριβῶς τῶν ἱερῶν Εἰκόνων. Ἐξίσου ἐνδεικτι-

κά, οἱ ἔννοιες τοῦ λόγου καί τῆς εἰκόνος συνιστοῦν τίς πλέον εὐρύτατες σέ θεολογικό πεδίο.

Ὑπό αὐτή τήν ἄποψη, ὁ Χριστός καί σαρκωμένος Λόγος τοῦ Θεοῦ εἶναι ὁ κατεξοχήν καί ὄντως θεολόγος, ἡ ἀρχή, τό τέλος καί τό πλήρωμα τῆς θεολογίας, ὅπως εἶναι καί ὁ τελειότερος καλλιτέχνης, ἡ ἀριστοτέχνης, κατά τήν πατερική ἔκφρασις, ὡς Κτίστης καί Δημιουργός. Ὅπως σημειώνει ὁ Μέγας Βασίλειος στίς Ὁμιλίες του εἰς τήν Ἑξαήμερον, «ὁ κόσμος τεχνικόν ἐστὶ κατασκευασμα, προκείμενον πᾶσιν εἰς θεωρίαν, ὥστε δι' αὐτοῦ τήν τοῦ ποιήσαντος αὐτόν σοφίαν ἐπιγιγνώσκεισθαι». Δέν πρέπει νά παραγνωρίζουμε τό γεγονός ὅτι ὀνομάζουμε ἀκριβῶς τή συλλογή τῆς μοναστικῆς σοφίας Φιλοκαλία. Αὐτό συμβαίνει ἐπειδή οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί Γέροντες εἶδαν τό κάλλος τοῦ κτιστοῦ κόσμου ὡς ἔμμεση εἰκόνα καί δημιουργικό ἀποτέλεσμα τῶν θείων προσωπικῶν Ἐνεργειῶν, καί ταύτισαν τή γνώση τοῦ Θεοῦ μέ τήν ἐμπειρία τῆς θεωρίας τοῦ «νοητοῦ κάλλους» τοῦ Δεσποτικοῦ Προσώπου. Σύμφωνα μέ τίς πολύτιμες διδασχές τους, ἡ φυσική θεωρία, δηλαδή ἡ θεογνωσία διαμέσου τῆς κτίσεως, σέ συνδυασμό μέ τήν πράξιν, δηλαδή τήν ἀσκήσις, ὀλοκληρώνονται στήν Θεολογία, πού σημαίνει ἐδῶ τήν ἄμεση θέασις, ἐμπειρία καί γνώσις τοῦ ἀκτίστου λόγου τῶν θείων Ἐνεργειῶν.

Ἐνα ἔργο τέχνης μαρτυρεῖ περὶ τοῦ προσώπου τοῦ δημιουργοῦ του, ὅπως καί περὶ τῆς ὑποστάσεως τῶν εἰκονιζομένων, ἂν πρόκειται γιά Ἱερά Πρόσωπα. Ἐπειδή κάτι τέτοιο ὑπερβαίνει κάθε ἀντικειμενική γνωστική προσέγγισις, γι' αὐτό καί ἡ τέχνη ἐνεδύθη τόση σημασία μέσα στήν Ἐκκλησία, καί ἡ ἐκκλησιαστική γλώσσα δέν ἔμεινε θεολογία ὡς ὕμνος, προσωδία, λατρεία, διάκοσ-

μος καί Εικόνα. Ἐπειδή ἀκριβῶς πηγάζει ἀπό, καί ἀπευθύνεται στόν ὅλον ἄνθρωπο, ἡ τέχνη ὑπῆρξε πάντοτε ἡ ἀριώτερη καί πληρέστερη ἔκφραση τοῦ ἀνθρωπίνου λόγου. Ὡς τέτοια, καθίσταται ἀναπόσπαστο μέρος τῆς Θείας Λειτουργίας καί τῶν ὑπολοίπων ἀκολουθιῶν καί μέσῳ αὐτῆς συνεκφαινόνται οἱ ἀλήθειες τῆς πίστεως. Σχεδόν ἀπό συστάσεώς της ἡ Ἐκκλησία οἰκειώθηκε καί διαχειρίστηκε τόν λόγο τῆς τέχνης σέ μιά ποικιλότητα καί πολυεπίπεδη σημαντική, γιά νά ἔκφράσει τό κοινό βίωμα καί νά ὑψητεῖ τήν λειτουργική, μυστηριακή ζωή καί λατρευτική πράξη τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Σώματος. Μεταχειρίστηκε ἀπ' ἀρχῆς τήν τέχνη τῆς ποίησης καί τοῦ μέλους μέ θεολογική ἐνάργεια, ἀλλά καί τή γλώσσα τοῦ ζωγράφου, γιά νά πει τήν ἴδια ἀλήθεια μέ τόν χρωστήρα, καί ἐπίσης αὐτή πού ἀποτυπώνει στό σχέδιο καί στά ὕλικά του ὁ ἀρχιτέκτονας, καθῶς μέ αὐτόν τόν τρόπο ἡ καλλιτεχνική εἰκόνα γίνεται ἔκφραση τῆς πίστεως καί διαρκῆς ἀναφορά στήν Δημιουργία καί τήν Ἐνσάρκωση, καθῶς καί τῆς προοπτικῆς τοῦ ἀνακαινισμοῦ τῶν πάντων ἐν Χριστῷ, μέσῳ τῶν ὁποίων δικαιώνεται ἡ σύμπασα κτίση καί τό κάλλος τοῦ κόσμου.

Αὐτή ἡ παρουσία τῆς τέχνης στή ζωή τῆς Ἐκκλησίας δέν περιορίζεται μόνο σέ εἰκαστικό καί ποιητικό πεδίο, ἀλλά συνίσταται ἐξίσου στήν ἱερά διακόσμηση τῆς θείας λατρείας μέσῳ τῶν λειτουργῶν τῆς ἱερωσύνης, τήν εὐταξία τῶν ἱερῶν δρωμένων, τήν ροή τοῦ λόγου μέσῳ τῆς προσωδίας καί τοῦ μέλους. Ἐντοπίζεται ἀκόμη καί στήν λειτουργική καί θεολογική ἀγωγή τῶν παιδιῶν καί τῶν ἐφήβων διαμέσου τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν καί τῆς ἐκπαιδευτικῆς διδασκαλίας.

Ἡ μοναδική αὐτή κατάφαση τῆς Ὁρθοδοξίας πρός κάθε τομέα τῆς καλλιτεχνικῆς δημιουργικότητας ἀνέδειξε τήν Ἐκκλησία μας ὄχι μόνο σέ δημιουργό τέχνης, ἡ ὁποία σφράγισε ὀλόκληρες περιόδους τῆς ἱστορίας καί τῆς δισχιλιετοῦς ζωῆς της, ἀλλά ἐπιπλέον σέ κιβωτό τῆς κοσμικῆς κλα-

σικῆς παιδείας, γραμματείας καί καλλιτεχνικῆς παράδοσης ἀνά τούς αἰῶνες.

Μέ ὅλους αὐτούς τούς τρόπους, Θεολογία καί Τέχνη ἀνέκαθεν ἀπετέλεσαν δύο συμπληρωματικές μεταξύ τους ἔκφράσεις ἐνός κοινοῦ βάθους. Ἡ καλλιτεχνική γλώσσα διατυπώθηκε ὡς εἰκονογραφική καί τεχνοτροπική θεολογία, ὅπως ἀντιστοίχως καί ἡ Θεολογία, ὡς ὄντολογία καί «φιλοσοφία πρώτη», ἀποτελεῖ «τέχνη τεχνῶν καί ἐπιστήμη ἐπιστημῶν», κατά τήν προσφιλή ἔκφραση τῶν σχολιαστῶν τοῦ Ἀριστοτέλους. Γι' αὐτό καί ἡ ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ νά παραχαράσσεται καί νά ἀλλοιώνεται τό ἴδιο ἀπό τήν εἰκόνα ὅπως καί μέ τόν λόγο.

Οἱ Εἰκονοκλάστες ἀκριβῶς ἀντιμάχονταν τίς ἱερεῖς ἀπεικονίσεις, γιάτι ἀδυνατοῦσαν νά συλλάβουν τό θεολογικό περιεχόμενο τῆς εἰκόνας καί τοῦ προσώπου, καταλήγοντας μέ αὐτόν τόν τρόπο νά ἀρνούντι τίς ἀλήθειες τῆς ἐνανθρώπησης καί τῆς δημιουργικῆς Χάριτος τοῦ Κυρίου μας. Σέ ἀπάντηση, ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Δαμασκηνός θα σημειώσει: «Οὐ προσκυνῶ τῇ ὕλῃ, προσκυνῶ δέ τόν τῆς ὕλης Δημιουργόν, τόν ὕλην δι' ἐμέ γενόμενον καί ἐν ὅλῃ κατοικῆσαι καταδεξάμενον καί δι' ὕλης τήν σωτηρίαν μου ἐργασάμενον, καί σέβων οὐ παύσομαι τήν ὕλην, δι' ἧς ἡ σωτηρία μου εἰργασται». Ἡ ἴδια πεφωτισμένη μαρτυρία θά διατυπωθεῖ περὶτρανα στό Συναδικό τῆς Ὁρθοδοξίας, ὅπου ἀναφέρεται χαρακτηριστικά ὅτι «οὕτω κηρύσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν, καί τούς Αὐτοῦ Ἁγίους, ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονίσμασι».

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, καί μέ τήν εὐλογία τοῦ Κυρίου μας, εὐχομαι ὀλόψυχα νά «ὑπερπλεονάσῃ ἡ χάρις» τῆς πολύτιμης αὐτῆς Ἡμερίδας, καί οἱ ἐργασίες της νά τύχουν κάθε ἐπιτυχίας καί καρποφορίας γιά τούς Θεολόγους καί λειτουργούς τῆς Ἐκπαίδευσης, ὥστε ἡ ἴδια ἀληθῆς μαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας μας νά εὐδοκιμεῖ ὁμοίως στό χῶρο τοῦ σχολείου πρός ὠφέλεια τῶν παιδιῶν μας.

Ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ κ. Δανιήλ

(Ὁμιλία στό Συνοδικό Ἀρχιερατικό Συλλεῖτουργο
γιά τήν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας,
Ἰ. Ναός Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου, 13.3.2011)

«Τῷ δέ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεῦντι
ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ καί τήν ὁσμὴν τῆς γνώσεως
αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ»
(Πρός Κορινθίους Β', β' 14)

Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός πού μᾶς ὡδήγηε
πάντοτε σέ θριάμβους μέ τήν δύναμη τοῦ Χριστοῦ
καί κάνει μέ τό κήρυγμα μας νά διαδίδεται σάν
ἄρωμα παντοῦ ἡ γνώση τοῦ Χριστοῦ.

Ἰερῶς καί εὐφροσύνως πανηγυρίζει ἡ ἅγια Ἐκ-
κλησία σήμερα τήν ἀναστήλωση τῶν ἁγίων εἰκό-
νων (11 Μαρτίου 843 μ.Χ.), μέ τήν ὁποία τερματί-
σθηκε ἡ ὑπερεκατονταετής (727 ἕως 843 μ.Χ.) πε-
ρίοδος ταραχῶν στήν ἐκκλησιαστική ζωή καί
διωγμῶν τῆς ὀρθοδόξου πίστεως καί πνευματικό-
τητας, κατά τήν ὁποία ἡ Πολιτεία εἰσῆλθε βιαίως
στά ἐνδότερα τῆς Ἐκκλησίας ἀποπειραθεῖσα νά
ἐρμηνεύσει τήν εὐαγγελική διδασκαλία καί νά
ἐπιβάλλει τήν ἀποψη τῆς στήν ἐκκλησιαστική ζωή.

Οἱ εἰκονομάχοι αὐτοκράτορες ἔχοντες αἰρετικά
φρονήματα ἀπεφάσισαν ἐκκλησιαστικές μεταρ-
ρυθμίσεις πού προκάλεσαν τήν ὀξύτερη ἀντιπαρά-
θεση μεταξύ Ἐκκλησίας καί Πολιτείας, πού εἶναι
γνωστή ὡς εἰκονομαχική ἔρις. Συγκεκριμένως μέ
διατάγματά τους συντομεύθηκε ἡ θεία Λειτουργία,
καταργήθηκαν ἀγρυπνίες καί ἄλλες ἱερές
Ἀκολουθίες, νηστείες καί ἐορτές, ἀπλοποιήθηκε ἡ
ζωή τῶν Μοναστηριῶν, δημεύθηκε ἡ κτηματική
περιουσία τους, περιορίσθηκε καί ὀρίσθηκε ὁ
ἀριθμός τῶν Ἱερέων καί τῶν Μοναχῶν, ἡ ἐκλογή
τῶν Ἐπισκόπων ὑποβλήθηκε στήν κύρωση τοῦ
Αὐτοκρατορικοῦ Συμβουλίου. (Ἀρχιμανδρίτου
Βασιλείου Κ. Στεφανίδου Ἐκκλησιαστική Ἱστο-
ρία, ἐκδοτικός οἶκος «Ἀστήρ», Ἀθήναι 1959, σ.
256-257).

Οἱ πιστοί ὑψώνουν εὐχαριστήριο αἶνο καί δοξο-
λογία στόν Τριαδικό Θεό, πού ἐστήριξε τήν πίστη
τους στήν διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου καί τήν

μαρτυρία τους γιά τό θεανδρικό πρόσωπο τοῦ Κυ-
ρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅπως διεκήρυξε ἡ Ζ'
Οἰκουμενική Σύνοδος 786/7μ.Χ.

Κρίναμε κατάλληλο στήν ἱερή καί λαμπρή σύνα-
ξή μας νά ἐμβαθύνουμε στήν οὐσία τῆς πανηγύρε-
ως μέ ὁδηγό μας τόν ἀποστολικό λόγο πού προτά-
χθηκε στήν ὁμιλία μας. Θά ἀναζητήσουμε τό νόη-
μα τῆς πανηγύρεως, ἔχοντες ὑπ' ὄψη μας τά ἱστο-
ρικά γεγονότα, πού εἶναι καταγεγραμμένα.

1. Θρίαμβος

Πρῶτον ἐπιβάλλεται νά προσδιορίσουμε τά χα-
ρακτηριστικά αὐτοῦ τοῦ θρίαμβου:

α' Ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι θρίαμβος
κατά τοῦ ψεύδους. Πολλοί κατά καιρούς χρησιμο-
ποίησαν τό ψεῦδος γιά νά ἐξαπατήσουν τούς πι-
στούς καί νά ἀλλοιώσουν τό ὀρθόδοξο φρόνημα.
Ψεῦδη, πλάνες, συκοφαντίες καί ἀπάτες ἐπεχείρη-
σαν καί ἐπιχειροῦν νά νοθεύσουν μέ ἀλλότριες
ἀπόψεις καί ἑτεροδιδασκαλίες τήν παραδοθεῖσα
στός ἁγίους πίστη (Ἰούδα 2) καί νά κλονίσουν
τήν ἐμπιστοσύνη τῶν ἀνθρώπων στόν ἀληθινό
Θεό καί τόν αἰώνιο λόγο Του, στήν ἅγια Ἐκκλη-
σία Του, στήν ἱερή εὐαγγελική διδασκαλία, στό
ὀρθόδοξο ἦθος καί τήν «ἐν Χριστῷ» ζωή. Ὁ πό-
λεμος αὐτός κατά τῆς ἀληθείας τότε καί σήμερα,
στό παρελθόν καί στό παρόν, διεξάγεται μέ πολλά
προσχήματα. Ὁ σκοπός ὁμως εἶναι ἕνας, νά συ-
σκοτισθεῖ ἡ ἀλήθεια καί νά χαθεῖ τό κριτήριο γιά
τό νόημα τῆς ζωῆς, ὥστε ὁ ἄνθρωπος, ἐπειδή δέν
θά στηρίζεται σέ σταθερές ἀρχές νά ζεῖ καί νά συ-
μπεριφέρεται «μὴ ἔχων ἐλπίδα» (Πρός Θεσσαλο-
νικεῖς Α', δ' 13) καί νά παρασύρεται εὐκόλα ἀπό
διαφόρους ἐξουσιαστές.

Τήν ἀλήθεια τῆς Ἐκκλησίας ὅσοι καί ὅποιοι καί
ἂν τήν πολεμήσουν δέν θά κατορθώσουν νά τήν
ἐξαλείψουν, διότι εἶναι τό φῶς τοῦ κόσμου καί θά

εύρίσκεται πάντοτε «ἐπὶ τὴν λυχνίαν διὰ νὰ φέγγῃ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ» (Ματθαίου ε΄ 15).

β΄ Ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι θρίαμβος κατὰ τῆς ἁμαρτίας. Ἡ ἁμαρτία εἶναι προκλητική, ἐπειδὴ ὁ ἄνθρωπος παρασύρεται πλανώμενος εὐκόλα γιὰ νὰ τὴν διαπράξῃ (Πρὸς Ἑβραίους ιβ΄ 1). Ἡ ἁμαρτία ἐξαχρειώνει τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, πού εἶναι ὁ ἄνθρωπος (Γεν. α΄ 27), ὁ ὁποῖος ἐνῶ πρέπει νὰ ἀντανακλᾷ τὴν δόξα τοῦ Δημιουργοῦ του, αὐτὸς προσκτάται τὶς θηριώδεις ιδιότητες τῶν ἐπιρρῦτων παθῶν. Μόνο ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ πού ὀριοθετεῖ τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν ἀλήθεια «ὁ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν ἀμφίστομον μάχαιραν» (Πρὸς Ἑβραίους δ΄ 12) κατακόπτει τὴν ἁμαρτία καὶ τὴν ἐκρίζωνει ἀπὸ τὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. Ὅταν ἀκυρωθεῖ ἡ δύναμη καὶ ἡ αὐθεντία τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, τότε καὶ ἡ ἁμαρτία δὲν ἐλέγχεται, δὲν ἀπαγορεύεται, δὲν καταδικάζεται, «διὰ γὰρ νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας» (Πρὸς Ρωμαίους γ΄ 20) καὶ «ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται μὴ ὄντος νόμου» (Πρὸς Ρωμαίους ε΄ 13). Ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἀγιάζει τὶς ψυχές καὶ προσδίδει σ' αὐτές τὴν θεοειδῆ μορφή τοῦ Χριστοῦ (Πρὸς Γαλάτας δ΄ 19), πού εἶναι ἡ ἄχραντη εἰκόνα τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου (Πρὸς Κολοσσαεῖς α΄ 15).

Μέ τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ ἀποκαθιστᾷ ἡ Ἐκκλησία τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο κατὰ τὸ ἀρχέτυπό του αἴρουσα ἀπ' αὐτὸ τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν.

Πολλοὶ ὄχι μόνο τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ δὲν ἀντέχουν νὰ ἀκούουν, ἀλλὰ καὶ τὸ βλέμμα Του ἐπάνω τους εἶναι βαρὺ καὶ ἀβάσταχτο.

Γι' αὐτὸ τὸ σύστημα τῶν πονηρευομένων πολεμεῖ τὴν Ἐκκλησία, ὥστε νὰ μὴ γεννᾷ «ἐν Χριστῷ καὶ διὰ τοῦ Εὐαγγελίου» (Πρὸς Κορινθίους Α΄, δ΄ 15) τέκνα Θεοῦ. Ἀλλὰ πάντοτε θά θριαμβεύει ἡ ἀλήθεια καὶ θά ὑψώνεται ἡ ἀγιότητα πού ἐνεργεῖ ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ ἡ Ἐκκλησία θά προσάγει υἱούς καὶ θυγατέρες διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ στὸν ἐπουράνιο Θεὸ καὶ Πατέρα.

γ΄ Ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι θρίαμβος κατὰ τοῦ θανάτου.

Ὁ θάνατος ἀπλώθηκε καὶ ἐπικράτησε στὸν κόσμο γιὰ νὰ καταπιεῖ κάθε μορφή ζωῆς, πού ὁ Θεὸς δίδει. Εἶναι ἐπόμενο νὰ θέλει νὰ καταπιεῖ καὶ νὰ ἐξαφανίσει τὴν Ἐκκλησία, πού γεννᾷ, τὴν «ἐν Χριστῷ» ζωή, γιὰ νὰ κυριαρχήσει αἰώνια.

Ὁ Κύριος μας ὁμως διαβεβαίωσε μέ τὸν ἀψευδέστατο λόγο Του, ὅτι «πῦλαι Ἰαδου οὐ κατισχύσουσι τῆς Ἐκκλησίας» (Ματθαίου ιστ΄ 18), δηλαδή οὔτε ὁ θάνατος μπορεῖ νὰ ἐξαφανίσει τὴν Ἐκκλησία.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες μας γιὰ νὰ στηρίξουν τὴν «ἐν Χριστῷ» ζωή καὶ τὴν ἐλπίδα τῶν πιστῶν ὑπέστησαν μαρτύρια, ἐξορίες, διωγμούς, ἀποκλεισμούς, φυλακίσεις, δημεύσεις, βασανισμούς, θάνατο, ἀλλὰ δὲν ὑποτάχθηκαν στὴν ἀσεβῆ ἐξουσία πού

*Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Καισαριανῆς, Βύρωνος
καὶ Ὑμηττοῦ
κ. Δανιὴλ ὁμιλῶν
κατὰ τὸν ἐπίσημο
Συνοδικό ἐορτασμό
τῆς Κυριακῆς
τῆς Ὁρθοδοξίας.*

τούς δίωκε καὶ ἔμειναν σταθεροὶ ὑποστηρικτές τῆς ἀληθείας. Οἱ ἐχθροὶ καὶ διώκτες τους χάρηκαν μία σύντομη ἐπιτυχία, ὅταν τοὺς δίωκαν ἢ τοὺς θανάτωναν, τὴν φυσικὴ ἐξόντωσή τους. Τελικῶς ὁμως ἠττήθηκαν ἀπὸ τὴν δύναμη τῆς ἀλήθειας καὶ ζωῆς τῆς Ἐκκλησίας. Ἡττήθηκαν ὅπως οἱ σταυρωτὲς τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ πού χάρηκαν μιά πρόσκαιρη καὶ ἀσήμαντη ἐπιτυχία, ὅταν σταύρωσαν καὶ θανάτωσαν τὸν Κύριο τῆς δόξης Ἰησοῦ Χριστό καὶ τὸν ἔθεσαν στὸν τάφο γιὰ τρεῖς ἡμέρες καὶ ἡ νίκη τους διαλύθηκε ἀπὸ τὴν αἰώνια δόξα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, πού ἀναστήθηκε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, ὥστε νὰ μὴ διαιωνίζει θάνατος τοῦ γένους τῶν βροτῶν.

Ἐκτοτε ἡ Ἐκκλησία θὰ γεννᾷ τοὺς «υἱοὺς τῆς ἀναστάσεως» (Λουκᾶ κ' 36). Θὰ ἐρωτᾷ καὶ θὰ ἐλέγχει μὲ τό στόμα τοῦ ἀποστόλου Παύλου: «Ποῦ σου θάνατε τό κέντρον; Ποῦ σου Ἄδη τό νῆκος;» (Πρὸς Κορινθίους Α', ιε' 55).

Ποῦ εἶναι θάνατε ἡ δύναμή σου; Ποῦ εἶναι ἡ ἐξουσία σου; Ποῦ εἶναι ἡ νίκη σου; Ὅλα ἐξαφανίσθηκαν μπροστά στὸν Κύριο τῆς ζωῆς καὶ τῆς ἀθανασίας.

Γι' αὐτὰ πανηγυρίζει σήμερα ἡ Ἐκκλησία. Γι' αὐτὸ τὸν θρίαμβο χαίρεται καὶ εὐφραίνεται.

2. Θρίαμβος μὲ τὴν δύναμη τοῦ Χριστοῦ «ἐν τῷ Χριστῷ»

Ὁμολογοῦμε καὶ κηρύττουμε, ὅτι ἡ νίκη καὶ ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ἔργο τῆς δυνάμεως τοῦ Παντοδυνάμου Θεοῦ. Ὁ Θεὸς πού εἶναι ὁ Κύριος τῆς ἱστορίας καὶ κυβερνήτης τῆς ζωῆς ὀδηγεῖ τὴν Ἐκκλησία Του σὲ θριάμβους, σὲ νίκες πνευματικὲς ἀπὸ τίς ὁποῖες ἀναδεικνύεται ἡ δύναμη τῆς πίστεως.

Ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ἔγραψε σὲ καιροῦς χαλεπούς γιὰ τὴν νίκη τῆς πίστεως στὸν Ἰησοῦ Χριστό:

«Πᾶν τό γεγεννημένον ἐκ τοῦ Θεοῦ νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικήσασα τὸν κόσμον, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν τὸν κόσμον εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ» (Α' Ἰωάννου ε' 4-5).

Ἡ Ἐκκλησία θριαμβεύει καὶ νικᾷ κηρύττουσα τὴν θεότητα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσκαλοῦσα τοὺς ἀνθρώπους νὰ ἐνωθοῦν μαζί

Του μὲ τὰ ἅγια Μυστήρια, ὥστε νὰ καθαραιοῦν ἀπὸ τὸν ρύπο τῆς ἁμαρτίας, νὰ ἀρθοῦν οἱ συνέπειες τῆς παραβάσεως τῶν ἐντολῶν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς παρακοῆς στοῦ ἅγιο θέλημά Του, νὰ ἁγιασθοῦν καὶ νὰ δοξασθοῦν ἐνωμένοι μὲ τὸν Χριστό στὴν αἰώνια βασιλεία Του.

Ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας ἐπομένως ὀφείλεται στὴν ἔνδοξη ἐσχατολογικὴ προοπτικὴ τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου καὶ τῆς ζωῆς, στὴν δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό κατὰ τὴν διδασκαλία τῆς. Αὐτὴ ἡ καταξίωση τοῦ ἀνθρωπίνου προσώπου νὰ ἐνωθεῖ μὲ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ προκαλεῖ τὴν ἀκλόνητη χαρὰ, τὰ πνευματικὰ σκιρτήματα, τὴν θεία εὐφροσύνη.

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἶναι ὁ Νικητὴς (Ἀποκαλύψεως γ' 12,21) πού ἐξῆλθε «νικῶν καὶ ἴνα νικήσει» (Ἀποκαλύψεως στ' 2). Αὐτὸς θρίαμβωσε ὅταν ὑψώθηκε στὸν σταυρὸ «ἀπεκδυσάμενος τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας ἐδειγμάτισεν ἐν παρρησίᾳ, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ» (Πρὸς Κολοσσαεῖς β' 15).

Μὲ τὴν δική Του δύναμη νικοῦν καὶ οἱ πιστοί, πού ζοῦν «ἐν Χριστῷ». Ἐπειδὴ εἶναι ἐνωμένοι μαζί Του ἐνδυναμώνονται στοὺς ἀγῶνες τους ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, ἀνθίστανται στὴν ματαιότητα καὶ φθορὰ τῆς ἁμαρτίας.

Ὅπως εἶναι ἀδύνατο νὰ ἠττηθεῖ ὁ Χριστὸς, τό ἴδιο εἶναι ἀδύνατο νὰ ἠττηθεῖ καὶ ἡ Ἐκκλησία πού εἶναι τό ἔνδοξο σῶμα Του, ὅπως θεολογεῖ ὁ ἀπόστολος Παῦλος κηρύττοντας «ὕμεις δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους» (Πρὸς Κορινθίους Α', ιβ' 27).

Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐπαναλαμβάνει πρὸς τοὺς διώκτες Αὐτοῦ καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του, τοὺς λόγους Του πρὸς τὸν πρῶην διώκτη Του Ἀπόστολο Παῦλο «σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν» (Πράξεων κστ' 14).

Ἐκεῖνος ὁ ἀκάματος ἐργάτης τοῦ Εὐαγγελίου καὶ Ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν διεκήρυττε πανηγυρικᾶ πρῶτον μὲν, ὅτι αισθανόταν ἰσχυρὸς νὰ κατορθώσῃ τὰ πάντα καὶ νὰ ἐπιτύχει τὸν σκοπὸ τῆς ἀποστολῆς του ἀπὸ τὴν κοινωνία καὶ τὴν σχέση του μὲ τὸν Ἰησοῦ Χριστό λέγοντας «πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδυναμοῦντι με Χριστῷ» (Πρὸς Φιλιππησίους γ' 13) καὶ δεύτερον δέ, ὅτι ἀποδεχόταν τὸν διωγμὸ του γιὰ τὸν Χριστό εὐχαρίστως γράφοντας

«διό εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις, ἐν ὕβρεσιν, ἐν ἀνάγκαις, ἐν διωγμοῖς, ἐν στενοχωρίαις, ὑπὲρ Χριστοῦ· ὅταν γάρ ἀσθενῶ, τότε δυνατός εἰμι» (Πρὸς Κορινθίους Β΄, ιβ΄ 10).

Αὐτὰ ἀποδεικνύουν ὅτι ὅσο διώκεται ἡ Ἐκκλησία τόσο δοξάζεται. Ὅσο ὕβρίζεται τόσο λάμπει ἡ ἀγιότητά της. Ὅσο πολεμεῖται τόσο ἰσχυροτέρα ἀποδεικνύεται τῶν δυνάμεων πού Τὴν πολεμοῦν.

Διαπνεόμενοι καὶ ἐμπνεόμενοι ἀπὸ αὐτό τό φρόνημα οἱ ἅγιοι Πατέρες μας διεξήγαγαν τοὺς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας τοῦ Χριστοῦ ἀγῶνες καὶ δὲν φοβήθηκαν ἀπειλές καὶ διωγμούς, στερήσεις καὶ θάνατο, διότι αἰσθάνονταν ἰσχυροί, ἐπειδὴ ζοῦσαν ἐνωμένοι μὲ τὸν Κύριο Ἰησοῦ Χριστό. Γι αὐτό καὶ ἡ Ἐκκλησία ποτέ δὲν ἠττήθηκε, οὔτε θά ἠττηθεῖ.

Εἶναι εὐκαιρο καὶ γιὰ τὴν ἀνάγκη τῆς πανηγύρεώς μας νὰ ἀναφέρουμε τοὺς λόγους τοῦ ἁγίου Πατρὸς τῆς Ἐκκλησίας μας Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου πού ἐξαίρουν πανηγυρικάτα τό ἀήττητο καὶ ἀκλόνητο τῆς Ἐκκλησίας:

«Τοιοῦτον ἔχει μέγεθος ἡ Ἐκκλησία· πολεμουμένη νικᾷ· ἐπιβουλευομένη περιγίνεται· ὕβριζομένη, λαμπρότερα καθίσταται· δέχεται τραύματα, καὶ οὐ καταπίπτει ὑπὸ τῶν ἐλκῶν· κλυδωνίζεται, ἀλλ' οὐ καταποντίζεται· χειμάζεται, ἀλλὰ ναύγιον οὐχ ὑπομένει· παλαίει, ἀλλ' οὐχ ἠττᾶται· πυκτεύει, ἀλλ' οὐ νικάται. Διὰ τί οὖν συνεχώρησε τό πόλεμον; Ὅτι νὰ δείξῃ λαμπρότερον τό τρόπαιον».

(Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ὀμιλία ὅτε τῆς Ἐκκλησίας ἔξω εὐρεθεῖς Εὐτρόπιος ἀπεσπάσθη, καὶ περὶ παραδείσου καὶ Γραφῶν, καὶ εἰς τό «Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου», Ρ.Γ. 52,398).

Δηλαδή: «Τέτοιο μεγαλεῖο ἔχει ἡ Ἐκκλησία. Ὅταν τὴν πολεμοῦν, νικάει· ὅταν τὴν ἐπιβουλεύονται, θριαμβεύει· ὅταν τὴν βρίζουν, γίνεται λαμπρότερη· δέχεται τραύματα καὶ δὲν πέφτει ἀπὸ τίς πληγές· κλυδωνίζεται, ἀλλὰ δὲν καταποντίζεται· δοκιμάζεται ἀπὸ τρικυμίες, ἀλλὰ δὲν ὑφίσταται ναύγιο· παλεύει, ἀλλὰ μένει ἀήττητη· ἀγωνίζεται, ἀλλὰ δὲν νικιέται. Γιατί λοιπὸν ἐπέτρεψε τὸν πόλεμο; Γιὰ νὰ δείξῃ πιὸ λαμπρό τρόπαιον».

«Σκληρόν γάρ σοι πρὸς κέντρα ὀξεῖα λακτίζειν. Οὐκ ἀμβλύνεις τὰ κέντρα, ἀλλὰ τοὺς πόδας αἰμάσσεις· ἐπεὶ καὶ τὰ κύματα τὴν πέτραν οὐ διαλύει, ἀλλ' αὐτὰ εἰς ἀφρόν διαλύονται. Οὐδὲν Ἐκκλησίας δυνατώτερον, ἄνθρωπε. Λῦσον τὸν πόλεμον, ἵνα μὴ καταλύσῃ σου τὴν δύναμιν· μὴ εἰσαγε πόλεμον εἰς οὐρανόν. Ἄνθρωπον ἐάν πολεμῆς, ἢ ἐνίκησας, ἢ ἐνικήθης. Ἐκκλησίαν δέ ἐάν πολεμῆς, νικῆσαι σε ἀμήχανον· ὁ Θεὸς γάρ ἐστιν ὁ πάντων ἰσχυρότερος. Μὴ παραζηλοῦμεν τὸν Κύριον; μὴ ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν; Ὁ Θεὸς ἔπηξε, τίς ἐπιχειρεῖ σαλεύειν; Οὐκ οἶσθα αὐτοῦ τὴν δύναμιν. Ἐπιβλέπει ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιεῖ αὐτὴν τρέμειν· κελεύει, καὶ τὰ σειόμενα ἠδράζετο. Εἰ τὴν πόλιν σαλευομένην ἔστησε, πολλῶ μᾶλλον τὴν Ἐκκλησίαν σῆσαι δύναται. Ἡ Ἐκκλησία οὐρανοῦ ἰσχυ-

Ὁ Μακαριώτατος μέ τὰ μέλη τῆς ΔΙΣ κατά τὴν ἐπισκεψή τους στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολο Παπούλια τὴν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας. Παρίσταται καὶ ἡ Ὑπουργὸς Παιδείας, Διά Βίου Μάθησης καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἄννα Διαμαντοπούλου.

ροτέρα· Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ παρελεύσονται, οἱ δέ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι. Ποῖοι λόγοι Σὺ εἶ Πέτρος, καί ἐπὶ ταύτῃ μου τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ πύλαι ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς. Εἰ ἀπιστεῖς τῷ λόγῳ, πίστευε τοῖς πράγμασι. Πόσοι τύραννοι ἠθέλησαν περιγενέσθαι τῆς Ἐκκλησίας πόσα τήγανα; πόσοι κάμνιοι, θηρίων ὀδόντες, ξίφη ἠκονημένα; καὶ οὐ περιεγένοντο. Ποῦ οἱ πολεμήσαντες; Σεσίγηνται καὶ λήθη παραδέδονται. Ποῦ δέ ἡ Ἐκκλησία; Ὑπὲρ τὸν ἥλιον λάμπει» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, *Πρό τῆς ἔξορίας*, P.G. 52,428)

Δηλαδή: «Εἶναι σκληρό γιὰ σένα νὰ κλωτσᾷς πρὸς μυτερά καρφιά. Δέν χαλᾷς τὴν αἰχμὴ τῶν καρφιῶν, ἀλλὰ τὰ πόδια ματώνεις· ἐπειδὴ καὶ τὰ κύματα δέν διαλύουν τὴν πέτρα, ἀλλὰ αὐτὰ διαλύονται σὲ ἄφρο. Τίποτε δέν εἶναι δυνατώτερο ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἄνθρωπε... Ἐάν ἔχεις πόλεμο μέ ἕνα ἄνθρωπο, ἢ νίκησες ἢ νικήθηκε. Ἀλλὰ ἐάν ἔχεις πόλεμο μέ τὴν Ἐκκλησία, εἶναι ἀδύνατο νὰ νικήσεις. Ὁ Θεός στερέωσε, ποιός εἶναι δυνατόν νὰ κλονίσει; Δέν γνωρίζεις τὴν δύναμή του; Ρίχνει ἕνα βλέμμα πάνω στὴν γῆ καὶ τὴν κάνει νὰ τρέμει. Δίνει μία ἐντολή, καὶ ἐκεῖνα, πού σείονται, στερεώνονται. Ἐάν τὴν πόλη, πού σείεται ἀπὸ τὸν σεισμό, κράτησε ὄρθια, πολὺ περισσότερο μπορεῖ νὰ κρατήσῃ ὄρθια τὴν Ἐκκλησία. Ἡ Ἐκκλησία εἶναι ἰσχυρότερη τοῦ οὐρανοῦ. Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ θὰ παρέλθουν, οἱ δέ λόγοι μου δέν θὰ παρέλθουν. Ποῖοι λόγοι; Σὺ εἶσαι Πέτρος καὶ πάνω στὸν βράχον αὐτόν (τῆς ἀληθινῆς πίστεως, πού ὠμολόγησες, γενόμενος μέ τὴν ὁμολογία αὐτὴ ὁ πρῶτος λίθος τῆς πνευματικῆς μου οἰκοδομῆς), θὰ οἰκοδομήσω τὴν Ἐκκλησία μου, ὁ θάνατος καὶ οἱ ὀργανωμένες δυνάμεις τοῦ κακοῦ δέν θὰ ὑπερισχύσουν καὶ δέν θὰ κατανικήσουν τὴν Ἐκκλησία. Ἐάν πιστεύεις στὸν λόγο, νὰ πιστεύεις στὰ πράγματα. Πόσοι τύραννοι θέλησαν νὰ νικήσουν τὴν Ἐκκλησία; Πόσα τηγάνια χρησιμοποιήθηκαν γιὰ αὐτό; Πόσα καμίνια; Δόντια ἀγρίων θηρίων, ἀκονισμένα ξίφη; Καὶ παρόλα αὐτὰ δέν νίκησαν. Ποῦ εἶναι ὅσοι πολέμησαν τὴν Ἐκκλησία; Δέν γίνεται πλέον λόγος γιὰ αὐτούς καὶ ἔχουν λησμονηθεῖ. Ποῦ εἶναι δέ ἡ Ἐκκλησία; Λάμπει περισσότερο ἀπὸ τὸν ἥλιο».

«Ἀκουέτωσαν Ἕλληνες, ἀκουέτωσαν Ἰουδαῖοι τὰ κατορθώματα ἡμῶν καὶ τὴν προεδρίαν τῆς Ἐκ-

κλησίας. Ὑπὸ πόσων ἐπολεμήθη ἡ Ἐκκλησία, ἀλλ' οὐδέποτε ἐνικήθη; πόσοι τύραννοι; πόσοι στρατηγοί; πόσοι βασιλεῖς; Αὐγουστος, Τιβέριος, Γάιος, Κλαύδιος, Νέρων, ἄνθρωποι λόγοις τετιμημένοι, δυνατοί, τοσαῦτα ἐπολέμησαν ἀκμὴν νεάζουσιν, ἀλλ' οὐκ ἐξερρίζωσαν· ἀλλ' οἱ μὲν πολεμήσαντες σεσίγηνται καὶ λήθη παραδέδονται, ἡ δὲ πολεμηθεῖσα τὸν οὐρανόν ὑπεραίρει. Μὴ γάρ μοι τοῦτο ἴδης ὅτι ἐν γῆ ἔστηκεν ἡ Ἐκκλησία, ἀλλ' ὅτι ἐν οὐρανῷ πολιτεύεται; Πόθεν τοῦτο δῆλον; Δείκνυσι τῶν πραγμάτων ἡ ἀπόδειξις. Ἐπολεμήθησαν ἔνδεκα μαθηταὶ καὶ ἡ οἰκουμένη ἐπολέμει· ἀλλ' οἱ πολεμηθέντες ἐνίκησαν καὶ οἱ πολεμήσαντες ἀνηρέθησαν· τὰ πρόβατα τῶν λύκων περιεγένοντο. Εἶδες ποιμένα τὰ πρόβατα ἐν μέσῳ τῶν λύκων ἀποστέλλοντα, ἵνα μηδέ τῇ φυγῇ τὴν σωτηρίαν πορίσωνται; Ποῖος ποιμὴν τοῦτο ἐργάζεται; Ἀλλ' ὁ Χριστός» (Ἰωάννου Χρυσοστόμου, Ἐκ τῆς 4ης ὁμιλίας αὐτοῦ εἰς τὸ χωρίον Ἡσαίου στ' 1, P.G. 56, 121-122).

Δηλαδή: «Ἄς ἀκούουν ὅλοι τὰ κατορθώματα μας καὶ τὴν πρωτοκαθεδρία (τὰ πρωτεῖα) τῆς Ἐκκλησίας. Ἀπὸ πόσους πολεμήθηκε ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ ποτέ δέν νικήθηκε; Πόσοι τύραννοι; Πόσοι στρατηγοί; Πόσοι βασιλεῖς; Ὁ Αὐγουστος, ὁ Τιβέριος, ὁ Γάιος, ὁ Κλαύδιος, ὁ Νέρων, ἄνθρωποι τιμώμενοι γιὰ τὴν μόρφωσή τους, δυνατοὶ τόσο πολὺ (τὴν) πολέμησαν, ἐνῶ βρισκόταν ἀκόμη στὴν νεανική τῆς ἡλικία, ἀλλὰ δέν τὴν ἐξερρίζωσαν. Ἀλλὰ ἐκεῖνοι πού τὴν πολέμησαν, δέν ἀκούονται πλέον καὶ ἔχουν λησμονηθεῖ, ἐνῶ ἡ Ἐκκλησία πού πολεμήθηκε ὑψώνεται ὑπεράνω τοῦ οὐρανοῦ. Γιατί νὰ μὴν κοιτάξεις αὐτό, ὅτι δηλαδή ἡ Ἐκκλησία βρίσκεται στὴν γῆ ἀλλὰ ὅτι ἔχει τὸ πολίτευμά της στὸν οὐρανό. Ἀπὸ ποῦ εἶναι φανερό αὐτό; Τό δείχνει ἡ ἀπόδειξη τῶν πραγμάτων. Πολεμήθηκαν ἔντεκα μαθητές καὶ ἡ οἰκουμένη πολεμοῦσε, αὐτοὶ δὲ πού πολεμήθηκαν νίκησαν, ἐνῶ αὐτοὶ πού πολέμησαν καταλύθηκαν (ἀφανίσθηκαν). Τὰ πρόβατα νίκησαν τοὺς λύκους. Εἶδες ποιμένα νὰ ἀποστέλλει πρόβατα ἀνάμεσα σὲ λύκους, γιὰ νὰ μὴ σωθοῦν οὔτε μέ τὴν φυγῇ. Ποῖος ποιμένας τὸ κάνει αὐτό; Ὁ Χριστός.»

Ἡ πεποίθησις αὐτὴ χαλιβδώνει τὴν θέλησι τῶν πιστῶν πού χειμάζονται ἀπὸ τυράννους καὶ δυνάστες, ἀπὸ διῶκτες καὶ ἐπίβουλους νὰ προτιμήσουν

νά μείνουν ένωμένοι με τον Χριστό παρά νά χωρισθοῦν ἀπ' Αὐτόν καί νά ἔχουν πρόσκαιρη ἀπόλαυση καί ἄνεση.

3. Θρίαμβος εἶναι ἡ φανέρωση τῆς γνώσεως αὐτοῦ, ἡ γνώση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Οἱ ἅγιοι Πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας ἀγωνίσθηκαν γιά νά δώσουν στους ἀνθρώπους τήν δυνατότητα νά γνωρίσουν τόν Ἰησοῦ Χριστό κατά τήν μαρτυρία τῶν μαρτύρων τῆς ἐνσάρκου ζωῆς καί παρουσίας Του στόν κόσμο, δηλαδή τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Μέ τους ἀγῶνες τους διαφύλαξαν ἀναλλοίωτη καί ἀνόθευτη αὐτή τήν μαρτυρία καί ἐμπειρία τους καί ἐκάλεσαν τους ἀνθρώπους νά γνωρίσουν τόν Ἰησοῦ Χριστό καί νά ἐνωθοῦν μαζί Του, νά ζήσουν δηλαδή «ἐν Χριστῷ».

Ὁ σκοπός τῆς διακονίας καί ἀποστολῆς τῶν Ποιμένων τῆς Ἐκκλησίας εἶναι νά καταρτίσουν τους πιστούς, ὥστε νά ἀποκτήσουν τήν ἐπίγνωση τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ κατά τόν ἀποστολικό λόγο:

«Αὐτός ἔδωκε τους μέν ἀποστόλους, τους δέ προφήτας, τους δέ εὐαγγελιστάς, τους δέ ποιμένας καί διδασκάλους, πρὸς τόν καταρτισμόν τῶν ἁγίων εἰς ἔργον διακονίας, εἰς οἰκοδομήν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καταντήσωμεν οἱ πάντες εἰς τήν ἐνότητα τῆς πίστεως καί τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλειον, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ» (Πρὸς Ἐφεσίους δ' 11-13).

Ἐπομένως ὁ θρίαμβος τῆς Ἐκκλησίας συνίσταται στό ὅτι πάντοτε θά κηρύττει τήν σωτήρια γνώση καί οὐδεὶς θά δύναται νά ἐμποδίσει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ νά τρέχει, νά διαδίδεται καί νά δοξάζεται, διότι «ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται» (Πρὸς Τιμόθεον Β' β' 9) ἔστω κι ἂν οἱ κήρυκες αὐτοῦ τοῦ λόγου κακοπαθοῦν μέχρι δεσμῶν καί χρειάζονται τίς προσευχές τῶν πιστῶν, ὅπως τίς ζητοῦσε ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀπό τους Θεσσαλονικεῖς πού τους προέτρεπε νά προσεύχονται γι' αὐτόν, ὥστε νά διαδίδει καί νά δοξάζει τόν λόγο τοῦ Κυρίου:

«Τό λοιπόν, προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχη καί δοξάζεται, καθώς καί πρὸς ὑμᾶς» (Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β', γ' 11).

Ἡ Ἐκκλησία ἐρμηνεύει αὐθεντικά καί ἀλάνθαστα τό πρόσωπο καί τήν διδασκαλία τοῦ Κυρίου

Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὥστε αὐτοί πού πιστεύουν νά μὴ διαψευστοῦν, οἱ ἀγῶνες τους νά μὴ ἀποβοῦν μάταιοι, ἡ ἐλπίδα τους νά μὴ χαθεῖ.

Γι' αὐτό ἡ Ἐκκλησία ἀγωνίσθηκε συγκαλοῦσα Συνόδους γιά νά φυλάξει τήν ὑγιαίνουσα διδασκαλία (Πρὸς Τιμόθεον Α' 10) γιά νά ἀπαλλάξει τους ὑγιαίνοντες λόγους (Πρὸς Τιμόθεον Β', α' 13) ἀπό ὅ,τι ἀντίκειται σ' αὐτούς. Αὐτή τήν παρακαταθήκη τῆς θείας ζωῆς παραδίδει σάν πνευματικό θησαυρό καί ἐλπίδα ζωῆς αἰωνίου καί δόξης σ' ὅσους θέλουν νά σωθοῦν ἐκ τῆς γενεᾶς ταύτης τῆς σκολιᾶς καί διεστραμμένης.

4. Ἄρωμα πνευματικό ἡ γνώση τοῦ Χριστοῦ

Ἡ γνώση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἀπλώνεται στήν κοινωνία καί σ' ὅλο τόν κόσμο σάν εὐώδης ὁσμή, πού διαλύει τήν ἀποπνικτική δυσσομία πού ἀναδίδει ἡ πολύμορφη ἁμαρτία πού μετατρέπει τήν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, δηλαδή τόν ἄνθρωπο, σέ δυσώδη δυσείδεια.

Οἱ συμπεριφορές καί οἱ πρακτικές τῆς ἁμαρτίας, τῆς ἀσέβειας, τῆς ἀρνήσεως τοῦ Θεοῦ, τῆς συγχύσεως, τοῦ ψεύδους, ἀναδίδουν ὁσμή θανάτου, πού προκαλοῦν ἐντροπή καί ὅταν ἀκόμη ἀναφέρονται. Οἱ ἀπειθεῖς ὁμως ὄχι μόνο δέν ἐντρέπονται νά πράττουν τά φαῦλα, ἀλλά καί νά καυχῶνται γιά τήν φαυλότητά τους, γιά τήν ἀπιστία τους, γιά τίς αἰσχρές πράξεις τους, γιά τήν ἀσύνητη ζωή τους, ὅπως κατηριάζει ὁ ἀποστολικός λόγος μοιάζουν μέ «κύματα ἄγρια θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τάς ἑαυτῶν αἰσχύνας» (Ἰούδα 13). Ἡ συνέπεια τῆς ἀπειθείας στόν λόγο τοῦ Κυρίου εἶναι ἡ δυσώδης διαφθορά, πού ἐπικρατεῖ στήν κοινωνία.

Ἀντίθετα ὁ γεμᾶτος ἀλήθεια καί δύναμη λόγος τοῦ Κυρίου ἀρωματίζει τήν ζωή καί τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού εὐωδιάζουν τό ἄρωμα τῆς ἀθανασίας, τό ἄρωμα τῆς ἀγιότητος, τό ἄρωμα τῆς θείας ζωῆς. Αὐτό τό ἄρωμα σκορπίζει ἡ διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας καί ὀσφραίνονται ὅσοι ἀγαποῦν τήν ἀλήθεια καί δέν εὐδοκοῦν στό ψεῦδος καί στήν ἀδικία (Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β', β' 11-12).

Ὅσο διαχέεται τό ἄρωμα τῆς γνώσεως τοῦ Κυρίου στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, ἡ κοινωνία μετατρέπεται σέ βασιλεία τοῦ Θεοῦ ἀπό τήν ὁποία

ἀποκλείονται «οἱ κύνες καί οἱ φαρμακοί καί οἱ πόρνοι καί οἱ φονεῖς καί οἱ εἰδωλολάτραι καί πᾶς ὁ φιλῶν καί ποιῶν ψεῦδος» (Ἀποκαλύψεως κβ' 15).

Ἄ Ο Κύριος Ἰησοῦς Χριστός εἶναι ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ διδασκαλία Του εἶναι ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πνευματικότητα τῆς χριστιανικῆς ζωῆς εἶναι ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ ἀγιότητα τῶν μελῶν Της εἶναι ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας. Ἡ πίστη δοξάζει τόν ἄνθρωπο. Ἡ ἐργασία τῶν ἐντολῶν τοῦ Χριστοῦ στολίζει τόν ἄνθρωπο. Ἡ ὑπακοή στό λόγο τοῦ Κυρίου τιμᾷ τόν ἄνθρωπο. Ἡ ἐπίγνωση τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ καταξιώνει τόν ἄνθρωπο. Ἡ ἔνωση μαζί Του εἶναι τό ἀκρότατο

τῶν ἐφετῶν καί τό νόημα τῆς ζωῆς του καί τοῦ ἀγῶνος του.

Αὐτή τήν ἐμπειρία τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς ἀγωνίζεται ἡ Ἐκκλησία νά μεταδώσει μέ λόγους, μέ νοήματα, μέ ἑορτές, μέ σχήματα, μέ εἰκόνες, μέ παραστάσεις. Αὐτή τήν πολύτιμη παρακαταθήκη φυλάσσει καλῶς καί ἀσφαλῶς, ὥστε οὐδείς νά δύναται νά τήν νοθεύσει, οὐδείς νά δύναται νά τήν ἀφαιρέσει, οὐδείς νά δύναται νά τήν πολεμήσει.

Ὅσοι γεύθηκαν τήν χρησιμότητα τοῦ Κυρίου ὁμολογοῦν ἀδιάψευστα νῦν καί εἰς τοὺς αἰῶνες ὅτι:

«Αὐτοί γάρ ἀκηκόαμεν καί οἶδαμεν ὅτι οὗτος ἐστίν ἀληθῶς ὁ σωτήρ τοῦ κόσμου ὁ Χριστός» (Ἰωάννου δ' 42).

‘Ο Τουρισμός σήμερα

*Του Σεβ. Μητροπολίτου Ζακύνθου κ. Χρυσόστομου,
Προέδρου του Συνοδικού Γραφείου Προσκυνηματικών Περιηγήσεων*

(Χαιρετισμός στο Παγκόσμιο Συνέδριο Τουρισμού,
‘Ανδόρρα 6-7 Μαρτίου 2011)

Κυρίες και Κύριοι Σύεδροι,

‘Επιτρέψτε μου, μέ τήν εύκαιρία τής συγκλήσεως του Συνεδρίου αυτού, έδω στήν πανέμορφη χώρα-πριγκιπάτο τής ‘Ανδόρρας, νά σάς άπευθύνω, ως ‘Εκπρόσωπος τής ‘Εκκλησίας τής ‘Ελλάδος και του Προκαθημένου Αυτής, Μακαριωτάτου ‘Αρχιεπισκόπου ‘Αθηνών κ. ‘Ιερωνύμου, στήν άγάπη Σας, τήν χαρά και τήν έν Κυρίω έγκαύχηση, τά θερικά συγχαρητήρια και τούς έπαινους μας, γιά τήν συνέχιση των πρωτοβουλιών σας, όπως ή πραγματοποίηση του Συνεδρίου αυτού.

Συνέδρια αυτού του τύπου και αυτού του ύψηλου επιπέδου, σέ παγκόσμιο επίπεδο, μέ τήν παρουσία πολλών και διακεκριμένων προσωπικοτήτων τής κοινωνίας μας, στά όποια είναι προσκεκλημένη και ή ‘Ορθόδοξη Χριστιανική ‘Εκκλησία τής ‘Ελλάδος, έχουν τή δυνατότητα νά δείχνουν συνεχώς τήν μέριμνά τους, πάνω σέ προβλήματα και τάσεις του σύγχρονου ανθρώπου, όπως αυτά αντιμετωπίζονται στον σύγχρονο μεταμοντέρνο άνήσυχο κόσμο και στον σπουδαίο τομέα του Τουρισμού γενικότερα.

‘Ο είκοστός πρώτος (21ος) αιώνας χαρακτηρίζεται από τήν δίψα του ανθρώπου και μάλιστα του Ευρωπαϊού νά ανακαλύψει ξανά χαμένα μονοπάτια τής ψυχής, νά στραφεί στήν πνευματική άναζήτηση, έσωτερική και έξωτερική, γιά μία έναλλακτική πρόταση ζωής και έπικοινωνίας, πού θά τον άπομακρύνει από τήν τεχνολογική έξάρτηση μέσα στήν όποια είναι κλεισμένη ή κουραστική και έν πολλοίς μονότονη ζωή του. Νά γίνει πνευματικός άναζητητής, γιά τον σχηματισμό τής έσωτερικής άλλαγής, τής άνάπτυξης ενός νέου ρυθμού και μίας βαθύτερης άρμονίας στά δρώμενα του μεταμοντέρνου κόσμου .

Οί συνθήκες όμως τής ζωής έχουν άμβλύνει τίς αισθήσεις, ώστε νά χρειάζονται έρεθίσματα τέτοια, μέχρι νά υπάξει άληθινή άνταπόκριση στήν όμορφιά πού τίς τριγυρίζει. ‘Ερεθίσματα πού δέν θά

όδηγήσουν σέ ναύαγιο ούτε στον έκφυλισμό, αλλά θά οδηγήσουν στή βίωση τής κάθε τουριστικής-προσκυνηματικής προσπάθειας γιά τήν άνεύρεση τής ρίζας τής ταυτότητας και τής άθθεντικότητας.

‘Η ιστορική πορεία τής Χριστιανικής ‘Εκκλησίας άποδεικνύει ότι προσλαμβάνει και έξαγιάζει τά στοιχεία του κόσμου. Τά μέλη Της, πού δημιουργούν και κατοικούν σέ πόλεις, σέ χώρες, στήν ‘Ενωμένη Ευρώπη, στον Κόσμο όλο, δέν εγκαταλείπουν τον Κόσμο, αλλά ζούν σ’ αυτόν, και έχουν κληθεί νά ενεργούν και νά βιώνουν τήν έν Χριστώ ζωή μέσα στον κόσμο. ‘Ο κάθε πιστός είναι έν μέρος προϊόν και ταυτόχρονα γίνεται δημιουργός ενός πολιτισμού, μέ όλο τον πλούτο και τήν ποικιλία του.

‘Ο πλούτος και ή ποικιλομορφία του τοπικού πολιτισμού κάθε χριστιανικής χώρας, ή ιστορία και τά χριστιανικά πολυδιάσπαρτα προσκνήματα στήν Ευρώπη και στήν χώρα πού μās φιλοξενεί, αποτελούν μία παγκόσμια κληρονομιά, και ύπαγορεύουν τήν ύλοποίηση έναλλακτικής προτάσεως άξιοποίησης των, κατά τήν περιήγηση τόσο των ένδιαφερομένων και των έντοπίων, όσο και των πολλών και ποικίλων φίλων πού τίς επισκέπτονται καθημερινά. Οί πολυποίκιλοι ιστορικοί και λοιποί θησαυροί των χριστιανικών προσκνημάτων, πού συναντά κανείς σέ κάθε βήμα, καταδεικνύουν τήν προσφορά του Χριστιανισμού παγκοσμίως στήν ‘Ιστορία, τήν Τέχνη, τον Πολιτισμό και τήν πνευματικότητα τής ανθρωπότητας. Μέσα στις εύλογημένες από τον Θεό Χώρες, επιτρέψτε μου νά σημειώσω και νά συγκαταλέγω και τήν Πατρίδα μου, τήν ‘Ελλάδα, τήν Χώρα εκείνη μέ τά χιλιάδες όμορφα και μοναδικά νησιά της, τά μεγαλύτερα και τά μικρότερα, τά ψηλά και χιονοσκεπέστα βουνά της, τήν άδιάκοπη ιστορία της τά τελευταία 3.500 χρόνια, τά διάσπαρτα Πολιτιστικά και Πνευματικά Μνημεία, του μοναδικού στον κόσμο Πολιτισμού Της, ενός Πολιτισμού πού ξεκινά από τήν αρχαία έλληνική φιλοσο-

φία και διανόηση, συνεχίζεται αδιάκοπα στην Χριστιανική και Βυζαντινή Φιλοσοφία, Τέχνη, Παράδοση και Ιστορία και συνεχίζει την νεοελληνική αδιάκοπη ιστορική και άνοδική πορεία της, παρά τις όποιες οικονομικές δυσκολίες, που είναι γενικότερο παγκόσμιο σημερινό φαινόμενο. Μέσα σε όλα αυτά και η ανάπτυξη από Θεσμούς όπως η Χριστιανική Έκκλησία και του θέματος του Θρησκευτικού Τουρισμού.

Ο σκοπός άλλωστε αυτού, έτσι όπως κατανοείται από την Χριστιανική Έκκλησία, περιλαμβάνει τις περισσότερες φορές συνειδητά ή ασυνειδητά, την υπέρβαση της καθημερινότητας, την ψυχική ανάταση, την συνάντηση με μία άλλη πραγματικότητα, την προσδοκία της παρακλήσεως, την αναζήτηση του προσώπου και των αξιών την αναψυχή μαζί με την αναζήτηση της ψυχής. Αυτοί οι εύλογημένοι τόποι συνιστούν «σημεία» που εντάσσονται σε μία «πνευματική γεωγραφία», τα οποία όταν ένωθούν μεταξύ τους, χαρτογραφούν οδοιπορικά τουρισμού, υποβάλλουν σχέδια για ευσεβείς αποδημίες και οδοιπορίες.

Οι Χριστιανικές χώρες της γηραιάς Ήπειρου μας έχουν το προνόμιο της αδιάλειπτης παρουσίας και λειτουργίας της Έκκλησίας και των ιδρυμάτων της. Τα διάφορα Χριστιανικά Καθιδρύματα και Προσκυνήματα δίπλα και σε συνάφεια με τα άλλα ιστορικά μνημεία, συνεχίζουν να ύφιστανται. Επομένως τα χριστιανικά προσκυνήματα, αλλά και οι ιεροί τόποι μπορούν να αποτελέσουν τους ιδανικούς χώρους επίσκεψης όχι με τη μορφή και τό σκοπό της θέασης όμορφων τοπίων μόνο, ούτε κάποιων υπολειμμάτων του ένδοξου ιστορικού μουσειακού παρελθόντος κάθε χώρας, αλλά της ανακαλύψεως μιας ζωντανής και ανθηρής χριστιανικής κοινότητας, και της βίωσης ενός αυθεντικού τρόπου ζωής και μαρτυρίας.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε μία τέτοια προοπτική είναι αναγκαία, καθώς εκατομμύρια εκατομμυρίων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο κουρασμένοι από τους έξοντωτικούς βιορυθμούς της σύγχρονης ζωής, στρέφουν τα μάτια τους και προς την Χριστιανική Έκκλησία και επιθυμούν να αποκαταστήσουν επαφή με αυτή και να βρουν την αληθινή ταυτότητα και την υπαρκτή τους. Η Χριστιανική Έκκλησία της Ελλάδος, μία σύγχρονη Έκκλησία στην Ένωμένη Ευρώπη, και διά του Συν. Γραφείου Προ-

σκυνηματικών Περιηγήσεων, του οποίου έχω την τιμή να είμαι Πρόεδρος, δείχνει τό πόσο σπουδαίο θεωρεί σήμερα τόν διάλογο των πολιτισμών, σε παγκόσμιο επίπεδο, με την έμπρακτη δυνατότητα που παρέχεται, διά της επίσκεψης και γνωριμίας των προσκυνημάτων μας. Δίδεται η μοναδική ευκαιρία να δείξουμε τό πώς και πού Έκείνη διαφοροποιείται από τα άλλα θρησκευόμενα και πιστεύματα και ποιές είναι οι προτάσεις της πάνω στα σύγχρονα θέματα που απασχολούν τούς ανθρώπους σήμερα. Ο Θρησκευτικός Τουρισμός πιστεύουμε απόλυτα ότι αποτελεί ένα ακόμα στοιχείο ένότητας των ανθρώπων. Η Έκκλησία της Ελλάδος, όπως και όλες οι Χριστιανικές Έκκλησίες, ζώντας καθημερινά τα νέα προβλήματα στην Ευρωπαϊκή κοινωνία προσπαθούν να δημιουργήσουν προϋποθέσεις προσέγγισης των χριστιανών στους Έιρους τόπους των. Δημιουργούν δηλαδή, και διά του τρόπου αυτού, ήθος και σεβασμό ανάμεσα στον άνθρωπο και στον Θεό, στον άνθρωπο και στην κλονισμένη και ταραγμένη ισορροπία, από εμάς, φύση, στον άνθρωπο με τόν συνάνθρωπό του.

Άγαπητοί μου,

Μεταφέροντες τις ευχές του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου Αθηνών κ. Γερωνύμου, αλλά και των Αγίων Αδελφών μου Αρχιερέων, των συγκροτούμενων τήν Γερά Σύνοδο της Έκκλησίας της Ελλάδος, σας ευχόμεστε εκ μέσης ψυχής και καρδιάς, κάθε επιτυχία στο Συνέδριό μας, θά τό παρακολουθήσουμε μαζί με τήν τιμία συνοδεία μας, τόν Πανοσιολογώτατο Αρχιμ. π. Σπυρίδωνα Κατραμάδο, Γραμματέα του Συνοδικού Γραφείου της Αναπτύξεως των Προσκυνηματικών Περιηγήσεων της Έκκλησίας της Ελλάδος και ευελπιστούμε ότι:

α) πάντα από κοινού και δι' αυτού του τρόπου θά διακονείται ο άνθρωπος και θά οδηγείται σε νομές σωτηρίας και

β) θά μάς δοθεί η ευκαιρία να σας δοῦμε σύντομα κοντά μας στην Ελλάδα και στην Ί. Μητρόπολή μας τήν Ζάκυνθο, να σας φιλοξενήσουμε μέσα από τήν πατροπαράδοτη μοναδική ελληνική φιλοξενία μας, και να σας δείξουμε τά Γερά Μνημεία - Προσκυνήματα και τόν εύλογημένο Τόπο μας, προσφέροντάς σας μαζί με τήν σωματική αναψυχή σας και τήν ξεκούραση και της ψυχής.

Σας ευχαριστώ.

Ποιμαντική Οικογενείας Μεταναστών

Τοῦ Ἀρχιμ. Τιμοθέου Ἄνθη,
Προέδρου τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς
Μεταναστῶν, Προσφύγων καὶ Παλιννοστούντων

(Ὁμιλία στὴν Ἱερά Μητρόπολη Δημητριάδος,
Συνεδριακό Θεσσαλίας, Βόλος, 10-12 Νοεμβρίου 2010)

Θά ἤθελα εὐθύς ἔξαρχῆς νά διευκρινίσω ὅτι ὅταν μιλάμε γιὰ οἰκογένειες μεταναστῶν δέν ἀναφερόμαστε σέ μία ὁμοιογενῆ κατηγορία, δέν εἶναι δηλαδή ὅλες οἱ οἰκογένειες τῶν μεταναστῶν ἴδιες. Βέβαια, ὅλες τους ἔχουν ἓνα κοινό, τό ὅποιο δέν εἶναι ἄλλο ἀπό τό γεγονός ὅτι ὅλες βιώνουν τήν ἐμπειρία τῆς μετανάστευσης. Δέν τήν βιώνουν ὁμως μέ τόν ἴδιο τρόπο, γιὰ μία σειρά ἀπό λόγους πού ἔχουν νά κάνουν μεταξύ ἄλλων τόσο μέ τίς πολιτικές στήν χώρα ὑποδοχῆς ὅσο καί μέ τήν ἐθνικότητα τῶν μελῶν τους, τούς λόγους μετανάστευσης κ.λπ. Γιὰ παράδειγμα στήν γενική κατηγορία οἰκογένεια μεταναστῶν ἀνήκει ἡ ἑπταμελής οἰκογένεια τοῦ Ἰρακινοῦ πολιτικοῦ πρόσφυγα Χασάν, ὁ ὁποῖος διασχίζοντας τά σύνορα πέρασε ἄθελα ἀπό ναρκοθετημένη περιοχή στόν Ἔβρο καί ἔχασε τά ἄκρα του, ἀνήκει ἡ οἰκογένεια τοῦ Ζαμίρ ἀπό τήν Ἀλβανία, τά τρία κορίτσια τοῦ ὁποῖου φοιτοῦν σέ ἐλληνικά πανεπιστήμια, ἀνήκει καί ἡ τετραμελής οἰκογένεια τοῦ Ἀλί ἀπό τό Σουδάν, ὁ ὁποῖος παρότι ζεῖ τριαντα-τρία χρόνια νόμιμα στήν Ἑλλάδα ἐργαζόμενος ὡς μηχανικός δέν κατάφερε νά συγκεντρώσει τά ἀπαιτούμενα ἔνσημα καί κινδυνεύει νά ἀπωλέσει ὄχι μόνο ὁ ἴδιος, ἀλλά ὅλη ἡ οἰκογένειά του τό νόμιμο καθεστῶς παραμονῆς στήν χώρα.

Γίνεται λοιπόν ἀντιληπτό ὅτι ὅλες αὐτές οἱ τόσο διαφορετικές μεταξύ τους οἰκογένειες πού εἶναι οἰκογένειες μεταναστῶν ἀντιμετωπίζουν, λόγω διαφορῶν πού ἔχουν νά κάνουν μεταξύ ἄλλων μέ τήν ἐθνικότητα τῶν μελῶν, τούς λόγους μετανάστευσης, τήν μεταναστευτική πολιτική καί τήν πολιτική ἀσύλου στήν χώρα ὑποδοχῆς, τελείως διαφορετικές μεταξύ τους πραγματικότητες.

Ἐν συνέχεια, θά ἐπιχειρήσω μία σύντομη κατηγοριοποίηση τῶν οἰκογενειῶν μεταναστῶν καί μία ἐνδεικτική παρουσίαση τοῦ τύπου τῶν προβλημάτων πού αὐτές καλοῦνται νά διαχειριστοῦν ζώντας στήν χώρα μας.

Ἡ πρώτη κατηγορία οἰκογενειῶν μεταναστῶν στήν ὁποία θά ἀναφερθῶ ἀφορᾷ στίς οἰκογένειες τῶν προσφύγων καί, παρότι ὁ πληθυσμός τῶν προσφύγων ἐκτιμᾶται ὅτι ἀποτελεῖ περίπου τό 3% τοῦ πληθυσμοῦ τῶν μεταναστῶν στήν χώρα, ἐπιλέγω νά ξεκινήσω τήν εἰσήγησή μου μέ τήν κατηγορία αὐτή, διότι οἱ οἰκογένειες τῶν προσφύγων ἀποτελοῦν μία ἰδιαίτερα εὐάλωτη ὁμάδα πληθυσμοῦ καί χρήζουν διεθνούς προστασίας.

Οἱ πρόσφυγες εἶναι πρόσωπα πού ἀναγκάστηκαν νά ἐγκαταλείψουν τήν χώρα τους καί ἀδυνατοῦν ἢ δέν ἐπιθυμοῦν νά ἐπιστρέψουν σέ αὐτή εἴτε λόγω σοβαρῶν καί ἀδιάκριτων ἀπειλῶν¹ κατά τῆς ζωῆς τους, τῆς σωματικῆς τους ἀκεραιότητος ἢ τῆς ἐλευθερίας τους, εἴτε λόγω βίασμου καί δικαιολογημένου φόβου δίωξης². Ἔτσι λοιπόν, οἱ οἰκογένειες τῶν προσφύγων διωγμένες ἀπό ἀπάνθρωπες δικτατορίες καί ἐξαιρετικά βίαιες πολεμικές συρράξεις φεύγουν ἀπό τήν χώρα τους πρὸς ἀναζητήσιμόν ἕνα καταφύγιον. Συνήθως, βρίσκουν καταφύγιον σέ γειτονικές χώρες, χωρίς ὁμως ἀπαραίτητα νά τούς ἐξασφαλίζονται ἀξιοπρεπεῖς συνθήκες διαβίωσης. Μόνο ἓνα μικρό ποσοστό προσφύγων, σέ σχέση πάντα μέ τόν συνολικό τους ἀριθμό, ἐπιχειρεῖ νά εἰσέλθει στήν Εὐρωπαϊκῆ Ἑνωσι. Ἡ Ἑλλάδα λόγω τῆς γεωγραφικῆς τῆς θέσης ἀποτελεῖ μία ἀπό τίς κύριες πύλες εἰσόδου. Οἱ πρόσφυγες ἔξαιτίας τῶν ἰδιαίτερων συνθηκῶν κάτω ἀπό τίς ὁποῖες ἀναγκάστηκαν νά ἐγκαταλείψουν τήν

χώρα τους συνήθως δέν διαθέτουν νομιμοποιητικά έγγραφα και αναγκαστικά εισέρχονται παράνομα στην χώρα για να ζητήσουν άσυλο. Τά θύματα από τά ναυάγια στό Αιγαίο τών σαπιοκάραβων πού χρησιμοποιούν οί δουλέμποροι για να μεταφέρουν τούς πρόσφυγες, καθώς και οί νεκροί στά ναρκοπέδια του Έβρου και στά χιονισμένα βουνά τής Ήπειρου και τής Δυτικής Μακεδονίας, πάνω άπ' όλα μās δείχνουν ότι ή ανάγκη αυτών τών ανθρώπων να βροϋν καταφύγιο είναι άδήριτη και έπιτακτική.

Ή Ελλάδα έχοντας κυρώσει μία σειρά από Διεθνή κείμενα³ (Διεθνείς Συμβάσεις, Πρωτόκολλα και Σύμφωνα), τά όποια αποτελούν τό ρυθμιστικό πλαίσιο περί ασύλου και έχοντας ένσωματώσει στό έθνικό δίκαιο σχετικές Ευρωπαϊκές Όδηγίες, όφείλει να μήν έξαναγκάζει τούς πρόσφυγες να έπιστρέψουν σε χώρα όπου άπειλούνται, έπίσης όφείλει να τούς παρέχει προστασία, να έξασφαλίζει τόν σεβασμό τών δικαιωμάτων τους και να μεριμνά για τήν εύημερία καθώς και τήν όμαλή ένταξη τους στην έλληνική κοινωνία. Τό έθνικό θεσμικό πλαίσιο (Π.Δ. 61/1999) παρότι κρίνεται ως ίκανοποιητικό παρουσιάζει σοβαρά προβλήματα στην έφαρμογή του μέ άποτέλεσμα μεταξύ άλλων ή χορήγηση ασύλου να μήν είναι άπρόσκοπη και ή παροχή προστασίας να είναι έλλιπής.

Ένα από τά σοβαρότερα προβλήματα πού προκύπτει κατά τήν έφαρμογή τής νομοθεσίας περί ασύλου είναι ή παρεμπόδιση έν δυνάμει προσφύγων να υποβάλουν στην Πολιτεία τό αίτημα τής αναγνώρισης τής προσφυγικής τους ιδιότητας λόγω δυσλειτουργιών κατά τή σχετική διαδικασία, οί όποίες σχετίζονται κυρίως μέ τήν περιορισμένη διαθεσιμότητα εκπαιδευμένων κρατικών λειτουργών και μέ τίς σοβαρές έλλείψεις τών ύφιστάμενων διοικητικών δομών. Κατά συνέπεια τά άτομα αυτά, καθώς και οί οικογένειές τους, δέν λαμβάνουν τή σχετική άδεια παραμονής για έξέταση του αίτηματός τους (ροζ κάρτα) και αναγκάζονται να παραμένουν στην χώρα χωρίς κανένα νομιμοποιητικό έγγραφο. Δεδομένου ότι στίς περισσότερες τών περιπτώσεων δέν είναι πρακτικά δυνατή ή απέλασή τους στίς χώρες καταγωγής τους (συνήθως οί οικογένειες προσφύγων έρχονται από τό Άφγανιστάν και τό Ίράκ) οί έν δυνάμει αυτοί

πρόσφυγες μέ τίς οικογένειες τους αναγκάζονται να περιπλανώνται στην Άθήνα ή σε άλλα αστικά κέντρα στερούμενοι πάσης κρατικής μέριμνας και προστασίας πού απολαμβάνουν οί πρόσφυγες και οί αίτούντες άσυλο. Ή μή κατοχή έγγραφων έμποδίζει τήν πρόσβαση τών ατόμων αυτών στην άγορά εργασίας και δυσχεραίνει τήν προσπάθεια άνεύρεσης στέγης. Δυστυχώς, λίγο πολύ σε όλους όσους ζοϋν στό κέντρο τής Άθήνας είναι οικεία ή εικόνα οικογενειών προσφύγων πού διαβιούν και διανυκτερεύουν σε πλατείες, σε εγκαταλελειμμένα σπίτια ή σε ακατάλληλα καταλύματα. Ή κατάσταση, στην όποία συχνά περιέρχονται οί έν δυνάμει πρόσφυγες και οί οικογένειές τους, είναι ιδιαίτερα δυσάρεστη, άν όχι τραγική, άφοϋ στερούνται στέγης, τροφής, φαρμάκων, ειδών πρώτης ανάγκης, ειδών ίματισμοϋ και ύποδησεως. Ή συνέχιση τής παραμονής και διανυκτερεύσεως σε ακάλυπτους χώρους ή σε ακατάλληλους χώρους οικογενειών μέ ανήλικα παιδιά και ή άδυναμία καθύψεως και τών πλέον στοιχειωδών αναγκών καθαριότητας και ύγιεινής, εκθέτει σε κίνδυνο τήν υγεία και τήν ασφάλειά τους, ένω παράλληλα άποτελεί σοβαρό κίνδυνο και για τήν δημόσια υγεία.

Υπό τίς συνθήκες αυτές, πολλοί από τούς έν δυνάμει πρόσφυγες μέ τίς οικογένειές τους έπιχειροϋν να εγκαταλείψουν τήν Ελλάδα και να μεταβούν παράνομα σε άλλη χώρα, όπου έλπίζουν ότι θά μπορέσουν να έξασφαλίσουν τήν δυνατότητα ύποβολής αιτήματος χορηγήσεως ασύλου, αλλά και ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης. Ή έπιλογή όμως αυτή δέν είναι δυνατή, καθώς, σύμφωνα μέ τόν Κανονισμό τής Ε.Ε. «Δουβλίνο ΙΙ», αρμόδια χώρα για τήν έξέταση τής αίτησης ασύλου είναι ή πρώτη χώρα εισόδου σε έδαφος τής Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι ή χώρα, στην όποία ένδεχομένως θά κατορθώσει τελικώς να υποβάλει αίτηση ασύλου ό έν δυνάμει πρόσφυγας. Έπομένως, άκόμη και όσοι έν δυνάμει πρόσφυγες μέ τίς οικογένειές τους επιτύχουν να φθάσουν σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, έπιστρέφονται πίσω στην Ελλάδα για να βιώσουν εκ νέου τήν ίδια κατάσταση. Στην ιδιότητα αυτή κατάσταση όμηρίας περιέρχεται και ένας σημαντικός αριθμός, όσων έξετάστηκε αλλά άπορρίφθηκε τό αίτημά τους. Στό σημείο αυτό ήθελα να αναφέρω ότι τό ποσοστό αναγνώρισης

της προσφυγικής ιδιότητας στην Ελλάδα τό 2009 είναι μόλις στό 0,3%⁴, όταν ήταν 31% τό μέσο ποσοστό προστασίας στίς τέσσερις χώρες⁵ τής Ε.Ε. πού δέχθηκαν τό μεγαλύτερο άριθμό αιτήσεων. Μάλιστα, ό Ύπατος Άρμοστής του ΟΗΕ γιά τούς Πρόσφυγες δήλωσε στίς 21 Σεπτεμβρίου του 2010 ότι ή κατάσταση του άσύλου στην Ελλάδα είναι μία κατάσταση άνθρωπιστικής κρίσης, ή όποία δέν θά έπρεπε νά ύφίσταται στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Επίσης, λόγω του ότι ή Ελλάδα δέν σέβεται τίς Ευρωπαϊκές Κοινοτικές Όδηγίες γιά τή δίκαιη διαδικασία άσύλου σέ επίπεδο Ε.Ε. έχει ξεκινήσει ή διαδικασία καταδίκης της χώρας μας γιά παραβίαση του Κοινοτικού Δικαιού.

Η κατάσταση δέν είναι ιδανική ούτε γιά τούς ελάχιστους πού κατάφεραν νά άναγνωριστούν αυτοί και οί οικογένειές τους ως πρόσφυγες, ούτε γιά όσους κατάφεραν νά ύποβάλουν αίτημα άσύλου και έγκρεμεί ή εξέτασή του. Η προστασία και βοήθεια πού λαμβάνουν από τήν Έλληνική Πολιτεία κρίνεται έλλιπής λόγω έλλειψης σχετικών ύποδομών και έξειδικευμένου προσωπικού. Άναφέρω χαρακτηριστικά ότι παρότι ή Πολιτεία είναι ύποχρεωμένη νά παρέχει άσφαλή στέγη στους αιτούντες άσυλο, διαθέτει μόλις 865 θέσεις σέ κέντρα ύποδοχής μέ άποτέλεσμα, όπως ήδη αναφέρθηκε, πολλοί νά είναι οί αιτούντες άσυλο πού μένουν κυριολεκτικά στό δρόμο. Άντιλαμβάνεται κανείς ότι οί οικογένειες των προσφύγων και κυρίως των έν δυνάμει προσφύγων άποτελούν μία ιδιαίτερα εύάλωτη και εύπαθή ομάδα πληθυσμού πού στην πλειοψηφία των περιπτώσεων δέν αντιμετώπιζονται από τήν Πολιτεία ως πρόσωπα δικαιούμενα προστασίας, αλλά ως λαθρομετανάστες και συχνά μετατρέπονται σέ στόχο ρατσιστικών επιθέσεων.

Δέν είναι όμως μόνο οί γενικευμένες πολεμικές συρράξεις και τά άπάνθρωπα δικτατορικά καθεστώτα πού άναγκάζουν τούς άνθρώπους νά εγκαταλείψουν τίς πατρογονικές τους έστίες, αλλά και ή οικονομική άνέχεια πού κάποιες φορές έχει τήν μορφή τής άμείλικτης πείνας. Οί άνθρωποι αυτοί πού άποφασίζουν νά εγκαταλείψουν τήν χώρα τους και νά μετακινηθούν σέ μία άλλη χώρα πρός άναζήτηση καλύτερων οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών είναι οί λεγόμενοι οικονομικοί

μετανάστες. Αυτό πού συμβαίνει στην Ευρωπαϊκή Ήπειρο κυρίως από τά τέλη τής δεκαετίας του 1980 είναι ή όλο και άυξανόμενη παρουσία μεταναστών πού άναζητούν εργασία όχι μόνο στην Βόρεια Ευρώπη, όπως παραδοσιακά συνέβαινε⁶, αλλά και στην Νότια Ευρώπη. Στή συντριπτική τους πλειοψηφία οί μετανάστες αυτοί ήρθαν και έξακολουθούν νά έρχονται στον Νότο χωρίς χαρτιά, αθόρομητα και άπρόσκλητα, χωρίς προηγούμενος νά έχουν έπιλεχθεί από τίς χώρες πού τούς ύποδέχονται. Στίς χώρες του ευρωπαϊκού Νότου οί νέοι μετανάστες δέν εργάστηκαν ως βιομηχανικοί εργάτες αλλά έντάχθηκαν κυρίως ως εύελκτο, μη άπαιτητικό εργατικό δυναμικό σέ έπισφαλείς θέσεις εργασίας στον διευρυμένο τομέα παραοικονομίας πού χαρακτηρίζει τίς εκεί οικονομίες.

Πιό συγκεκριμένα, έξαιτίας τής κατάρρευσης του ύπαρκτου σοσιαλισμού άρχισαν από τίς άρχές τής δεκαετίας του '90 νά συρρέουν στην Ελλάδα μετανάστες από τήν Άλβανία, τά Βαλκάνια και τήν Άνατολική Ευρώπη. Συνήθως, από τήν Άλβανία πρώτα έρχονταν οί σύζυγοι γιά νά προετοιμάσουν τίς συνθήκες, ώστε νά είναι δυνατή ή έγκατάσταση των οικογενειών τους, τά μέλη των όποιων έρχονται σταδιακά και στην πλειοψηφία τους μέ νόμιμο ή σχεδόν νόμιμο τρόπο. Στίς μέρες μας πλέον περισσότεροι από τούς μισούς μετανάστες στην Ελλάδα είναι Άλβανοί πολίτες, ή πλειοψηφία των όποιων διαβιοϊ στην χώρα μας μέ τήν οικογένειά τους. Βέβαια, στίς οικογένειες των Άλβανών μεταναστών είναι πιό σύνηθες τό παράδοξο φαινόμενο νά διαθέτουν όχι όλα αλλά κάποια μέλη τής οικογένειας νομιμοποιητικά έγγραφα, π.χ. ό ένας ή και οί δύο γονείς νά έχουν χαρτιά αλλά όχι τά παιδιά ή οί παππούδες πού διαβιώνουν στην ίδια στέγη. Αυτό συμβαίνει διότι όταν έξαιτίας έμπλοκων στην διαδικασία οικογενειακής επανένωσης δέν είναι δυνατή ή νόμιμη είσοδο στην χώρα των υπόλοιπων μελών τής οικογένειας, οί Άλβανοί μετανάστες επιχειρούν τή παράνομη είσοδο των μελών αυτών. Τό ρίσκο μίας τέτοιας άπόφασης γιά τούς Άλβανούς μετανάστες, λόγω τής γεινίασης των δύο χωρών, είναι μικρότερο σέ σχέση μέ τό ρίσκο μίας αντίστοιχης άπόφασης μεταναστών πού κατάγονται από πιό άπομακρυσμένες χώρες, όπως είναι γιά παράδειγμα

μα τό Πακιστάν. Έτσι έχουμε οικογένειες πού κάποια μέλη τους λόγω τής απουσίας νομιμοποιητικών έγγραφων στεροῦνται δημόσιας παρουσίας καί ἐγκλωβίζονται στό χώρο τοῦ σπιτιοῦ. Ἀντιλαμβάνεται κανείς ὅτι μέσα στήν οικογένεια δημιουργοῦνται ἔντονος ἀνισότητες καί σχέσεις ἐξάρτησης τῶν μελῶν τής οικογένειας πού δέν διαθέτουν χαρτιά ἀπό ἐκεῖνα πού διαθέτουν. Ἡ εὐάλωτη κατάσταση τῶν πρώτων ἀναδεικνύεται σέ περιπτώσεις προβληματικές, ὅπως γιά παράδειγμα ὅταν ἀσκεῖται ἐνδοοικογενειακή βία ἢ ὅταν γίνεται χρήση ναρκωτικῶν ἢ ἄλλων οὐσιῶν.

Οἱ στρατηγικές πού χρησιμοποιήσαν οἱ μετανάστες ἀπό τίς ἄλλες χώρες τῶν Βαλκανίων καί τίς χώρες τής πρώην Σοβιετικῆς Ἐνωσης γιά νά πρωτοεισέλθουν στήν χώρα διέφεραν ἀπό αὐτές τῶν Ἀλβανῶν μεταναστῶν. Οἱ γυναῖκες ἦταν αὐτές πού τά πρώτα χρόνια ἐμφάνισαν τοῦ νέου μεταναστευτικοῦ ρεύματος πρὸς τήν Νότια Εὐρώπη εἰσέρχονταν νόμιμα στήν χώρα μέ τουριστική βίζα, χωρίς ὅμως νά συνοδεύονται ἀπό ἄνδρες τοῦ συγγενικοῦ τους περιβάλλοντος⁷ καί ἐντάσσονταν στόν ἄτυπο τομέα τής οικονομίας ἐργαζόμενες κυρίως ὡς οικιακές βοηθοί, γηροκόμοι, καθαρίστριες γραφείων, καμαριέρες, κ.λπ. Οἱ οικογένειες πού εἶχαν παραμείνει στήν χώρα καταγωγῆς τῶν γυναικῶν συντηροῦνταν σχεδόν ἀποκλειστικά μέ τά ἐμβάσματα πού αὐτές ἔστελναν. Ἀργότερα, μέ τίς διαδικασίες νομιμοποίησης τοῦ 1997, τοῦ 2001, τοῦ 2005 καί τοῦ 2007 ἕνας μικρός ἀριθμός μεταναστριῶν νομιμοποιώντας τήν παραμονή καί ἐργασία τους στήν Ἑλλάδα κατάφεραν νά φέρουν νόμιμα στήν Ἑλλάδα τίς οικογένειές τους. Ἐπομένως, ἡ πλειοψηφία τῶν μεταναστριῶν πού ἐργάζεται στήν Ἑλλάδα ἀναλαμβάνει πρωταρχικό ρόλο γιά τήν οικονομική ἐπιβίωση καί εὐημερία τής οικογένειας πού παραμένει στίς χώρες καταγωγῆς. Οἱ οικογένειες τῶν μεταναστριῶν αὐτῶν εἶναι κατά κάποιον τρόπο διασπασμένες, ἀφοῦ τά μέλη τους ζοῦν χωριστά σέ διαφορετικές χώρες γιά μεγάλα χρονικά διαστήματα, σέ κάποιες περιπτώσεις γιά διαστήματα πέραν τής δεκαετίας. Ὅμως παρά τήν ὅποια γεωγραφική διασπορά τῶν οικογενειῶν, μεταξύ τῶν μελῶν ὑπάρχει τό συλλογικό αἶσθημα τής ἐνότητας. Ἡ γεωγραφική ἀπομάκρυνση καί ἡ ἀπουσία τῶν καθημερινῶν προ-

σωπικῶν ἐπαφῶν ἐπιδρῶν καθοριστικά στήν διαμόρφωση ἰδιαίτερων δεσμῶν μεταξύ τῶν μελῶν τής οικογένειας, οἱ ὁποῖες διαφέρουν ἀπό ὅτι παραδοσιακά ἔχουμε στό μυαλό μας γιά τούς συγγενικούς δεσμούς. Βέβαια παρά τίς ὅποιες ἀλλαγές σέ ἀντιλήψεις, νοοτροπίες καί σχέσεις ἡ γεωγραφική διασπορά τῶν οικογενειῶν συχνά λειτουργεῖ ἀποδυναμωτικά γιά τήν ἐνότητά τους καί ὄχι σπάνια δημιουργοῦνται ἀνισοροπίες καί ἔντονος ἐντάσεις μεταξύ τῶν μελῶν, πού σέ ἀρκετές περιπτώσεις ὁδηγοῦν στήν διάλυση τῶν οικογενειῶν. Ἡ οικογένεια γίνεται κάτι γιά τό ὅποιο πρέπει νά ἀγωνισθεῖ κανείς, ἕνα ζήτημα συνεχοῦς προσπάθειας, [δηλαδή] περισσότερο μία διαδικασία παρά μία σταθερή δομή⁸. Ἡ συνεχῆς αὐτή προσπάθεια εἶναι πού προκαλεῖ μεγάλο ἄγχος τόσο γιά τίς μετανάστριες ὅσο καί ὅσους βρίσκονται πίσω στήν πατρίδα τους. Ἡ ἐξ ἀποστάσεως φροντίδα τῶν παιδιῶν γεννᾷ ἔντονος καί συχνά βασανιστικές ἐνοχές στίς μετανάστριες γιά τήν ἀπόφασή τους νά ἀφήσουν τά παιδιά τους καί νά μεταναστεύσουν παρότι ἡ ἀπόφασή τους ἦταν μέ τήν σύμφωνη γνώμη τῶν ὑπολοίπων μελῶν καί διακατέχεται ἀπό τήν ἐλπίδα γιά ἕνα καλύτερο μέλλον ὄχι γιά τίς ἴδιες ἀλλά γιά τά παιδιά τους.

Μία ἄλλη κατηγορία μεταναστῶν πού ἐδῶ καί τρεῖς περίπου δεκαετίες εἰσέρχεται στήν χώρα εἶναι αὐτή τῶν Ἀσιατῶν μεταναστῶν. Ἀρχικά, ὕστερα ἀπό διακρατικές συμφωνίες πού ὑπέγραψε ἡ χώρα μας, εἰσῆλθαν Πακιστανοί καί Φιλιππινέζοι. Ἀργότερα ἀκολούθησαν οἱ Ἰνδοί, Κινέζοι καί Μπαγκλαντεσιανοί. Παρότι ἡ παρουσία τῶν Ἀσιατῶν μεταναστῶν εἶναι πιό αἰσθητή μετά τό 2003, ἀποτελοῦν ἕνα μικρό ποσοστό τοῦ συνολικοῦ μεταναστευτικοῦ πληθυσμοῦ. Ἐκτιμᾶται ὅτι οἱ Ἀσιάτες μετανάστες προσεγγίζουν τά 130.000 ἄτομα⁹. Ἡ πλειοψηφία τῶν Ἀσιατῶν μεταναστῶν εἶναι ἄνδρες, μέ τήν ἐξαιρέση τῶν Φιλιππινέζων πού στήν πλειοψηφία τους εἶναι γυναῖκες, σημαντικό ποσοστό τῶν ὁποίων διαμένουν στήν χώρα μέ τίς οικογένειές τους. Οἱ ἄνδρες Ἀσιάτες, κυρίως ἀπό χώρες ὅπως τό Μπαγκλαντές, τό Πακιστάν καί ἡ Ἰνδία στεροῦνται τήν οικογενειακή ζωή στήν χώρα μας, διότι ἀντιμετωπίζουν σοβαρά ἐμπόδια κατά τήν διαδικασία οικογενειακῆς συνένωσης.

Συγκεκριμένα, για την χορήγηση της άδειας οικογενειακής επανένωσης οι μετανάστες πρέπει να αποδείξουν ότι διαθέτουν επαρκείς πόρους, τό ύψος όμως των απαιτούμενων πόρων κρίνεται ιδιαίτερα υψηλό για ανθρώπους που στην πλειοψηφία τους εργάζονται ως ανειδίκευτοι εργάτες. Άκόμα όμως και αν οι μετανάστες καταφέρουν να συγκεντρώσουν τό απαιτούμενο εισόδημα και λάβουν την σχετική έγκριση από την Περιφέρεια, είναι στην διακριτική ευχέρεια των Έλληνικών Προξενείων στίς χώρες καταγωγής της οικογένειας να μήν χορηγήσει τή σχετική θεώρηση εισόδου στην Ελλάδα, χωρίς μάλιστα ό Πρόξενος να υποχρεούται να αιτιολογήσει τή απόφασή του. Δυστυχώς, για τούς μετανάστες και κυρίως για τούς Άσιάτες μετανάστες ή απόρριψη των αιτήσεών τους στά Προξενεία αποτελεί συνήθη πρακτική μέ αποτέλεσμα οι μετανάστες να αναγκάζονται να ζούν μοναχικά, περιμένοντας μέ άγωνία τήν άλλαγή τής πρακτικής. Τό ψυχικό βάσανο στό όποιο υπόκεινται οι μετανάστες προεκτείνεται χρονικά δεδομένου ότι δέν έχει έκφρασει πολιτική βούληση διευθέτησης ζητημάτων που ανακύπτουν κατά τήν εφαρμογή τής διαδικασίας οικογενειακής επανένωσης.

Όσες οικογένειες Άσιατών κατάφεραν να έρθουν¹⁰ στην Ελλάδα διακρίνονται από μία έντονη έσωστρέφεια και έναν δισταγμό στό να αναπτύξουν δεσμούς μέ τήν τοπική κοινωνία. Έτσι, σέ προβληματικές καταστάσεις, τά έξαρτημένα μέλη είναι ιδιαίτερα εύάλωτα και παραμένουν χωρίς δυνατότητες στήριξης, δεδομένου ότι στην κουλτούρα τους δέν είναι αυτονόητη ή προσφυγή σέ θεσμικές δομές ύποστήριξης. Ζώντας στην Ελλάδα τά έξαρτημένα μέλη στερούνται τίς δικλίδες ασφάλειας που παρείχαν τά συγγενικά δίκτυα στην πατρίδα.

Άνεξάρτητα από τήν έθνικότητα που έχουν τά μέλη των οικογενειών των μεταναστών, από τό χρονικό διάστημα που οι οικογένειες αυτές ζούν στην χώρας μας και τήν ένταση του δεσμού τους μέ τήν Ελλάδα, όλες οι οικογένειες αντιμετωπίζουν ένα κοινό πρόβλημα, τό όποιο ύπονομεύει τήν διαδικασία κοινωνικής ένταξης στην χώρα μέ τρόπο δίκαιο για αυτές και κυρίως ύποσκάπτει

τήν ποιότητα τής ζωής τους. Τό πρόβλημα αυτό έχει να κάνει μέ τίς ανεπάρκειες του θεσμικού πλαισίου που όρίζει τήν παραμονή και εργασία των μεταναστών στην χώρα. Άνεπάρκειες που έξαναγκάζουν τούς μετανάστες και τίς οικογένειές τους να ζούν σέ ένα καθεστώ συνεχούς προσωρινότητας και να βρίσκονται υπό τόν κίνδυνο απώλειας τής νόμιμης παραμονής. Πρακτικά αυτό σημαίνει ότι έξαιτίας θεσμικών ρυθμίσεων οι άλλοδαποι ζούν υπό τόν φόβο και τήν άγωνία τής απέλασης, αναγκάζονται να αποδεχθούν άπεχθείς όρους και ιδιαίτερα σκληρές συνθήκες εργασίας, στερούμενοι μία σειρά δικαιωμάτων, μεταξύ των όποιων και του δικαιώματος να διαμένουν μαζί μέ τήν οικογένειά τους, μέ ασφάλεια και χωρίς συνεχείς παρενοχλήσεις, σέ χώρα όπου προσπαθούν να εργαστούν νόμιμα έχοντας παράλληλη ασφάλιση και ισότιμη πρόσβαση στη δικαστική προστασία¹¹.

Πέραν όμως του ζητήματος μή διασφάλισης των βασικών και αυτονόητων μίας αξιοπρεπούς ζωής σέ ένα εϋνομούμενο κράτος που έγείρουν οι ισχύουσες πολιτικές, τίθεται τό ευαίσθητο ζήτημα τής απώλειας τής νόμιμης παραμονής των παιδιών στίς περιπτώσεις που οι γονείς αποτύχουν να διατηρήσουν τή νόμιμη παραμονή. Οι συνέπειες του γεγονότος αυτού έχουν τραγικές έπιπτώσεις για τίς ζωές των παιδιών. Τά παιδιά αυτά καλούνται να εγκαταλείψουν τής έλληνική κοινωνία, μέ τήν όποία έχουν αναπτύξει ισχυρούς δεσμούς, προκειμένου να διαμείνουν στην χώρα καταγωγής των γονιών τους, οι δεσμοί μέ τήν όποία είναι συνήθως χαλαροί αν όχι άνύπαρκτοι, χαρακτηριστικά αναφέρεται ότι συχνά τά παιδιά δέν μιλοούν τήν γλώσσα των χωρών καταγωγής τους. Βέβαια, τό πρόβλημα αυτό επιχείρησε να διαχειριστεί πρόσφατα ό νομοθέτης μέ τό Ν. 3836/2010. Σύμφωνα μέ τόν άνωτέρω νόμο προβλέπεται ή άπόδοση ιθαγένειας στους μετανάστες δεύτερης γενιάς, των όποιων οι γονείς διαμένουν νόμιμα στην χώρα υπό τήν προϋπόθεση είτε τή γέννησή τους στην Ελλάδα, είτε τήν έπιτυχή παρακολούθηση έξι τουλάχιστον τάξεων του έλληνικού σχολείου στην Ελλάδα. Ένα άλλο ζήτημα που άφορα στά παιδιά των μεταναστών έχει να κάνει μέ τήν ιδιαίτερη ταυτό-

τητα πού αυτά διαμορφώνουν ζώντας στην χώρα μας. Τά παιδιά τών μεταναστών, καί κυρίως αυτά πού έντάσσονται στό έλληνικό εκπαιδευτικό σύστημα, δημιουργοῦν ὑβριδικές ταυτότητες, οί ὁποῖες εἶναι κάτι πού σύνθετο ἀπό μία ἀπλή σύνθεση τῆς κουλτούρας τῆς χώρας ὑποδοχῆς καί τῆς κουλτούρας πού φέρουν οί γονεῖς τους ἀπό τήν χώρα καταγωγῆς τους. Συχνά βέβαια δημιουργοῦνται έντάσεις στό ἔσωτερικό τών οἰκογενειῶν ἐκείνων ὅπου οί γονεῖς προσηλωμένοι σέ παραδοσιακές ἀντιλήψεις ἀδυνατοῦν νά ἀποδεχθοῦν τήν νέα ταυτότητα τών παιδιῶν τους.

Παρότι πρόθεσή μου ἦταν νά παρουσιάσω μέ ὅσο τό δυνατόν μεγαλύτερη ἀκρίβεια δεδομένου τοῦ ἐλλείμματος πληροφόρησης τήν εἰκόνα τών μεταναστευτικῶν οἰκογενειῶν καί νά ἐκθέσω ἀντικειμενικά μέρος τών προβλημάτων πού οί οἰκογένειες αὐτές καλοῦνται νά διαχειριστοῦν, δέν θά ἤθελα σέ καμία περίπτωση νά ἀποκρύψω τήν σκληρότητα τών καταστάσεων πού βιώνουν τά μέλη τών οἰκογενειῶν αὐτῶν. Βέβαια, ἐδῶ ἀξίζει νά τονίσω ὅτι τά μέλη τών οἰκογενειῶν δέν εἶναι παθητικοί δέκτες τών ὁποίων δυσάρεστων καταστάσεων, ἀντιθέτως εἶναι ἐνεργητικοί δρῶντες πού μέ πείσμα ἀγωνίζονται νά βελτιώσουν τήν ζωή τους. Ἀναλαμβάνουν πρωτοβουλίες καί ἀναπτύσσουν πολλαπλές στρατηγικές ἀντίστασης τίς ὁποῖες μπορεῖ κανεῖς νά ἀντιληφθεῖ μόνο ὅταν ἐστιάσει στήν ζῶσα ἐμπειρία κάθε μίας οἰκογένειας. Καί αὐτό καλεῖται νά κάνει ὁ κάθε κληρικός. Ὁ κάθε κληρικός καλεῖται νά σκύψει στίς οἰκογένειες τών μεταναστών τῆς ἐνορίας του καί νά τίς στηρίξει στόν ἀγῶνα τους αὐτόν, πού έντέλει ἀποτελεῖ τήν προσπάθεια ἔνταξης στήν κοινωνία μας.

Τελειώνοντας τήν εἰσήγησή μου αὐτή θά ἤθελα νά τονίσω ὅτι ὁ ρόλος τῆς Ἐκκλησίας καί τών κληρικῶν εἶναι καθοριστικῆς σημασίας στήν προσπάθεια ἔνταξης τών μεταναστών καί τών οἰκογενειῶν τους στήν κοινωνία μας μέ τρόπο δίκαιο γιά αὐτούς καί ἐπωφελεῖ γιά τήν κοινωνία ὑποδοχῆς. Πιστεύω ὅτι τό πεδίο παρέμβασης εἶναι ιδιαίτερα εὐρύ στό βαθμό πού ἡ Ἐκκλησία ἔχει μία συνολικότερη στόχευση, ἐνῶ οί κληρικοί ἔχουν τήν δυνατότητα νά παρέμβουν μέ τρόπο ἀποτελεσματικό στό μικροεπίπεδο τῆς ἐνορίας.

Μιλώντας λοιπόν πού συγκεκριμένα γιά τήν παρέμβαση τῆς Ἐκκλησίας μπορεῖ κανεῖς νά διακρίνει δύο προτεραιότητες:

- Ἡ πρώτη προτεραιότητα ἀφορᾷ στήν ὑπό τό φῶς τῆς Ὁρθοδόξου Χριστιανικῆς Διδασκαλίας κριτική ἀποτίμηση τοῦ ἰσχύοντος θεσμικοῦ πλαισίου καί στόν έντοπισμό τυχόν ἀνεπαρκειῶν τοῦ προκειμένου νά διατυπωθοῦν τεκμηριωμένες προτάσεις πρὸς τίς ἀρμόδιες Ἀρχές (Ἔργο τῆς Εἰδ. Συν. Ἐπιτροπῆς).
- Ἡ δεύτερη προτεραιότητα ἀφορᾷ ἀφ' ἑνός, στήν ἐπιμόρφωση στελεχῶν, δομῶν καί ἰδρυμάτων προνοιακοῦ χαρακτήρα πού διαθέτει ἡ Ἐκκλησία, προκειμένου τά ἀνωτέρω στελέχη νά ἀποκτήσουν τεχνογνωσία τέτοια πού μέ ἀσφάλεια νά διαχειρίζονται προβλήματα πού ἀντιμετωπίζουν οί μετανάστες καί τά μέλη τών οἰκογενειῶν τους καί, ἀφ' ἑτέρου, στήν συνεχή ἀναβάθμιση τών ὑφιστάμενων ἐξειδικευμένων ὑπηρεσιῶν ὑποστήριξης μεταναστών καί προσφύγων τῆς Ἐκκλησίας. Σέ σχέση μέ τίς ἀνωτέρω ὑπηρεσίες θά ἤθελα νά ἀναφέρω ὅτι ἡ Ἐκκλησία στήν προσπάθειά της νά καλύψει ἐλλείψεις τῆς Πολιτείας ἴδρυσε τό 1978 τό Κέντρο Συμπαραστάσεως Παλινοστούντων Μεταναστών μέ στόχο ὄχι μόνο τήν παροχή ὑποστηρικτικῶν ὑπηρεσιῶν σέ παλινοστούντες καί μετανάστες, ἀλλά καί τήν μελέτη ὄψεων τοῦ μεταναστευτικοῦ φαινομένου. Γιά τήν ἀποτελεσματικότερη διαχείριση ὑποθέσεων μεταναστών καί προσφύγων τό 1994 ἡ Ἐκκλησία ἀνέλαβε ἀπό τό Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν τό Οἰκουμενικό Πρόγραμμα Προσφύγων (ERP), τό ὁποῖο λειτουργεῖ παρέχοντας νομική συμβουλευτική καί στήριξη σέ αἰτοῦντες ἄσυλο.

Στό μικροεπίπεδο τῆς ἐνορίας ἡ συνεισφορά τών κληρικῶν ἐκτείνεται:

- Πρῶτον, στήν παροχή τροφῆς, φαρμάκων, εἰδῶν πρώτης ἀνάγκης, εἰδῶν ἱματισμοῦ καί ὑποδήσεως, στήν μέριμνα γιά εὔρεση ἀσφαλοῦς καί ἀξιοπρεποῦς στέγης, καθώς καί στήν στήριξη γιά εὔρεση ἐργασίας μέ δίκαιη ἀντιμετώπιση ἀπό τόν ἐργοδότη. Οἱ παρεμβάσεις τέ-

τοιου τύπου είναι απαραίτητες στις περιπτώσεις αιτούντων άσυλο ή θυμάτων έμπορίας ανθρώπου.

- Δεύτερον, στην συμβουλευτική και ποιμαντική βοήθεια αυτών.

- Τρίτον, στην θετική προβολή της εικόνας των μεταναστών και στην έκφορα λόγου που να βοηθά την αποδοχή των άλλοδαπων, καθώς και την ανάγκη άρμονικής συνύπαρξης των ένοριτών με τους άλλοδαπούς γείτονές τους.

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Άπειλών οι όποιες όφείλονται σε γενικευμένη βία ή σε γεγονότα που διαταράσσουν σοβαρά τή δημόσια τάξη.
2. Βλ. Άρθρο 1 τής Σύμβασης τής Γενεύης. "Όταν μιλάμε για δίωξη αναφερόμαστε σε πράξεις σοβαρές (όπως μεταξύ άλλων είναι οι πράξεις σωματικής ή ψυχικής βίας ή ή έπιβολή ποινών δυσανάλογων ή μεροληπτικών κ.λπ.) που συνιστούν σοβαρή παραβίαση βασικών ανθρώπινων δικαιωμάτων, καθώς και σε έπιβλαβείς ένεργειες ή διακρίσεις, εξαιτίας των όποιων ή ζωή στή χώρα καταγωγής γίνεται άνυπόφορη. Φορείς δίωξης μπορεί να είναι τό κράτος ή ομάδες - οργανώσεις που έλέγχουν τό κράτος ή μέρος του έδάφους ή και μή κρατικοί φορείς όταν τό κράτος δέν μπορεί να παρέχει προστασία.
3. Συγκεκριμένα ή Σύμβαση τής Γενεύης και τό Πρωτόκολλο τής Ν. Ύορκης, ή Οίκομενική Διακήρυξη για τά Δικαιώματα του Άνθρώπου, ή Εύρωπαϊκή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Άνθρώπου, τό Διεθνές Σύμφωνο για τά άτομικά και πολιτικά Δικαιώματα και ή Σύμβαση κατά των Βασανιστηρίων.
4. Τό έτος 2009 κατατέθηκαν 16.000 νέες αιτήσεις, ένω μόλις 48 άτομα έλαβαν προστασία. Οί ύποθέσεις που έκκρεμοϋν σε δεύτερο βαθμό ύπολογίζονται σε 46.000.
5. Οί χώρες αυτές είναι ή Γαλλία, τό Ένωμένο Βασίλειο, ή Γερμανία και ή Σουηδία.
6. Τήν δεκαετία του 1950 και του 1960 μετανάστευαν εργάτες κυρίως από τίς παραμεσόγειες χώρες και μετά-άποικιοκρατικοί μετανάστες από τήν νοτιοανατολική Άσία και Άφρική προς τίς χώρες τής Βόρειας και Κεντρικής Εύρώπης προκειμένου να καλύψουν τήν ζήτηση εργατικών χεριών από τίς βιομηχανίες των χωρών αυτών. Η μεταναστευτική αυτή ροή ήταν έλεγγόμενη και ρυθμιζόταν από άυστηρούς κανόνες, οι όποιοι τίθονταν άποκλειστικά από τίς χώρες ύποδοχής. Η κατάσταση αυτή αλλάζει στις άρχές τής δεκαετίας του 1970. Έξαιτίας τής πετρελαϊκής κρίσης οι χώρες τίς Κεντρικής και Βόρειας Εύρώπης κλείνουν τά σύνορά τους και τά μεταναστευτικά ρεύματα προς αυτές διακόπτονται. Λίγα χρόνια άργότερα έννας όλοένα άυξανόμενος άριθμός ανθρώπων μεταναστεύει αυτή τήν φορά όχι προς τόν Βορρά αλλά προς τίς χώρες τής Νότιας Εύρώπης. Η νέα αυτή μεταναστευτική ροή διαφέρει πολύ από τήν προηγούμενη.
7. Οί άνδρες άκόμα και έν κατάφεραν να εισέλθουν νόμιμα στην χώρα, δύσκολα άποκτοϋσαν άδεια εργασίας και παραμονής. Άρα ή έξασφάλιση εργασίας προϋπέθετα τήν ένταξη τους στην παραοικονομία, τήν όποία βέβαια δυσχέραινε ή δυναμική παρουσία των Άλβανών στο χώρο τής άτυπης άγοράς εργασίας. "Όταν οι άνδρες κατάφεραν να έξασφαλίσουν εργασία συνήθως στο κλάδο των κατασκευών- γίνονταν εύκολα θεατοί από τίς άρχές, γεγονός που άύξανε τήν πιθανότητα σύλληψης και άπέλασής τους. Έπειδή όμως κάθε άποτυχημένη προσπάθεια μετανάστευσης κοστίζει, δέν διακινδύνευαν να συνοδεϋσουν τίς γυναίκες που μετανάστευαν στην Έλλάδα. Οί τελευταίες, άν δέν κατάφεραν να νομιμοποιηθϋν, άντιμετώπιζαν σε μικρότερο βαθμό τόν κίνδυνο να άπελαθϋν, διότι κατά κύριο λόγο εργάζονταν σε έμμισθες οικιακές εργασίες, με άποτέλεσμα να είναι κατά κάποιον τρόπο άόρατες για τίς άρχές.
8. Βασιλικού Κατερίνα, *Μετανάστριες οικιακές βοηθοί και «διεθνική» οίκογένεια*, σελ.4.
9. Βλέπε: www.idec.gr/iier/new/asian_migrants_en.pdf
10. "Όταν στο πλαίσιο πάντα τής οικογενειακής επανένωσης οι οίκογένειες έρθουν στην χώρα βρίσκονται άντιμέτωπες με μία σειρά από ζητήματα που έχουν να κάνουν με τήν διατήρηση τής νόμιμης παραμονής τους. Ένα από αυτά άφορα στην ύποχρέωση άποδείξεως ύστερα από τό πέρας ένός έξαμήνου ότι διατηρείται ή οικογενειακή σχέση. Τό σύστημα, όμως, διαπίστωσης τής οικογενειακής σχέσης σε κάποιες χώρες, όπως είναι τό Μπαγκλαντές κρίνεται ότι δέν είναι φερέγγυο.
11. Χρύσα Χατζή, «'Ο άλλοδαπός ως ύποκείμενο δικαιωμάτων στην έλληνική έννομη τάξη», στο Μίλτος Παϋλος, Δημήτρης Χριστόπουλος (έπιμ.), *Η Έλλάδα τής Μετανάστευσης. Κοινωνική συμμετοχή δικαιώματα και ιδιότητα του πολίτη*, Άθήνα, Κριτική ΑΕ & ΚΕΜΟ, Δεκέμβριος 2008, σελ. 251.

Σύνοδος τῶν Ἐφήβων 2011

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΣΥΝΟΔΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΑΓΩΓΗΣ ΤΗΣ ΝΕΟΤΗΤΟΣ

Εισαγωγή

Πρὶν ἀπὸ ἓνα περίπου ἔτος, ἡ Δ.Ι.Σ ἀποφάσισε τὴ διοργάνωση τῆς «Συνόδου τῶν Ἐφήβων». Βασικός σκοπὸς τῆς ιδέας αὐτῆς ἦταν ἡ ὁργάνωση ἑνὸς θεσμοῦ διαλόγου ἀνάμεσα σὲ νέους καὶ ἐνήλικες ὁ ὁποῖος, πιστεύουμε, ὅτι μόνον θετικά ἔχει νὰ προσφέρει στίς ἡμέρες μας. Ἰδιαίτερα ὅταν πρόκειται γιὰ διάλογο ἀνάμεσα σὲ μέλη τῆς κοινῆς πνευματικῆς οἰκογένειας τῆς Ἐκκλησίας μας.

Μέχρι σήμερα, παρὰ τίς σημαντικὲς πρωτοβουλίες τῶν Ἱ. Μητροπόλεων, ἀλλὰ καὶ τῆς Ἱ. Συνόδου, δέν εἶχε ἐπιχειρηθεῖ παρόμοια προσπάθεια. Ἡ ἐμπειρία τῆς πρώτης διοργάνωσης τῆς «Συνόδου τῶν Ἐφήβων» ἔδειξε πὼς οἱ νέοι μας πολλὰ ἔχουν νὰ μᾶς προτείνουν. Ἔχουν τὴν ἀνάγκη νὰ μιλήσουν ἀλλὰ καὶ νὰ ἀκουστοῦν, ἐπιθυμοῦν ἀκόμα νὰ μᾶς συμπαρασταθοῦν στὴ διακονία μας. Μὲ διαφορετικούς ὅρους ὅμως ἀπὸ τὸ παρελθόν. Τὰ παιδιά τῆς νέας χιλιετίας εἶναι παιδιά τὰ ὁποῖα ἐνῶ φαίνεται ὅτι δέν μιλοῦν, εἶναι ἀπομονωμένα στὸ διαδίκτυο, τὴν ἴδια στιγμή ἔχουν τὴ θέληση νὰ συμμετάσχουν. Νὰ συνοδοιπορήσουν μὲ ἐνήλικες ἀρκεῖ νὰ ἔχουν τὴ δυνατότητα οὐσιαστικῆς συμμετοχῆς.

Στὴ συμμετοχὴ τῶν νέων στὰ ὄργανα ἀποφάσεων τῶν ἐκκλησιαστικῶν θεσμῶν πού τοὺς ἀφοροῦν δέν ἔχουν γίνεи σπουδαῖα βήματα. Τὴν ἴδια στιγμή τὰ τελευταῖα 15 χρόνια ἡ Πολιτεία (Βουλὴ τῶν Ἐφήβων, Τοπικά δημοτικά συμβούλια νέων, ὁ

Συνήγορος τοῦ Πολίτη), ἀλλὰ καὶ ἡ Κοινωνία τῶν Πολιτῶν (μὲ τὴ μορφή τῶν Μὴ Κυβερνητικῶν Ὄργανώσεων) μὲ πολλὲς ἀξιόλογες πρωτοβουλίες ἔχουν προσφέρει βῆμα λόγου καὶ δυνατότητες σχεδιασμοῦ στοὺς νέους, προγραμμάτων πού ἀπευθύνονται στοὺς συνομηλίκοις τους.

Φυσικά ἀφορμὴ τῆς ἴδρυσης ἑνὸς θεσμοῦ διαλόγου μεταξὺ τῶν νέων ἀλλὰ κυρίως, ἀνάμεσα στοὺς νέους καὶ στοὺς ἐνήλικες, κληρικούς καὶ λαϊκοὺς δέν εἶναι ἡ ἐπικαιρότητα, οὔτε οἱ ἀντιστοιχες προοπτικές τῆς Πολιτείας. Ἀφορμὴ ἐκκίνησης τέτοιων θεσμῶν εἶναι μόνον ἡ ποιμαντικὴ εὐθύνη ἀπέναντι στοὺς νέους.

Πιστεύουμε ἀκόμα ὅτι ἔχει ἔρθει ὁ καιρὸς νὰ μελετήσουμε ἀπὸ διαφορετικὴ ὀπτικὴ γωνία τὴν διαποίμανση τῶν νέων ἀνθρώπων ἀφοῦ οἱ συνθῆκες πολιτικῆς, κοινωνικῆς καὶ πολιτιστικῆς ἔχουν ἀλλάξει πολὺ. Νομίζουμε ὅτι οἱ ἔφηβοι δέν θὰ πλησιάσουν τὴν ἐνοριακὴ τους οἰκογένεια ὅταν αἰσθάνονται ὅτι δέν τοὺς ἀκούει κανεὶς ὅπως δυστυχῶς πολὺ συχνά συμβαίνει σήμερα. Ὅταν πιστεύουν ὅτι θέλουμε νὰ τοὺς μιλήσουμε καὶ ὄχι νὰ μᾶς μιλήσουν.

2. Τί εἶναι ἡ «Σύνοδος τῶν Ἐφήβων»

Ἡ «Σύνοδος τῶν Ἐφήβων» οὐσιαστικά εἶναι ἓνα ἐκπαιδευτικὸ πρόγραμμα πού ἀπευθύνεται σὲ ἐφήβους (ἀγόρια καὶ κορίτσια) πού φοιτοῦν στὴν Γ΄ Γυμνασίου, καθὼς ἐπίσης στὴν Α΄, Β΄ καὶ Γ΄ τάξη ὄλων τῶν ἐνιαίων λυκείων καὶ τεχνικῶν καὶ ἐπαγγελματικῶν ἐκπαιδευτηρίων (ΤΕΕ καὶ ΕΠΑΛ), καθὼς καὶ τῶν Ἑσπερινῶν λυκείων τῆς πατρίδας μας.

Γιατὶ ὀνομάζεται «Σύνοδος τῶν Ἐφήβων»;

Ἡ λέξη «Σύνοδος» εἶναι ἐκείνη πού δίνει τὸ βαρύτερο νόημα τῆς προσπάθειας αὐτῆς. Ὅπως εἶ-

να γνωστό στήν ἐκκλησιαστική μας παράδοση σημαίνει τόν τρόπο πού μία ἐκκλησιαστική κοινότητα ἀντιμετωπίζει τά θεολογικά, λειτουργικά καί ποιμαντικά της προβλήματα ἔχοντας τή συνείδηση ὅτι τό κέντρο της εἶναι ὁ Κύριός μας.

Σκοπός τοῦ προγράμματος δέν εἶναι ἡ προσομοίωση τῶν νέων στόν τρόπο λειτουργίας τῆς Ἱ. Συνόδου, ἀλλά ἡ ἄσκηση τῆς θεολογικῆς σκέψης τῶν νέων ἀνθρώπων. Νά μάθουν πώς ἡ προσωπική ἀναζήτηση, ἡ εὐαισθητοποίηση στά προβλήματα τῶν ἀνθρώπων, ἀκόμα καί ἡ προσωπική δοκιμασία ἢ ἡ ἀντίρρηση μπορεῖ νά συνδεθεῖ μέ ἀντίστοιχες θέσεις πολλῶν ἄλλων ἀνθρώπων μελῶν πού συνδέονται ὡς ἀδελφοί στό κοινό εὐχαριστιακό σῶμα τῆς Ἐκκλησίας μας. Νά ἀντιληφθοῦν ὅτι ἡ Θεολογία μας δέν εἶναι διανοητική ἄσκηση εἰδικῶν, ἀλλά καθημερινός διάλογος τοῦ προσωπικοῦ βίου μέ ὅλες τίς προκλήσεις πού κλείνει ἐντός του μέ τή διδασκαλία τοῦ Εὐαγγελίου καί τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας

Μέ ἄλλα λόγια στόχοι τοῦ προγράμματος αὐτοῦ εἶναι:

α. Νά ἀσκηθοῦν τά παιδιά στό γεγονός πού ὀνομάζεται Συνοδικότητα.

β. Ἡ καλλιέργεια τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἠθους πού εἶναι γεγονός κοινωνίας καί πλέγμα διαπροσωπικῶν σχέσεων πού στοχεύει στή Βασιλεία τοῦ Θεοῦ χωρῆς ἢ μεσοπρόθεσμη ἀντιμετώπιση τῶν ἀναγκῶν τῶν ἀνθρώπων νά σημαίνει συμβιβασμός ἢ ἀλλαγὴ στόχου.

γ. Ἡ διαμόρφωση ἑνός «χώρου» συνάντησης καί διαλόγου τῶν νέων μέσα στή ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας μας.

δ. Ἡ ἄσκηση τῶν νέων ἀνθρώπων στή διαχείριση, θεολογικῶν ἀλλά καί πρακτικῶν καθημερινῶν προβλημάτων.

ε. Ἡ ἄσκηση τῶν νέων στή συμμετοχὴ σέ διοικητικά ἐκκλησιαστικά ὄργανα καί στή μεθοδολογία λήψης ἀποφάσεων.

στ. Νά ἐνημερωθοῦν ὅσοι θά συμμετάσχουν τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἡ Ἱ. Σύνοδος ἐργάζεται, νά δοῦν ἀπό κοντά τίς ὑπηρεσίες της, νά ἀνιχνεύσουν τή μεγάλη προσπάθεια πού καταβάλλεται ὥστε ἡ Ἐκκλησία μας νά ἀνταποκρίνεται στίς προκλήσεις τῶν καιρῶν μας.

Ἡ «Σύνοδος τῶν ἐφήβων»

...ὡς τόπος συνάντησης καί διαλόγου·

Γνωρίζουμε πολύ καλά ὅτι ὁ λόγος τῶν νέων ἀνθρώπων χαρακτηρίζεται ἀπό τήν ἀμφισβήτηση ἀλλά καί ἀπό τήν ἐπιδίωξη ἐπίτευξης τῶν ὁραμάτων ἀπό τά ὁποῖα ἐμπνέονται. Εἶναι πολύ σημαντικό γιά ὅλους μας, ἐκκλησιαστικός θεσμός νά προσφέρει εὐκαιρίες συνάντησης καί διαλόγου ὑποστηρίζοντας ὑλικά τήν προσπάθεια αὐτή. Εἶναι ἐπίσης γνωστό ὅτι οἱ νέοι μας δέν ἔχουν εὐκαιρίες οὐσιαστικῆς ἐπικοινωνίας ἰδιαίτερα μέσα στή ζωὴ τῆς ἐκκλησίας.

...Τόπος κατάθεσης ἰδεῶν καί προτάσεων.

Μέχρι σήμερα, ἐκτός ἀπό ἐλάχιστες ἐξαιρέσεις, δέν ἔχει δοθεῖ ἡ δυνατότητα σέ νέους ἀνθρώπους νά ἐκφράσουν ἐλεύθερα θέσεις ἢ ἀντιρρήσεις, ἰδέες καί προτάσεις ἄμεσα πρὸς τήν Ἱεραρχία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Εἶναι ἐπομένως σημαντικό γεγονός νά δοθεῖ ἡ δυνατότητα ὥστε κάθε ἔτος νέοι νά μποροῦν νά συζητοῦν καί νά καταγράφουν τίς κρίσεις τους γιά τό παρόν, νά διατυπώνουν τό ὄραμά τους γιά τό μέλλον καί κυρίως πώς αὐτές οἱ θέσεις συνδέονται μέ τήν πορεία τούς μέσα στήν ἐκκλησιαστική κοινότητα.

...Μορφή ποιμαντικῆς διακονίας τῶν νέων.

Ἡ πρακτική πού ἔχει ἀκολουθηθεῖ μέχρι σήμερα ἀποκλείει τή συμμετοχὴ τῶν νέων ἀκόμα καί σέ νεανικά συμβούλια ἢ ἐπιτροπές νεότητας. Ἡ μορφή συνεδρίων ἢ ἡμερίδων πού ἔχει υἱοθετηθεῖ σχεδόν ἀποκλείει τήν κατάθεση τῆς γνώμης τους μιά καί οἱ ἐνήλικες εισηγοῦνται καί οἱ νεότεροι ἀκοῦν. Ἀλλάζοντας τή μέχρι τώρα τακτικὴ πιστεύουμε ὅτι θά δοθεῖ ἡ δυνατότητα στοὺς νέους ὄχι μόνο νά καταθέσουν ἰδέες καί ἀπόψεις ἀλλά νά δεθοῦν μέ τόν «τόπο» στόν ὁποῖο δροῦν. Ἔχει ἀποδειχθεῖ ὅτι ἡ ἀδιαφορία καί ἡ ἀποστασιοποίησις ἀντιμετωπίζεται μέ τή συμμετοχὴ.

3. Ὁργανωτικά θέματα

1. Συγκρότηση

Ἡ Σύνοδος τῶν Ἐφήβων συγκροτεῖται ἀπό 80 ἀγόρια καί κορίτσια πού φοιτοῦν στήν Γ΄ Γυμνασίου ὄλων τῶν Γυμνασίων τῆς πατρίδας μας, καθὼς καί στήν Α΄, Β΄ καί Γ΄ Λυκείου ὄλων τῶν ἐνιαίων λυκείων καί τεχνικῶν καί ἐπαγγελματικῶν

ἐκπαιδευτηρίων (ΤΕΕ καί ΕΠΑΛ) καθώς και τῶν Ἑσπερινῶν λυκείων² τῆς πατρίδας μας.

II. Ἡ ἐπιλογή τῶν μελῶν τῆς «Συνόδου τῶν Ἐφήβων»

Ἡ ἐπιλογή θά γίνει ὕστερα ἀπό τή συμμετοχή τῶν παιδιῶν σέ διαγωνισμό συγγραφῆς δοκιμίου καί τήν ἀξιολόγηση τῶν κειμένων αὐτῶν.

Θά πρέπει νά ἀκολουθηθοῦν τά παρακάτω βήματα:

- Θά πρέπει νά συγκροτηθεῖ ὀργανωτική ἐπιτροπή μέ συγκεκριμένο προϋπολογισμό.
- Σέ κάθε Ἱ. Μητροπόλη πού θά συμμετάσχει, θά πρέπει νά ὀρισθεῖ(οῦν) ἕνας ἢ δύο κληρικοί ἢ λαϊκοί ὡς σύνδεσμοι τῆς Μητροπόλεως μέ τήν ὀργανωτική ἐπιτροπή. Καλό θά εἶναι ὁ σύνδεσμος τῆς Ἱ. Μητροπόλεως μέ τή Συνοδική ἐπιτροπή νά εἶναι: Ἕνας ἀπό τούς ἱερεῖς, ὁ ὁποῖος ἔχει ἐμπειρία στήν ποιμαντική διακονία τῆς νεότητος, κληρικός, ὁ ὁποῖος εἶναι καί ἐκπαιδευτικός, λαϊκός ἐκπαιδευτικός.
- Οἱ σύνδεσμοι θά ἐνημερωθοῦν ἀπό τήν Ὁργαν. Ἐπιτροπή σχετικά μέ τούς στόχους τῆς προσπάθειας αὐτῆς καί τή μέθοδο ἐργασίας τῶν παιδιῶν. Θά τούς σταλεῖ ὑποστηρικτικό ὕλικό μέ τή μορφή κειμένων γενικοῦ προβληματισμοῦ, πού προέρχονται ἀπό τήν Πατερική Γραμματεία καί τή σύγχρονη θεολογική βιβλιογραφία, καθώς ἐπίσης καί ἀπό κείμενα σύγχρονων διανοουμένων.
- Οἱ σύνδεσμοι κληρικοί ἢ λαϊκοί θά ἐνημερώσουν τίς ἐνορίες, οὐσιαστικά τά παιδιά πού ἐνδιαφέρονται νά λάβουν μέρος γιά τό διαγωνισμό καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο θά πρέπει νά παρουσιαστῆ τό θέμα μέ τό ὁποῖο θέλουν νά διαγωνισθοῦν.
- Θά πρέπει νά συγκροτηθεῖ ὁμάδα ἀξιολόγησης τῶν δοκιμίων.
- Οἱ συμμετέχοντες θά στείλουν τά δοκίμιά τους στή Γραμματεία τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς (Ἰασίου 1, 11521, Ἀθήνα, ὑπ' ὄψη Ἀρχιμ. Πολύκαρπου Μπόγρη) μέχρι τήν 31η Μαρτίου 2011.
- Τά δοκίμια τῶν μαθητῶν θά ἐξεταστοῦν σέ κεντρικό ἐπίπεδο. Τά ἄριστα γραπτά θά προκριθοῦν στόν τελικό γύρο. Ἐκεῖ μέ κλήρωση θά

ἀναδειχθοῦν οἱ 80 οἱ ὁποῖοι θά συγκροτήσουν τή «Σύνοδο τῶν Ἐφήβων».

- Οἱ Μητροπόλεις θά ἐκπροσωπηθοῦν ἀνάλογα μέ τόν ἀριθμό τῶν συμμετεχόντων νέων στό διαγωνισμό.
- Ἡ ὁμάδα ἀξιολόγησης ἔχει πολύ σημαντικό ἔργο νά ὑλοποιήσει. Θά πρέπει νά κάνει τή Σύνθεση τῶν Κειμένων μέ βάση τά γραπτά τῶν παιδιῶν. Δημιουργεῖται ἕνα βιβλίο πού περιέχει τήν ἐπιτομή τῶν σκέψεων, τῶν προβληματισμῶν καί τῶν προτάσεων γιά τή λύση τῶν προβλημάτων πού θέτουν οἱ μαθητές.
- Οἱ ἐργασίες τῆς Συνόδου θά στηριχθοῦν σέ αὐτή τήν ἐπιτομή καί οἱ προτάσεις θά τεθοῦν σέ ψηφοφορία στήν ὀλομέλεια τῆς Συνόδου.
- Ὅσοι ἔφηβοι κληρωθοῦν θά χωρισθοῦν σέ ἐπιτροπές, οἱ ὁποῖες θά πρέπει νά ἀντιστοιχοῦν μέ τίς βασικές Συνοδικές Ἐπιτροπές ἀφοῦ προηγουμένως ἡ Σύνοδος συγκροτηθεῖ σέ Σῶμα. Μέ αὐτόν τόν τρόπο θά συζητηθοῦν προβληματισμοί καί οἱ ἀντίστοιχες προτάσεις πού θά ὑπάρχουν στήν ἐπιτομή τῶν δοκιμίων.
- Ἡ Σύνοδος θά δεχθεῖ ἢ θά ἀπορρίψει τίς ἐπιμέρους προτάσεις τῶν μελῶν τῆς «Συνόδου».
- Εἶναι σημαντικό ἐπίσης νά κρατηθοῦν πρακτικά, τά ὁποῖα νά ἀνακοινώνονται στό διαδίκτυο καί νά δίνονται τυπωμένα ἢ σέ μορφή cd.

I. Τό θέμα τοῦ διαγωνισμοῦ

Κάθε νέος πού ἐπιθυμεῖ νά συμμετάσχει μπορεῖ νά γράφει ἕνα δοκίμιο μέχρι 800 λέξεις, τό ὁποῖο εἶναι ἀποτέλεσμα προσωπικοῦ προβληματισμοῦ πάνω στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἡ Ἐκκλησία μας ἀντιμετωπίζει ἢ μπορεῖ νά ἀντιμετωπίσει τά προβλήματα τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου στίς συνθήκες κρίσης, τίς ὁποῖες βιώνει ὁ λαός μας.

Σκοπός τοῦ δοκιμίου εἶναι νά προτείνει ιδέες καί προτάσεις ἀντιμετώπισης προβλημάτων ὅπως:

- Ἡ ρύπανση τοῦ περιβάλλοντος,
- Ἡ περίθαλψη καί ἡ ὑποστήριξη τῶν ἀδυνάτων,
- Ἡ φτώχεια,
- Ἡ μοναξιά,
- Ἡ ἐκπαίδευση τῶν νέων,
- Ἡ περιθωριοποίηση καί ὁ ἀποκλεισμός,
- Ἡ ἀνεργία,
- Ἡ μετανάστευση,

Είναι, επίσης, δυνατό οι συμμετέχοντες να προτείνουν ιδέες και προτάσεις για το πώς μπορεί να προσεγγίσει η Έκκλησία μας θέματα, όπως:

- Η συμμετοχή των νέων στην ένορία και στις άλλες εκκλησιαστικές δομές,
- Ο ρόλος του μοναχισμού στον σύγχρονο κόσμο,
- Η αξιοποίηση των νέων τεχνολογιών στην διακονία της,
- Η Τέχνη και η συνάντηση της πολιτιστικής παράδοσης με τον σύγχρονο Πολιτισμό,
- Η επικοινωνία της Έκκλησίας μας με τις άλλες Ορθόδοξες Εκκλησίες,
- Το πρόσωπο και ο ρόλος του κληρικού στις σύγχρονες κοινωνίες,
- Η εκκλησιαστική αγωγή των νέων,
- Τα ζητήματα βιοηθικής,
- Η αποστολή και ο τρόπος λειτουργίας των ενοριών μας

II. Πότε θα υλοποιηθεί;

Θεωρούμε πώς το πρώτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου, (1-4 Σεπτεμβρίου 2011) είναι το καλύτερο χρονικό διάστημα για να υλοποιηθεί το πρόγραμμα της Συνόδου, αφού δεν έχει αρχίσει ακόμα το νέο σχολικό έτος.

III. Παράλληλες Έκδηλώσεις

Ανάλογα με τις ημέρες που θα βρίσκονται τα παιδιά στην Αθήνα, θα πρέπει να σχεδιαστεί ένα πολύ καλό πρόγραμμα πολιτιστικών εκδηλώσεων, το οποίο μπορεί να περιλαμβάνει:

- Ξεναγήσεις σε αρχαιολογικούς χώρους
- Επισκέψεις σε εκθέσεις
- Συναυλία
- Θεατρική παράσταση

ΥΠΟΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Μέ την προϋπόθεση ότι οι μαθητές έχουν γεννηθεί τα έτη 1993, 1994, 1995 και 1996.
2. Μέ την προϋπόθεση ότι οι μαθητές έχουν γεννηθεί τα έτη 1993, 1994, 1995 και 1996.

Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος - Ἐτήσιος Ἀπολογισμός 2010

Κατά τήν διάρκεια τοῦ ἔτους 2010 τό Διορθόδοξο Κέντρο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος ἀνέπτυξε τίς ἀκόλουθες δραστηριότητες.

Ὁ Συνεδριακός Τομέας κάλυψε 18 ἐκδηλώσεις στό χρονικό διάστημα 5.1-12.12.2010 ἐκ τῶν ὁποίων 4 ἦσαν διεθνεῖς καί 14 ἐγχώριες σύμφωνα μέ τό ἐπισυναπτόμενο ἀναλυτικό πρόγραμμα. Ἐλαβαν μέρος περί τά 800 ἄτομα ὡς συνέδριοι καί περιόπου 50 ὁμιλητές συνολικά, πού συμμετείχαν σέ ἡμερίδες, συνέδρια καί ξεναγήσεις ἡμεδαπῶν καί ἀλλοδαπῶν προσώπων.

Ὁ Ἐπιμορφωτικός Τομέας λειτούργησε Σεμινάρια Ἐπιμόρφωσης Θεολόγων Καθηγητῶν τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης καί Δασκάλων τῆς Πρωτοβάθμιας Ἐκπαίδευσης μέ ἐπίκεντρο τήν διδασκική τοῦ Μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν. Στό χρονικό διάστημα 17.2-15.12.2010 ἔλαβαν χώρα 5 σεμιναριακοί κύκλοι, μέ συνολική διάρκεια 60 ὡρῶν γιά κάθε κύκλο, κατανεμημένοι σέ δύο περιόδους: τήν Α΄ θεωρητική ἐνότητα συνολικῆς διάρκειας 40 ὡρῶν σέ 5 ἐβδομάδες τῶν 2 ἡμερησίων συναντήσεων ἀνά ἐβδομάδα μέ διαλέξεις ἐξειδικευμένων ὁμιλητῶν καί συζητήσεις μέ τούς ἐπιμορφούμενους, καί τήν Β΄ ἐφαρμοσμένη ἐνότητα διάρκειας 20 ὡρῶν σέ 2,5 ἐβδομάδες τῶν 2 ἡμερησίων συναντήσεων ἀνά ἐβδομάδα μέ βιωματικές ἀσκήσεις, ἐργαστήρια διδασκικῆς, ὁμαδοσυνεργατικές πρακτικές, δειγματικές διδασκαλίες σέ εἰκονική τάξη, μελέτες περίπτωσης καί συζητήσεις.

Στό πρόγραμμα ἐπιμόρφωσης ἔτους 2010 ἔλαβαν μέρος 170 θεολόγοι καθηγητές καί δάσκαλοι, δίδαξαν 20 ἐξειδικευμένοι ἐπιμορφωτές, 10 πανεπιστημιακοί καθηγητές τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν (σύμφωνα μέ τό ἐπισυναπτόμενο πρόγραμμα) καί 10 ἀνώτατα στελέχη τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, συγγραφεῖς διδασκικῶν ἐγχειριδίων, σχολικοί σύμβουλοι καί ὁ Συνήγορος τοῦ Παιδιοῦ. Ὅλο τό πρόγραμμα τε-

λοῦσε ὑπό τήν ἐπίσημη αἰγίδα τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου, τό ὁποῖο χορήγησε στούς ἐπιμορφούμενους πιστοποίηση τῆς ἐπιμόρφωσής τους. Τήν εὐθύνη διεξαγωγῆς ὅλου του προγράμματος εἶχε ὁ κ. Ἄγγελος Βαλλιανάτος, Δρ. Θεολογίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος ὑποβοηθήθηκε ἀπό ἀποσπασμένους θεολόγους καθηγητές τῆς Δευτεροβάθμιας Ἐκπαίδευσης μέ διδακτορικό δίπλωμα θεολογίας, ἔτσι ὥστε τό Διορθόδοξο Κέντρο νά μὴν ἐπιβαρυνθῆ οικονομικά. Στό πλαίσιο τῆς ἐπιμορφωτικῆς διαδικασίας ἔλαβαν χώρα 3 ἑξακτες πρωινές ἡμερίδες τῶν ἐπιμορφουμένων μέ τήν παρουσία συναδέλφων θεολόγων ἀπό τήν ἐκπαιδευτική περιφέρεια Ἀθηνῶν, ὅπου εἰσηγήθηκαν θέματα σχετικά μέ τό Μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν καί τήν σημερινή προβληματική του εἰδικοί πανεπιστημιακοί καθηγητές καί σχολικοί σύμβουλοι, καί ἐπακολούθησε συνεστίαση τῶν συμμετεχόντων στήν τράπεζα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου.

Σέ μία τέτοια ἡμερίδα προσκλήθηκε καί συμμετείχε ἐνεργῶς ὁ Πρόεδρος τοῦ Παιδαγωγικοῦ Ἰνστιτούτου κ. Κλήμης Ναυρίδης, Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, μέ ἰδιαίτερως θετικά ἀποτελέσματα, γι' αὐτό ὁ ἴδιος παρακάλεσε νά ἐπαναληφθεῖ ἐντός τοῦ ἔτους 2011 μία παρόμοια ἡμερίδα. Ὁ Πρόεδρος τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας κ. Γεώργιος Μπαμπινιώτης ἐνημερώθηκε ἀπό ἐπιμορφούμενους καθηγητές τῶν Ἀρσაკείων Ἐκπαιδευτηρίων, ἐκτίμησε θετικά τήν συνεισφορά τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου καί ἐκδήλωσε τήν ἐπιθυμία νά ἐνεργοποιηθεῖ σέ σταθερή βάση ἡ θεολογική ἐπιμόρφωση θεολόγων καθηγητῶν καί δασκάλων τῆς Φιλεκπαιδευτικῆς Ἐταιρείας μέ πρωτοβουλία τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου πού μέλλει νά ὑλοποιηθεῖ στό ἀμέσως προσεχές χρονικό διάστημα.

Παράλληλα λειτούργησε για πρώτη φορά εντός του έτους 2010 ή πρωτοβουλία του Διορθοδόξου Κέντρου για την Διαδικτυακή Έπιμόρφωση Θεολόγων Καθηγητών και Δασκάλων στην Διδακτική του Μαθήματος των Θρησκευτικών σέ πρόγραμμα έγκειμένο από την Μόνιμη Συνοδική Έπιτροπή Νεότητος τής Έερῶς Συνόδου τής Έκκλησίας τής Έλλάδος καί μέ έπίσημη πιστοποίηση του Παιδαγωγικού Ίνστιτούτου, έτσι ώστε νά έπεκταθεί ή θεολογική έπιμόρφωση στους μακράν εύρισκομένους έκπαιδευτικούς πού λόγω άποστάσεως κωλύονται νά συμμετάσχουν αυτοπροσώπως στην σεμιναριακή έπιμόρφωση του Διορθοδόξου Κέντρου καί μέ την χρήση των ήλεκτρονικών ύπολογιστών διευκολύνονται στην έξ άποστάσεως διά βίου μάθηση πού επιδιώκεται άλλωστε από τό Ύπουργείο Παιδείας, Δία Βίου Μάθησης καί Θρησκευμάτων. Ύπεύθυνη του διαδικτυακού προγράμματος είναι ή κ. Ίωάννα Κομνηνού, ΜΔΕ Διδακτικής των Θρησκευτικών, ύπ. Δρ. Θεολογίας Πανεπιστημίου Άθηνών, άποσπασμένη έκπαιδευτικός στό Διορθόδοξο Κέντρο καί έξειδικευμένη στην διά βίου μάθηση έξ άποστάσεως.

Άς σημειωθεί ότι ή διαδικτυακή έπιμόρφωση δέν συνεπάγεται οικονομική έπιβάρυνση του Διορθοδόξου Κέντρου καί στηρίζεται σέ ύλικοτεχνική ύποδομή πού δωρεάν παρασχέθηκε από τό Πανελλήνιο Σχολικό Δίκτυο του Ύπουργείου Παιδείας. Οί καλές έντυπώσεις πού έχει αφήσει στους έπιμορφουμένους έχει ώθήσει τόν τομέα τής Δία Βίου Μάθησης του άρμόδιου ύπουργείου νά βολιδοσκοπεί σέ προσεχή συνεργασία μέ τό Διορθόδοξο Κέντρο για την έπιμόρφωση έκπαιδευτικών σέ θέματα Άγωγής Ύγείας, Περιβαλλοντικής Έκπαίδευσης καί Διαπολιτισμικής Έκπαίδευσης. Η άρχική συμμετοχή έπιμορφουμένων στό τελευταίο τρίμηνο του έτους 2010 άνερχόταν σέ 20 άτομα καί ή έπομένη δήλωση συμμετοχής για τό έτος 2011 ύπερβαίνει τίς 200 αιτήσεις, γεγονός πού δημιουργεί γόνιμη αισιοδοξία για τό μέλλον αυτού του καινοτόμου έγχειρήματος. Για περισσότερες πληροφορίες επί του θέματος έπισκεφτείτε τό <http://www.interorthodox.gr/>

Η Βιβλιοθήκη του Διορθοδόξου Κέντρου έμπλουτίζεται μέ δωρεές βιβλιοφίλων κληρικών καί λαϊκών θεολόγων, όπως έπίσης μέ την δωρεάν

παροχή βιβλίων του Ίνστιτούτου Νεοελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, χωρίς νά έπιβαρύνεται ό έτήσιος προϋπολογισμός του Διορθοδόξου Κέντρου. Έπίσης καταβάλλεται φροντίδα ώστε νά τηρείται ένημερωμένη ή σειρά ειδικών έπιστημονικών καί έκκλησιαστικών περιοδικών διορθοδόξου ένδιαφέροντος.

Μέ την εύγενή μεσολάβηση του Προέδρου του Έθνικού Ίδρύματος Έρευνών κ. Πασχάλη Κιτρομηλίδη, Καθηγητή του Πανεπιστημίου Άθηνών, κατέστη έφικτή ή προμήθεια του κατάλληλου λογισμικού συστήματος για την άνάκτηση των βιβλίων του Διορθοδόξου Κέντρου στό διαδίκτυο μέ την δυνατότητα σύνδεσης καί άλλων έκκλησιαστικών βιβλιοθηκών μέ άνάλογη ήλεκτρονική ύποστήριξη, έτσι ώστε νά έπιτευχθεί πλήρης ήλεκτρονική καταγραφή καί βιβλιογραφική τεκμηρίωση.

Πρός έμπλουτισμό τής Βιβλιοθήκης χωρίς έπιβάρυνση καί προκειμένου νά άναδειχθεί σέ κέντρο βιβλιογραφικής τεκμηρίωσης όρθοδόξου θεολογίας σέ διεθνές έπίπεδο άναλήφθηκε ή πρωτοβουλία νά ζητηθεί από τους Όμότιμους Καθηγητές τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών ή δυνατότητα παραχώρησης των καταλοίπων τής προσωπικής βιβλιοθήκης τους στό Διορθόδοξο Κέντρο μέ σκοπό την έπιμελημένη φύλαξη των βιβλίων τους καί την ήλεκτρονική διάδοση τους στό βιβλιόφιλο κοινό καί την έρευνητική κοινότητα διεθνώς μέ την καταχώρισή τους στό διαδίκτυο. Στην έντελως πρόσφατη αυτή πρωτοβουλία σημειώθηκε ίκανοποιητική άνταπόκριση πού ύλοποιείται έντός του τρέχοντος έτους καί αύξάνεται συνεχώς ή άνωτέρω συνεργασία πού πρόκειται νά έπεκταθεί καί σέ άλλους βιβλιόφιλους φορείς, έτσι ώστε ή Βιβλιοθήκη του Διορθοδόξου Κέντρου νά άναβαθμισθεί από βιβλιοστάσιο σέ κέντρο βιβλιογραφικής τεκμηρίωσης, δεδομένου ότι διαθέτει τό κατάλληλο προσωπικό μέ εύθύνη τής κ. Ειρήνης Γρυπαίου, πτυχιούχου Βιβλιοθηκονομίας ΤΕΙ Άθηνών, καί την σύμπραξη φοιτητών τής Θεολογικής Σχολής του Πανεπιστημίου Άθηνών στό πλαίσιο τής Πρακτικής Άσκησης τής Σχολής τους.

Ό Διοικητικός Τομέας του Διορθοδόξου Κέντρου μέ Γραμματέα την κ. Καλλιόπη Μαυραγκά, ΜΔΕ Διδακτικής των Θρησκευτικών καί ύπ. Δρα

Θεολογίας Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, καί Μόνιμο Ἐπιστημονικό Συνεργάτη τόν κ. Σέργιο Βοΐλα, ΜΔΕ Θεολογίας Πανεπιστημίου Γενεύης, ὑποστηρίζει ἐνεργά τό συνεδριακό καί ἐπιμορφωτικό ἔργο ἀντιμετωπίζοντας τά ποικίλα τεχνικά καί διαχειριστικά ζητήματα πού ἀνακύπτουν τόσο λόγω τῆς παλαιότητας τοῦ κτιρίου πού διάγει τό τεσσαρακοστό ἔτος τοῦ βίου του καί παρά τήν πρό δεκαετίας ἐπισκευή του παρουσιάζει πολλές τεχνικές δυσλειτουργίες, ὅσο καί λόγω τῶν προσφάτως ἀυξημένων δραστηριοτήτων τοῦ ἔνεκα τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ προγράμματος καί τῆς δισεβδομαδιαίας ἐπίσκεψης πέραν τῶν 50 ἐκπαιδευτικῶν.

Συνημμένως ὑποβάλλονται κατάλογος τῶν συνεδριακῶν ἐκδηλώσεων τοῦ ἔτους 2010 καί δείγμα τοῦ ἐπιμορφωτικοῦ προγράμματος αὐτῆς τῆς χρονικῆς περιόδου. Κατακλείοντας ἐπιθυμοῦμε νά εὐχαριστήσουμε τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ.κ. Ἱερώνυμο ὡς Πρόεδρο τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος καί Πρόεδρο τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου, γιά τήν ὀλόθυμη ὑποστήριξη πρὸς τό ἔργο μας, τόν Θεοφιλέστατο Ἐπίσκοπο Θερμοπυλῶν κ. Ἰωάννη, Ἡγούμενο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Πεντέλης, γιά τήν παρεχομένη ἀβραμιαία φιλοξενία τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου καί τήν πολυποίκιλη ὕλική καί ἠθική συμπαράστασή του στίς δραστηριότητές μας, καθώς ἐπίσης ὅλα ἀνεξαιρέτως τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου γιά τήν ἐμπνευσμένη καί ὑπεύθυνη διαχείριση τῶν ἐκαστοτε ἀναφυομένων προβλημάτων.

ΣΥΝΕΔΡΙΑ - ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Συγκεκριμένα ὅσον ἀφορᾷ στή φιλοξενία καί στή διοργάνωση ἡμερίδων καί ἐκδηλώσεων πραγματοποιήθηκαν μέ ἡμερολογιακή σειρά καί μέ εὐθύνη καί φροντίδα τοῦ Διορθοδόξου Κέντρου οἱ ἀκόλουθες:

- 05-08.01.2010, διεθνῆς συνάντηση Hareios Pargos
- 16.01.2010, συνάντηση θεολόγων ἐκπαιδευτικῶν
- 23-24.01.2010, Διοικητικό Συμβούλιο Διαβαλκανικῆς Ὁμοσπονδίας Ὁρθοδόξων Νεολαίων
- 05.02.2010, ἑορτασμός Ἱεροῦ Φωτίου καί ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Παναγιωτάτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως κ. Βαρθολομαίου
- 01.03.2010, ἡμερίδα μέ θέμα: «Ἡ ποιμαντική διακονία τῆς Ἐκκλησίας στά νοσηλευτικά ἱδρύματα», φορέας διοργάνωσης: Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καί Καταστάσεων
- 16-17.04.2010, φιλοξενία ἐνοριακῆς χορωδίας 26 ἀτόμων Ἁγίου Ἀθανασίου Παλαιοκάστρου Θεσσαλονίκης
- 15.05.2010, ἡμερίδα κατήχησης, φορέας διοργάνωσης: Γραφεῖο Νεότητος Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν
- 03.06.2010, ἡμερίδα μέ θέμα: «Εἰς Ἀπολογία τοῦ Εὐαγγελίου (Φιλ.1,17). Ἀπαντήσεις σέ σύγχρονες προσκλήσεις», φορέας διοργάνωσης: Συνοδική Ἐπιτροπή Θείας Λατρείας καί Ποιμαντικοῦ Ἔργου
- 24.07.2010, ἐπίσκεψη 30 στελεχῶν τῆς Ρωμαιοκαθολικῆς Ἐκκλησίας
- 02-03.09.2010, συνάντηση τῆς «Συνόδου τῶν Ἐφήβων», φορέας διοργάνωσης: Συνοδική Ἐπιτροπή Χριστιανικῆς Ἀγωγῆς τῆς Νεότητος
- 24-26.09.2010, συνάντηση κωφῶν καί δασκάλων τῆς νοηματικῆς, φορέας διοργάνωσης: Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν
- 13-17.10.2010, οἰκουμενική συνάντηση ὀρθοδόξων προσκόπων, Desmos international link of orthodox scouts
- 21.10.2010, ἡμερίδα μέ θέμα: «Ἡ ποιμαντική διακονία τῆς Ἐκκλησίας στίς ἔνοπλες δυνάμεις» φορέας διοργάνωσης: Εἰδική Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί Εἰδικῶν Ποιμαντικῶν Θεμάτων καί Καταστάσεων, Διεύθυνση τῆς Θρησκευτικῆς Ὑπηρεσίας ΓΕΕΘΑ, ὑπουργεῖο ἐθνικῆς ἄμυνας
- 23.10.2010, συνάντηση ἐνημέρωσης καί διαλόγου γιά τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν
- 16.11.2010, Α΄ συνάντηση «διαρκές Forum θρησκευτικοῦ τουρισμοῦ», φορέας διοργάνωσης: Τμήμα Θεολογίας ΕΚΠΑ, Τμήμα Διοίκησης Τουριστικῶν Ἐπιχειρήσεων τῆς Σχολῆς Διοίκησης καί Οἰκονομίας τοῦ ΤΕΙ Ἀθηνῶν
- 26.11.2010, ἐπίσημη ἐπίσκεψη τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Καντερβουρίας κ. Rowan Douglas Wil-

liams, φορέας διοργάνωσης: Ίερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

- 8.12.2010, εκπαιδευτική επίσκεψη μαθητῶν τοῦ Λυκείου του Κολλεγίου Ἀθηνῶν
- 12.12.2010, ἑορτασμός τοῦ Ἁγίου Μοδέστου, φορέας διοργάνωσης: Ἑλληνική Κτηνιατρική Ἑταιρεία

Γιά τίς ὡς ἄνω ἐκδηλώσεις ὑπάρχει πλήρες ἀρχεῖο στή διάθεση τοῦ κάθε ἐνδιαφερομένου.

Διορθόδοξο Κέντρο
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Σεμινάριο γιά τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν
(17 Φεβρουαρίου ἕως 22 Μαρτίου 2010)

Τμήμα 1

Τετάρτη 17 Φεβρουαρίου

Μάριος Μπέγζος, Διευθυντής τοῦ Διορθόδοξο Κέντρου, Καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Εἰσαγωγή - Ἀλληλογνωριμία.*

Ἄγγελος Βαλλιανάτος, Διδάκτωρ Θεολογίας - Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων: *Ἡ θρησκευτική διάσταση τῆς διαπολιτισμικῆς ἐκπαίδευσης.*

Δευτέρα 22 Φεβρουαρίου

Σωτήριος Δεσπότης, Ἐπίκουρος Καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *“Φωνή βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ”.* Τό μήνυμα τοῦ εὐ-ἀγγελίου στήν ἐκπαίδευση.

Ἰωάννα Κομνηνοῦ, Πρέσβειρα τῆς δράσης e-Twinning: *Εὐρωπαϊκά προγράμματα ἠλεκτρονικῆς συνεργασίας σχολείων.*

Τετάρτη 24 Φεβρουαρίου

Σταῦρος Γιαγκάξογλου, Διδάκτωρ Θεολογίας, Σύμβουλος στό Παιδαγωγικό Ἴνστιτούτο: *Ἐρμηνευτική προσέγγιση τοῦ ὀρθόδοξου δόγματος.*

π. Ἀδαμάντιος Αὐγουστίδης, Ψυχίατρος - Λέκτορας στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Θεολογία καί ψυχική ὑγεία.*

Δευτέρα 1 Μαρτίου

Ἐμμανουήλ Περσελῆς, Καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Ἡ εὐρωπαϊκή διάσταση τοῦ μαθήματος τῶν θρησκευτικῶν*

Δημήτρης Μόσχος, Λέκτορας στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Ἡ ἱστορική ἀφήγηση καί τό μάθημα τῶν Θρησκευτικῶν*

Τετάρτη 3 Μαρτίου

Κωνσταντῖνος Δεληκωσταντῆς, Καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν μεταξύ παιδαγωγικῆς καί θεολογίας.*

Ἐπίσκοπος Θερμοπυλῶν Ἰωάννης, Διδάκτωρ Θεολογίας: *Ἡ ὀρθόδοξη πνευματικότητα καί τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν.*

Δευτέρα 8 Μαρτίου

Κώστας Κορναράκης, Ἐπίκουρος Καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Τό ἦθος ὡς παιδεία τῆς ὑπάρξεως καί τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν.*

Μαρία Βασιλειάδου, Ἀναπληρώτρια Καθηγήτρια στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Προαγωγή ψυχικῆς ὑγείας καί ἐκπαίδευση.*

Τετάρτη 10 Μαρτίου

Γιῶργος Στάθης, Μόνιμος Πάρεδρος στό Παιδαγωγικό Ἴνστιτούτο: *Ἀναλυτικά προγράμματα τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν, περιεχόμενο καί προοπτικές.*

Γκέλη Ἀρώνη, Διδάκτωρ Κοινωνικῆς Ψυχολογίας, Ἐκπαιδευτικός: *Τεχνικές ἐπίλυσης συγκρούσεων στήν ἐκπαίδευση.*

Δευτέρα 15 Μαρτίου

Στέλιος Παπαλεξανδρόπουλος, Καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Θρησκεία καί θρησκείες.*

Μάριος Κουκουνάρας - Λιάγκης, Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας τῆς Θρησκείας, Master Παιδαγωγικῆς: *Πολιτισμικές δράσεις καί τεχνικές τοῦ δράματος στή σχολική τάξη - Βιωματικό ἔργαστήρι.*

Τετάρτη 17 Μαρτίου

Γιῶργος Κόρδης, Ἐπίκουρος Καθηγητής στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Ἡ λειτουργία τῆς τέχνης καί ἡ κοινωνία.*

Μιχάλης Μαριόρας, Λέκτορας στή Θεολογική Σχολή τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν: *Ἰσλάμ: Ἀπό τήν ὑπαρξη στή συνύπαρξη.*

Δευτέρα 22 Μαρτίου

Θανάσης Παπαθανασίου, Διδάκτωρ Θεολογίας, Αρχισυντάκτης του περιοδικού “Σύναξη”: *‘Ο πολιτισμός ως σάρκα, ο πολιτισμός ως σαρκοφάγος.*

Γιώργος Μόσχος, Συνήγορος του Παιδιού: *‘Ο συνήγορος του παιδιού και τα δικαιώματα των παιδιών στο σχολείο.*

Τετάρτη 21 Απριλίου

Μάριος Μπέζος, Διευθυντής του Διορθόδοξου Κέντρου, Καθηγητής στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών: *Είσαγωγή - Άλληλογνωριμία.*

Μάριος Κουκουνάρας - Λιάγκης, Διδάκτωρ Κοινωνιολογίας της Θρησκείας, Master Παιδαγωγικής: *Τάξη εν δράσει, βιωματικό εργαστήριο.*

Δευτέρα 26 Απριλίου

Γκέλη Αρώνη, Διδάκτωρ Κοινωνικής Ψυχολογίας Έκπαιδευτικός: *Προβλήματα συμπεριφορᾶς, βιωματικό εργαστήριο, ασκήσεις.*

Τετάρτη 28 Απριλίου

Άγγελος Βαλλιανάτος, Διδάκτωρ Θεολογίας - Σχολικός Σύμβουλος Θεολόγων: *Όμαδοσυνεργατικές πρακτικές.*

Δευτέρα 3 Μαΐου

Μιχάλης Μαριόρας, Λέκτορας στη Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών: *Άπό τήν ύπαρξη στη συνύπαρξη.*

Τετάρτη 5 Μαΐου

Άγγελος Βαλλιανάτος, Διδάκτωρ Θεολογίας - Σχολικό Σύμβουλος Θεολόγων: *Διαπολιτισμικές ασκήσεις.*

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΙ - ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ

Διορισμός μελών τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Προσκυνηματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν: «Πανελλήνιον Ἱερόν Προσκύνημα Παναγίας Σουμελά» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας

ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρωτ. 835
Ἰ.Αριθμ. Διεκπ. 624 Ἀθήνησι 21η Φεβρουαρίου 2011

ΠΡΑΞΙΣ

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἔχουσα ὑπ' ὄψει:

1. Τὸ ἄρθρον 59 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» (Φ.Ε.Κ. τ. Α', 146/31.5.2977).

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Κανονισμοῦ 215/2010 (Φ.Ε.Κ. τ. Α', 191/8.11.2011).

Ἰ.Αποφασίζει

Ἐγκρίνει τὸν διορισμὸν τῶν κάτωθι ὡς μελῶν τῆς Διοικούσης Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Προσκυνηματος ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Πανελλήνιον Ἱερόν Προσκύνημα Παναγίας Σουμελά» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας ἐπὶ τριετεί θητεία:

ΤΑΚΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

Σεβ. Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης καὶ Καμπανίας Παντελεήμων (Καθηπακίδης)

1. Τανιμανίδης Γεώργιος
2. Μπίρδας Ἀθναγόρας-Ἀθανάσιος
3. Ἀποστολίδης Χαράλαμπος
4. Μωυσιάδης Ἰωάννης
5. Σωτηριάδης Κωνσταντῖνος
6. Χαριτωνίδης Σάββας

7. Τσαπικίδης Σταῦρος
8. Κυριακίδης Γεώργιος
9. Κουγιουμτζίδης Σταῦρος

ΑΝΑΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ ΜΕΛΗ

1. Ἀνθρακόπουλος Παντελεήμων
2. Ἀνθόπουλος Διονύσιος-Δημήτριος
3. Ἰωακειμίδης Κωνσταντῖνος
4. Τσακιρίδης Ἀναστάσιος
5. Λειβαδόπουλος Κωνσταντῖνος
6. Βιόπουλος Ἰωάννης
7. Ναθαναηλίδης Χαράλαμπος
8. Κωνσταντινίδου Θεοδώρα-Νόρα
9. Παπαδάκη Ἀθηνᾶ

- † Ὁ Ἀθηνῶν ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ, Πρόεδρος
- † Ὁ Σάμου καὶ Ἰκαρίας Εὐσέβιος
- † Ὁ Καστορίας Σεραφεῖμ
- † Ὁ Καισαριανῆς, Βύρωνος καὶ Ὑμηττοῦ Δανιήλ
- † Ὁ Φλωρίνης, Πρεσπῶν καὶ Ἑορδαίας Θεόκλητος
- † Ὁ Κασσανδρείας Νικόδημος
- † Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης Ἐφραίμ
- † Ὁ Πειραιῶς Σεραφεῖμ
- † Ὁ Σερρῶν καὶ Νιγρίτης Θεολόγος
- † Ὁ Σύρου, Τήνου, Ἰ.Ανδρου, Κέας καὶ Μήλου Δωρόθεος
- † Ὁ Σιδηροκάστρου Μακάριος
- † Ὁ Χαλκίδος Χρυσόστομος
- † Ὁ Νέας Σμύρνης Συμεών

Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς
Ἰ.Αριθμ. Μᾶρκος Βασιλάκης

Ἐσωτερικός Κανονισμός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Κιλκίς τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πολυανῆς καί Κιλκισίου

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ
ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΙΛΚΙΣΙΟΥ
ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΙΛΚΙΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

Ἐχοντες ὑπ' ὄψιν τό ἄρθρο 39 παρ. 4 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» προβαίνομεν εἰς τήν σύνταξιν τοῦ παρόντος «Ἐσωτερικοῦ Κανονισμοῦ» τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Γεωργίου Κιλκίς, ἡ ὁποία εἶναι ἀνδρῶνα καί λειτουργεῖ κατά τό κοινοβιακόν σύστημα.

Ἡ Ἱερά Μονή τελεῖ, κατά τά ὀριζόμενα διά τοῦ ἄρθρ. 39 παρ.6 τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (Νόμος 590/1977. Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος), ὑπό τήν κανονικὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Μητροπολίτου Πολυανῆς καί Κιλκισίου.

Ἡ Ἱερά Μονή, ὡς πρὸς τὰς νομικὰς αὐτῆς σχέσεις, εἶναι Νομικόν Πρόσωπον Δημοσίου Δικαίου καί θεωρεῖται ἐν ἐνεργείᾳ καί λειτουργίᾳ ἀκόμη καί ἂν ἀπομείνη εἰς ἀδελφός. Καί τούτου ὅμως ἀποθανόντος, ἡ Ἱερά Μονή δέν θεωρεῖται διαληλυμένη, ἀλλ' ὡς τελούσα ἐν διακοπαῖς, ὑπό τήν ἄμεσον ἐπίβλησιν τοῦ Μητροπολίτου Πολυανῆς καί Κιλκισίου.

Ἄρθρον 1
Σκοπός

Σκοπός τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς μέσῳ τῆς μοναχικῆς πολιτείας, ὅπως διέγραψαν αὐτήν οἱ Ἅγιοι Πατέρες καί κατωχύρωσαν ἐκκλησιαστικῶς αἱ Ἅγία Σύνοδοι διά τῶν Ἱερῶν αὐτῶν Κανόνων, καί τὰ μοναστηριακά Τυπικά.

Ἄρθρον 2
Κανονικαὶ Δικαιοδοσίαι τοῦ Μητροπολίτου

α. Μνημονεύεται τό Κανονικόν Αὐτοῦ ὄνομα ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις, ὡς ἡ ἐκκλησιαστικὴ τάξις ὀρίζει, ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καί τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς, ἐφ' ὅσον τὰ Μετόχια αὐτῆς κείνται ἐντός τῆς Μητροπολιτικῆς δικαιοδοσίας Αὐτοῦ.

β. Ἀσκεῖ τήν ἀνωτάτην πνευματικὴν ἐποπτεῖαν ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί παρακολουθεῖ τήν ἐφαρμογὴν τῶν Ἱερῶν Κανόνων καί τοῦ παρόντος «Κανονισμοῦ».

γ. Ἐπικυροῖ τήν ἐκλογὴν τοῦ ἐκάστοτε νέου Ἡγουμένου, καί τῶν Ἡγουμενοσυμβούλων, χειροθετεῖ καί ἐνθρονίζει τόν Ἡγούμενον.

δ. Παρέχει τήν κανονικὴν Αὐτοῦ ἔγκρισιν προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, διά τήν κουράν τῶν μοναχῶν.

ε. Τελεῖ τὰς χειροτονίας τῶν κληρικῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, πρὸς κάλυψιν τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

στ. Ἐγκρίνει τήν ὑπό τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου χορηγουμένην εἰς τοὺς ἀδελφούς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς πέραν τῶν τριάκοντα ἡμερῶν.

ζ. Ἐλέγχει τήν νομιμότητα τῆς οικονομικῆς διαχειρίσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί ἐγκρίνει τόν ἐτήσιον προϋπολογισμόν καί ἀπολογισμόν ἐσόδων καί ἐξόδων.

η. Προτάσει τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου ἀνακρίνει τὰ Κανονικὰ παραπτώματα τῶν Μοναχῶν καί ἀσκεῖ πειθαρχικόν ἔλεγχον κατά παντός παρεκτρεπομένου ἀδελφοῦ.

θ. Ἐγκρίνει τὰς ὑπὸ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος ἀποφασιζόμενας ἐκάστοτε τροποποιήσεις τοῦ παρόντος «Κανονισμοῦ».

Ἄρθρον 3

Τὰ ὄργανα Διοικήσεως τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

α. Ὁ Ἡγούμενος

β. Τό Ἡγουμενοσυμβούλιον

γ. Ἡ Σύναξις (Ὀλομέλεια) τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 4

1. Ὁ Ἡγούμενος

α. Ὁ Ἡγούμενος εἶναι ὁ πνευματικὸς πατήρ τῆς Ἀδελφότητος καί ἔχει μόνος τήν πνευματικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

β. Μνημονεύεται ἐν πάσαις ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις, ὡς ἡ ἐκκλησιαστική τάξις ὀρίζει, ἐν τε τῇ Ἱερᾷ Μονῇ καί τοῖς Μετοχίοις αὐτῆς.

γ. Καθίσταται δι' ἐκλογῆς, ἐφ' ὅσον ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἐγκαταβιοῦν τουλάχιστον πέντε ἀδελφοί. Ὁ οὕτως καταστάς Ἠγούμενος εἶναι ἰσόβιος, ἐπιφυλασσομένων τῶν περὶ δικαστηρίων διατάξεων τοῦ νόμου 590/1977 «περὶ τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἐπιφυλάσσεται ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου εἰς ἐκ τῶν ἀδελφῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὁ διορισμὸς ἰσχύει καθ' ὅσον χρόνον οἱ ἐγκαταβιοῦντες μοναχοὶ εἶναι λιγότερων τῶν πέντε (5). Συμπληρωμένου τοῦ ὡς ἄνω ἀριθμοῦ ἐγκαταβιοῦντων γίνεται ἐκλογή.

δ. Προϊσταται τῶν ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.

ε. Συγκαλεῖ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος.

στ. Προεδρεύει τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

ζ. Ἐποπτεῖ τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

η. Προτείνει εἰς τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον τὴν πρόσληψιν δοκίμων, τὴν κουράν τῶν ὠρίμων πρὸς τοῦτο, καὶ τὴν χειροτονίαν τῶν ὑπ αὐτοῦ κρινομένων ὡς καταλλήλων, πρὸς κάλυψιν τῶν λειτουργικῶν ἀναγκῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

θ. Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἱεράν Μονὴν ἐνώπιον τῶν διοικητικῶν, ἐκκλησιαστικῶν καὶ δικαστικῶν ἀρχῶν, ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀρχῆς καὶ παντός ἐν γένει φυσικοῦ ἢ νομικοῦ προσώπου· κληυόμενοι δὲ δι' οἰονδήποτε λόγον ἀναπηροῦται ὑπὸ ἀδελφοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἢ ὑπὸ νομικοῦ συνηγόρου (δικηγόρου), ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου τῆς ἀναπηρώσεως ταύτης (νομικοῦ συμβούλου) ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

ι. Ὑπογράφει πάντα τὰ ἐγγραφὰ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

ια. Χορηγεῖ εἰς τοὺς ἀδελφούς ἄδειαν ἀπουσίας ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς μέχρι τριάκοντα ἡμερῶν.

ιβ. Ὀρίζει τὸ δαιτολόγιον τῆς Ἀδελφότητος καὶ τὰ διακονήματα τῶν ἀδελφῶν, καὶ μεριμνᾷ διὰ τὴν νοσηλείαν αὐτῶν.

ιγ. Δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ εὐλογία καὶ ἀδεία τοῦ Μητροπολίτου ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διὰ σοβαροῦς λόγους ὑγείας καὶ διὰ τὴν ἐπίλυσιν συγκεκριμένων προβλημάτων αὐτῆς, περὶ τῶν ὁποίων καθιστᾷ ἐνήμερον τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον. Σπανίως δύναται νὰ ἀπουσιάσῃ δι' ἄλλους λόγους, ἀλλὰ μετὰ σύμφωνον γνώμην τῶν 2/3ων τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἀδεία καὶ εὐλογία τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ποιμαντῆς καὶ Κιλικισίου.

ιδ. Ὀρίζει τὸν ἀντικαταστάτην αὐτοῦ κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ. Τοιοῦτου μὴ ὀριζομένου, ὡς

ἀντικαταστάτης ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὸ ἀρχαιότερον τῆ τάξει μέλος τῆς Ἀδελφότητος, ὡς τοῦτο ἐμφαίνεται ἐκ τῆς σειρᾶς ἀναγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ Μοναχολογίῳ.

2. Ἡ Γεροντία.

Εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν καθκόντων αὐτοῦ, ὁ Ἠγούμενος ἔχει περὶ αὐτὸν συμβουλευτικὸν σῶμα, τὴν Γεροντίαν, μέλη τῆς ὁποίας εἶναι οἱ κατ' ἀρχαιότητα δύο πρῶτοι ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μετὰ τῶν ὁποίων συζητεῖ τὰ κατὰ τὴν κρίσιν αὐτοῦ σοβαρότερα θέματα.

3. Ἡ χρεῖα τῆς θέσεως τοῦ Ἠγουμένου.

Ἡ θέσις τοῦ Ἠγουμένου χηρεύει:

α. Ἔνεκα θανάτου.

β. Ἔνεκα παραιτήσεως διὰ λόγους ὑγείας, δεκτῆς γενομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν 2/3ων τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος, τῇ ἐγκρίσει τοῦ Μητροπολίτου.

γ. Ἔνεκα παύσεως αὐτοῦ, εἰς περίπτωσιν ἀμετακλήτου καταδίκης αὐτοῦ διὰ κακούργημα ἢ πλημμέλημα ἐκ δόλου τελομένου ἢ παραβίαση βαναύσως τὸν Κανονισμόν τῆς Μονῆς. Ἐάν δὲ συνεχίσῃ ἐκτρεπόμενος παρὰ τὴν γραπτὴν παρατήρησιν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου, τότε προτείνεται, τῇ ἐγγράφῳ εἰσηγήσει τῶν 2/3 τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος πρὸς τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ἢ κατὰ τοὺς Ἱεροῦς Κανόνας καὶ τὴν κειμένην νομοθεσίαν ἀπολογία αὐτοῦ. Ἐάν καὶ τότε, παρὰ τὰς προτροπὰς καὶ τοῦ Μητροπολίτου δὲν συμμορφοῦται, ὁ Μητροπολίτης κηρύττει αὐτὸν ἐκπτωτον καὶ τὴν θέσιν ἐν χρεῖα καὶ ἐνεργεῖται ἐκλογὴ νέου Ἠγουμένου κατὰ τὰ κεκανονισμένα.

4. Ἡ ἐκλογή Ἠγουμένου.

α. Μετὰ τὴν καθ' οἰονδήποτε τρόπον κένωσιν τῆς θέσεως τοῦ Ἠγουμένου, ὡς τοποτηρητῆς ἀναλαμβάνει αὐτοδικαίως τὸ ἀρχαιότερον τῆ τάξει μέλος τῆς Ἀδελφότητος. Ὁ τοποτηρητῆς ἀμέσως ἀναφέρει γραπτῶς εἰς τὸν Μητροπολίτην τὴν τέ χρεῖαν τῆς θέσεως τοῦ Ἠγουμένου καὶ ὀρίζει τὴν πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ διαδόχου αὐτοῦ ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς. Ἀκολουθῶν τὸ Ἠγουμενοσυμβούλιον ρυθμίζει τὰ τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἠγουμένου, καί, ἐντὸς ἐπτὰ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς χρεύσεως τῆς θέσεως, ἀναγγέλλει προφορικῶς καὶ γραπτῶς τὴν ἡμέραν διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς.

β. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται τὴν δεκάτην πέμπτην ἡμέραν ἀπὸ τῆς κενώσεως τῆς θέσεως τοῦ Ἠγουμένου, εἰς ἡμέραν δὲ ἐκτάκτους περιπτώσεις οὐχὶ πέραν τῆς εικοστῆς.

γ. Τὰ τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ρυθμίζει ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπὴ, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ τοποτηρητοῦ καὶ δύο ἀδελφῶν, τοῦ μετὰ τὸν τοποτηρητὴν ἀρχαιότερου καὶ τοῦ νεωτέρου ὄλων τῆ τάξει. Τὸ νεώτερον

μέλος της Έφορευτικής Έπιτροπής εκτελεί χρέη γραμματέως. Η εκλογή λαμβάνει χώραν εν τῷ Καθολικῷ τῆς Μονῆς μετά τήν θείαν Λειτουργίαν.

δ. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγεσθαι ἔχουν ἅπαντες οἱ κληρικοί καί μοναχοί τῆς Ἀδελφότητος. Eis περίπτωσιν ἐκλογῆς ὡς Ἠγουμένου Μοναχοῦ μή δυναμένου νά ἀποκτήσῃ τήν ιδιότητα τοῦ κληρικοῦ, ὁ ἐκλεγείς Ἠγούμενος Μοναχός παραιτεῖται ἐντός τριμήνου.

ε. Δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν ἔχουν ἅπαντες οἱ ἔχοντες μοναχικήν κουράν καί μονίμως ἐγκαταβιοῦντες eis τήν Ἱεράν Μονήν.

στ. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται διά μυστικῆς ψηφοφορίας.

ζ. Ἡ Ἀδελφότης εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5ων αὐτῆς. Μή ἐπιτευχθείσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας, ἡ ἐκλογή διεξάγεται μετά τριήμερον, ἐάν παρίστανται τό ἥμισυ τῶν ἀδελφῶν πλεόν ἐνός.

η. Ὁ συγκεντρώσας τήν πλειοψηφίαν τῶν παρόντων ἐκλέγεται Ἠγούμενος. Ἐάν οὐδεὶς λάβῃ τήν πλειοψηφίαν ταύτην, ἡ ἐκλογή ἐπαναλαμβάνεται αὐθωρεῖ, ἕως τρεῖς φορές. Ἐάν καί πάλιν οὐδεὶς λάβῃ τήν πλειοψηφίαν, ἐκ τῶν τελευταίων ἰσοψηφισάντων ἐκλέγεται Ἠγούμενος ὁ ἀρχαιότερος τῆς τάξεως. Ἀκοιούθως ὁ τοποτηρητής ἀναγγέλλει τό ἀποτελέσμα τῆς ἐκλογῆς.

θ. Τυχόν ἐνστάσεις ὑποβάλλονται εὐθύς ἀμέσως μετά τήν ὡς ἄνω ἀναγγελίαν, καί γίνονται δεκταί συγκεντρώουσαι τό 1/3ον τῶν παρόντων ἀδελφῶν.

Ἐάν ἀκυρωθῇ ἡ ἐκλογή καί δέν συντρέχουν ἄλλοι λόγοι, διεξάγεται εὐθύς νέα ψηφοφορία.

ι. Τήν ἐκλογήν ἀκολουθεῖ εὐχαριστήριος δέσις ἐν τῷ Καθολικῷ μετά τήν ὁποίαν ὁ ἐκλεγείς Ἠγούμενος ἀναλαμβάνει ἐγκύρως τήν ἄσκησιν τῶν καθηκόντων του, εἶναι δέ ἰσόβιος.

ια. Περαιτωθείσης τῆς ἐκλογῆς συντάσσεται πρακτικόν, ὅπερ ὑπογράφεται παρά πάντων τῶν ψηφισάντων ἀδελφῶν καί ὑποβάλλεται ἐντός τριημέρου eis τόν οἰκείον Μητροπολίτην ὅστις ἐν συνεργασίᾳ μετά τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ὀρίζει τήν ἡμέραν καθ' ἣν ὁ οἰκείος Ἱεράρχης δίδει τῷ Ἠγουμένῳ τὰ διακριτικά του ἀξιώματος αὐτοῦ (ἡγουμενικήν ράβδον καί ἡγουμενικόν μανδύαν).

ιβ. Ἐπί παντός ἀπροβλήπτου, κατά τήν ὄλην διαδικασίαν τῆς ψηφοφορίας, ἀποφασίζει τελεσιδίκως κατά τήν στιγμὴν ἐκείνην ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος.

Ἄρθρον 5

1. Τό Ἠγουμενοσυμβούλιον.

α. Τό Ἠγουμενοσυμβούλιον εἶναι τριμελές. Ἀπαρτίζεται ἐκ τοῦ Ἠγουμένου καί δύο μελῶν τῆς Ἀδελφότητος, ἐκλεγομένων ἀνά πενταετίαν διά μυστικῆς ψηφοφορίας.

β. Ἡ ἐκλογή διεξάγεται ἐντός τῆς τελευταίας ἑβδομάδος πρό τῆς λήξεως τῆς θητείας τοῦ προηγουμένου Ἠγουμενοσυμβουλίου. Eis περίπτωσιν καθ' ἣν ἡ λήξις τῆς θητείας τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου συμπέσῃ μετά τῆς χηρείας τῆς θέσεως τοῦ Ἠγουμένου, παρατείνεται ἡ θητεία αὐτοῦ μέχρι τῆς ἐκλογῆς τοῦ νέου Ἠγουμένου.

γ. Τά τῆς διεξαγωγῆς τῆς ἐκλογῆς ρυθμίζει Ἐφορευτική Ἐπιτροπή, ἀποτελούμενη ἐκ τοῦ Ἠγουμένου καί δύο ἀδελφῶν, τοῦ μετά τόν Ἠγούμενον ἀρχαιότερου καί τοῦ νεωτέρου ὄλων τῆς τάξεως. Ὁ νεώτερος τῆς τάξεως μελῶν τῆς Ἐφορευτικῆς Ἐπιτροπῆς εκτελεῖ χρέη γραμματέως.

δ. Ἡ ἐκλογή διενεργεῖται μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐντός του Καθολικοῦ τῆς Μονῆς, διά ψηφοδελτίου δακτυλογραφημένου καί ἐσφραγισμένου διά τῆς σφραγίδος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, eis τό ὁποῖον εἶναι ἀναγεγραμμένα τὰ ὀνόματα ὄλων τῶν ἀδελφῶν Ἱερομονάχων καί μοναχῶν τῶν ἐχόντων τό δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι. Ἐκαστος τῶν ψηφοφόρων δύναται νά ἐπιλέξῃ διά τῆς σημειώσεως τοῦ Σταυροῦ (+) ἔμπροσθεν μόνο δύο ὀνομάτων ὑποψηφίων.

ε. Δικαίωμα ἐκλέγειν καί ἐκλέγεσθαι μέλη τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἔχουν ἅπαντες οἱ ἀδελφοί, οἱ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ Μοναχολογίῳ καί μονίμως ἐγκαταβιοῦντες, τῆς ἐπανεκλογῆς αὐτῶν ἐπιτροπομένης ἀπεριορίστως.

στ. Ἐπί ἰσοψηφίας προκρίνεται ὁ ἀρχαιότερος τῆς τάξεως.

ζ. Ὡς πρός τὰ διαδικαστικά θέματα ἀκολουθεῖται ἡ τάξις, ἡ τηρουμένη eis τήν ἐκλογήν τοῦ Ἠγουμένου.

η. Ἐντός τριῶν ἡμερῶν ἀπό τῆς ἐκλογῆς, ὁ Ἠγούμενος ἀναφέρει ἐγγράφως eis τόν Μητροπολίτην τὰ μέλη τοῦ ἀναδειχθέντος Ἠγουμενοσυμβουλίου.

θ. Ὁ γραμματεὺς καί ὁ ταμίης τῆς Μονῆς ὀρίζονται ὑπό τοῦ Ἠγουμένου, ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου.

ι. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατά πλειοψηφίαν.

2. Ἡ κένωσις τῆς θέσεως τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου

α. Κενοῦται θέσις τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου ἕνεκα θανάτου, παραιτήσεως ἢ παύσεως μέλους τινός αὐτῆς.

β. Μέλος τι τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου παύεται ὅταν ἀπουσιάσῃ ἀδικαιολογήτως ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς συνεδριάσεις αὐτοῦ ἢ παρακωλήσῃ τήν λειτουργίαν αὐτοῦ.

γ. Ἡ ἀποδοχή τῆς παραιτήσεως ἢ ἡ παύσις μέλους τοῦ Ἠγουμενοσυμβουλίου κρίνεται ὑπό τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος τῆς εἰσηγήσει τοῦ Ἠγουμένου καί γίνεται δεκτὴ ἂν ἐξασφαλίσῃ τὰ 2/3 τῶν μελῶν τῆς Συνάξεως.

δ. Κενουμένους, δι' οιονδήποτε λόγον, θέσεώς τινος Ἐγουμενοσυμβουλίου, διαρκούσης τῆς θτείας αὐτοῦ, διενεργεῖται κανονική ἐκλογή νέου Ἐγουμενοσυμβουλίου, τῆς ἐκλογῆς ἐγκρινομένης ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου.

3. Καθήκοντα καὶ δικαιοδοσίαι τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου.

α. Τὸ Ἐγουμενοσυμβούλιον συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐγουμενοῦ, τὸ ἴδιο ἰσχύει καὶ διὰ τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος. Ἀμφοτέρων τῶν σωμάτων προεδρεύει ὁ Ἐγούμενος.

β. Προτάσσει τοῦ Ἐγουμενοῦ ἀποφασίζει περὶ τῆς κούρας καὶ τῆς χειροτονίας τῶν ἀδελφῶν.

γ. Συντάσσει τὸν ἐτήσιον προϋπολογισμόν ἀπολογισμόν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καὶ ὑποβάλλει πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸν Μητροπολίτην.

δ. Ἀποδέχεται ἢ ἀποποιεῖται δωρεάς ἢ κληρονομίας, συνάπτει δάνεια, προβαίνει εἰς ἀγοράς καὶ πωλήσεις ἀκινήτων οἰασδήποτε ἀξίας, ἀποφασίζει περὶ τῶν οἰκοδομικῶν συγκροτημάτων, διαχειρίζεται πᾶσαν κινητὴν καὶ ἀκίνητον περιουσίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μεριμνᾷ διὰ τὴν προμήθειαν πάντων τῶν ἀναγκαίων ἐφοδίων. Ἐν γένει δὲ ἐνεργεῖ καὶ φροντίζει διὰ πᾶν ἕτερον θέμα μὴ ρητῶς ἀναφερόμενον ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ, συντελοῦν εἰς τὴν εὐρυθμον λειτουργίαν τοῦ Ἱεροῦ Κοινοβίου. Προσέτι μεριμνᾷ δι' ὅλας τὰς ἀτομικὰς ἀναγκὰς τῶν ἀδελφῶν.

Ἄρθρον 6

Τὰ τηρούμενα βιβλία

Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ, μερίμνη τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου, τηροῦνται τὰ κάτωθι βιβλία:

α. Βιβλίον Πρακτικῶν τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου καὶ τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος.

β. Βιβλίον καταχωρήσεως εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἐγγράφων («Πρωτόκολλον»).

γ. Δοκιμολόγιον.

δ. Μοναχολόγιον.

ε. Κτηματολόγιον: α) Βιβλίον ἀκινήτου περιουσίας,

β) Βιβλίον κινήτου περιουσίας τῆς Ἱερᾶς Μονῆς,

στ. Βιβλίον Ταμείου.

ζ. Καθολικὸν ἐσόδων καὶ ἐξόδων.

η. Βιβλίον καταγραφῆς Ἱερῶν Λειψάνων, Ἱερῶν Κειμηλίων, Ἱερῶν Σκευῶν, Ἱερῶν εἰκόνων καὶ τιμαλφῶν.

θ. Βιβλίον - Κατάλογος τῶν Βιβλίων τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

Ἄρθρον 7

Σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἡ σφραγὶς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς εἶναι κυκλική, φέρουσα εἰς τὸ κέντρον αὐτῆς τὴν εἰκόνα τοῦ Ἁγίου Γεωργίου,

οὐ, κύκλῳ δὲ τὴν ἐπιγραφὴν: «ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΙΛΚΙΣ» καὶ εἰς ἐξωτερικὸν κύκλον τὴν ἐπιγραφὴν: «ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΟΛΥΑΝΗΣ ΚΑΙ ΚΙΛΚΙΣΙΟΥ».

Ἄρθρον 8

Ἡ Συγκρότησις τῆς Ἀδελφότητος

α. Ἡ Ἀδελφότης συγκροτεῖται ἐξ ἀπάντων τῶν ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ ἐγγεγραμμένων καὶ ἐγκαταβιούτων ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ ἀδελφῶν.

β. Ἡ σειρά ἀρχαιότητος τῶν ἀδελφῶν καθορίζεται ἐκ τῆς προτεραιότητος ἐγγραφῆς αὐτῶν ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ.

γ. Ἀδελφὸς μὴ ἐγκαταβιὸν εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν καὶ μὴ προσφέρων οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν εἰς αὐτὴν δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ὑποψηφιότητος διὰ τὴν θέσιν τοῦ Ἐγουμενοῦ ἢ τοῦ Ἐγουμενοσυμβουλίου, οὔτε δικαίωμα ψήφου.

Ἄρθρον 9

Ἡ Κοινοβίασις ἐν τῇ Ἀδελφότητι

Διὰ τὴν Κοινοβίασιν ἐν τῇ Ἀδελφότητι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἀπαιτοῦνται τὰ κάτωθι:

α. Ἐγγραφὸς αἴτησις τοῦ ἐνδιαφερομένου.

β. Νόμιμος ἡλικία.

γ. Κανονικὴ τριετὴς δοκιμασία.

δ. Διάθεσις ὀλοκλήρου τῆς κινήτου καὶ ἀκινήτου προσωπικῆς περιουσίας τοῦ ἐνδιαφερομένου πρὸ τῆς κούρας του, ὥστε νὰ ἀποδεσμευθῆ ἐξ αὐτῆς. Εἰς τὴν Μονὴν θὰ περιέλθουν, ὅσα καὶ ὅ,τι ὁ ὑποψήφιος μοναχὸς νομίμως καὶ ἐπισήμως ἀφιερῶσει εἰς αὐτὴν.

Ἄρθρον 10

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος

Ἡ Σύναξις τῆς Ἀδελφότητος:

α. Ἀπαρτίζεται παρ' ἀπάντων τῶν ἐν τῷ Μοναχολόγιῳ αὐτῆς ἐγγεγραμμένων καὶ μονίμων ἐγκαταβιούτων ἀδελφῶν.

β. Συγκαλεῖται ὑπὸ τοῦ Ἐγουμενοῦ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι «Ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν» ἄλλως προβλεπομένων περιστάσεων, τακτικῶς μὲν τὴν 10ην Σεπτεμβρίου ἐκάστου ἔτους, ἐκτάκτως δὲ πρὸς ἀντιμέτωπισιν ἴλιαν σοβαρῶν θεμάτων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ. Εὐρίσκεται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τῶν 4/5ων μελῶν αὐτῆς. Μὴ ἐπιτευχθεῖσης τῆς ὡς ἄνω ἀπαρτίας, ἡ Σύναξις συνέρχεται πάλιν μετὰ τρεῖς ἡμέρας, ἐφ' ὅσον παρίστανται τὸ ἡμισυ καὶ ἔτι πλεον ἐνός τῶν ἀδελφῶν.

δ. Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται κατὰ πλειοψηφίαν, ἐκτὸς τῶν περιστάσεων δι' ἃς ἄλλως ὀρίζεται ἐν τῷ παρόντι «Ἐσωτερικῶν Κανονισμῶν».

ε. Τών Συνάξεων τηρούνται πρακτικά υπογραφόμενα υπό πάντων τών παρόντων ἀδελφῶν.

στ. Ἡ Σύναξις δικαιούται ὅπως προτείνει εἰς τόν Μητροπολίτην τήν ἔναρξιν τῆς διαδικασίας πειθαρχικοῦ ἐλέγχου τοῦ Ἡγουμένου καί τών μελῶν τοῦ Ἡγουμενοσυμβουλίου, δι' εἰδικῶς ἠτιολογημένης ἀποφάσεως, ἡ ὁποία θά διατυπῶνῃ συγκεκριμένη κατηγορία δι' ἐκκλησιαστικόν ἢ ποινικόν ἀδίκημα καί μέ πλειοψηφία τών 4/5.

ἄρθρον 11

Οἱ Προσκυνταί

α. Ἡ Ἱερά Μονή δύναται νά φιλοξενήσῃ μικρόν ἀριθμόν προσκυντῶν, κατά τήν κρίσιν τοῦ Ἡγουμένου.

β. Δέν φιλοξενοῦνται ἀνήλικα παιδιά καί γυναῖκες, ἀλλᾶ δύναται νά ἐπιτραπῇ ἡ εἴσοδος αὐτῶν, ἵνα προσκυνήσωσιν μόνον, κατά τό σύντομον χρονικόν διάστημα, τό προβλεπόμενον ὑπό τοῦ προγράμματος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ. Γενικῶς τά τῆς εἰσόδου τών προσκυντῶν ἐπαφίενται εἰς τήν διάκρισιν τοῦ Ἡγουμένου.

ἄρθρον 12

Ἡ ἑδαφική περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς

Ἐπιδρυθεῖσιν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς (Φ.Ε.Κ.86/9-6-1972, τ. Α', Φ.Ε.Κ 19/14.2.1992, τ. Α') ἡ ἀκίνητος περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καταγράφεται:

α. Εἰς τά βιβλία μεταγραφῶν τοῦ Ὑποθηκοφυλακείου Κιθκίς, εἰς τόν Τόμον αὐτοῦ καί μέ αὔξοντα ἀριθμόν.

β. Τά Μετόχια τῆς, τά ὁποῖα θά δημιουργηθοῦν καί θά ἀποτελοῦν ἀπλᾶ ἐξαρτήματα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἔχοντα μετ' αὐτῆς ἐνιαίαν νομικήν ὑπόστασιν.

Ἡ ὡς ἄνω περιουσία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς καί οἰαδήποτε ἄλλη ἤθελε περιέλθῃ εἰς τήν κυριότητα αὐτῆς, εἴτε διά δωρεᾶς εἴτε δι' ἀγοράς, εἶναι ἀναπαλλοτρώως εἰς τό διννεκές.

ἄρθρον 13

Αἱ πρόσοδοι

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς προέρχονται:

α. Ἐκ τοῦ κηροῦ τῆς Ἐκκλησίας.

β. Ἐκ τοῦ ἐργοχείρου τών ἀδελφῶν.

γ. Ἐκ πάσης φύσεως δωρεῶν, κληρονομιῶν κ.τ.λ.

δ. Ἐκ προσόδων τῆς κινητῆς καί ἀκινήτου περιουσίας τῆς Μονῆς.

στ. Ἐκ πάσης χρηστῆς καί νομίμου πηγῆς.

ἄρθρον 14

Ἡ διάθεσις τών προσόδων

Αἱ πρόσοδοι τῆς Ἱερᾶς Μονῆς διατίθενται:

α. Διά πάσης φύσεως ἀνάγκας τών ἀδελφῶν.

β. Διά τήν συντήρησιν καί ἐπέκτασιν τών κτιριακῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς.

γ. Διά τήν προμήθειαν καί συντήρησιν πάντων τών συντελούντων εἰς τήν εὐρυθμον λειτουργίαν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, μάλιστα δέ τῆς Θείας Λατρείας.

δ. Δι' ἐλεημοσύνην καί ἄλλῃς ἐκδηλώσεσι φιλοanthρωπίας καί ἀγάπης πρὸς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην ἀδελφούς ἐν Χριστῷ. Διά πᾶσαν δαπάνην μή προβλεπομένην μεταξὺ τών ἀνωτέρω ἀποφασίζει τό Ἡγουμενοσυμβούλιον.

Ὁ παρῶν «Ἐσωτερικός Κανονισμός» ἀνεγνώσθη ἐνώπιον τῆς Συνάξεως τῆς Ἀδελφότητος. Ἄπαντες οἱ ἀδελφοί ἦσαν παρόντες, ἀπεδέχθησαν ἅπαντα τά ἄρθρα αὐτοῦ καί ὑπεσχέθησαν τήν τήρησιν αὐτῶν καί ἡ ἰσχὺς τοῦ ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τό ἐπίσημον Δελτίον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «ΕΚΚΛΗΣΙΑ».

Ὁ Ἡγουμενεύων

Ἄρχιμ. Ἀρσένιος Ἰωάννου

Οἱ Ἡγουμενοσύμβουλοι

Ἄρχιμ. Παντελεήμων Μπόικος

Ἄρχιμ. Εὐσέβιος Κήώπας

Ἡ Ἀδελφότης

Ἄρχιμ. Ἀπόστολος Πορτοκαλίδης

Ἄρχιμ. Ἐπιφάνιος Θεοδωρίδης

Ἄρχιμ. Γεράσιμος Καβατζικλής

Ἱερομόναχος Γαβριήλ Τσολιάκης

Ἄρχιμ. Εὐγένιος Ἰωάννου

Ἱερομόναχος Ραφαήλ Ἰωάννου

Ἄρχιμ. Ἰωακείμ Παπαδόπουλος

ΠΡΟΚΗΡΥΞΕΙΣ - ΚΛΗΤΗΡΙΑ ΕΠΙΚΡΙΜΑΤΑ

Ἱερά Μητρόπολις Χίου, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίας Παρασκευῆς Ἁγίου Γάλακτος,
Ταξιάρχων Μεθαινεῶν,

Ἁγίας Παρασκευῆς Χαλάνδρων,

Ἁγίου Μάμαντος Ἀφροδισίων,

Ἁγίου Παντελεήμονος Κεράμου,

Γενεθλίων Θεοτόκου Λεπτοπόδων,

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Χριστοῦ Ἐγρηγόρου,

Ἁγίου Γεωργίου Σιδηροῦντος,

Ἁγίας Ματρῶνης Καταβάσεως,

Ἁγίου Παντελεήμονος Κηπουριῶν,

Ἁγίας Παρασκευῆς Φυτῶν,

Προφήτου Ἡλίου Σπαρτοῦντος,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάθλων ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Χίῳ τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 2011

† Ὁ Χίῳ, Ψαρῶν καί Οἰνουσσῶν ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Σερβίων καί Κοζάνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἁγίου Γεωργίου Κήπου,

Μεταμορφώσεως Σωτήρος Οἰνόνης,

Τιμίου Προδρόμου Πετρεῶς,

Ἁγίου Γεωργίου Νεράιδας,

Ἁγίου Ἀθανασίου Κοντοβουνίου,

Ἁγίου Νικολάου Πύργου,

Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σπάρτου,

Ἁγίου Δημητρίου Λάβας Σερβίων,

Ἁγίου Νικολάου Λευκόβρυσης,

Κοιμήσεως Θεοτόκου Νέας Χαραυγῆς,
καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καί ἔχοντας τὰ κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπό τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάθλων ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικά διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Κοζάνῃ τῇ 21ῃ Φεβρουαρίου 2011

† Ὁ Σερβίων καί Κοζάνης ΠΑΥΛΟΣ

Ἱερά Μητρόπολις Κεφαλληνίας

Κενῆς οὔσης μιᾶς (1) θέσεως Ἱεροκήρυκος τοῦ Ν.817/1978 ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς Ἱερᾷ Μητροπόλει, καλοῦμεν τοὺς ἔχοντας τὰ ὑπὸ τῶν Ἱερῶν κανόνων καί τῶν Νόμων προβλεπόμενα προσόντα, ὅπως ὑποβάθλων σχετικὴν αἴτησιν μετὰ τῶν δικαιολογητικῶν ἐντός 20 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ἀργοστολίῳ τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 2011

† Ὁ Κεφαλληνίας ΣΠΥΡΙΔΩΝ

Ἱερά Μητρόπολις Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καί 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καί προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πλήρωσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Δημητρίου Συκεῶν,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καί ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικά καί νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντός μηνός ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποβάθλων ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικά διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Νεαπόλει τῇ 25ῃ Φεβρουαρίου 2011

† Ὁ Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως ΒΑΡΝΑΒΑΣ

Ἱερά Μητρόπολις Ὑδρας, Σπετσῶν καί Αἰγίνης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καί τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περί Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καί Ἐφημερίων», προκειμένου νά πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

ρώσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἰσαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ Ὑδρας,
Ἁγίου Νικολάου Σπετσῶν,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ὑδρας,
Ἁγίου Ἀντωνίου Κυψέλης Μεθάνων,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 15ῃ Μαρτίου 2011

† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΕΦΡΑΙΜ

**Ἱερά Μητρόπολις Ὑδρας, Σπετσῶν
καὶ Αἰγίνης**

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις· α) τῶν ἄρθρων 38 παρ. 2 καὶ 67 τοῦ Ν. 590/1977, β) τοῦ Ν.Δ. 1398/1973, Γ) τοῦ Ν. 673/1977, καὶ προκειμένου ἵνα προβῶμεν εἰς ἀνακήρυξιν ὑποψηφίου πρὸς πληρῶσιν τῆς κενῆς θέσεως τακτικοῦ Διακόνου ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ

Ἁγίου Νικολάου Αἰγίνης,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους ἵνα καταλάβωσι τὴν Διακονικὴν ταύτην θέσιν καὶ ἔχοντας τὰ ὑπὸ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προβλεπόμενα κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ νενομισμένα δικαιολογητικὰ διὰ τὰ περαιτέρω.

Ἐν Ὑδρᾷ τῇ 15ῃ Μαρτίου 2011

† Ὁ Ὑδρας, Σπετσῶν καὶ Αἰγίνης ΕΦΡΑΙΜ

Ἱερά Μητρόπολις Ἄρτης

Ἐχοντες ὑπ' ὄψει τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 38 παρ. 2 τοῦ Ν. 590/1977 «Περὶ Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος» καὶ τῶν ἄρθρων 33-37 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2/1969 Κανονισμοῦ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου «Περὶ Ἱερῶν Ναῶν, Ἐνοριῶν καὶ Ἐφημερίων», προκειμένου νὰ πληρῶσωμεν τὰς κενὰς ὀργανικὰς θέσεις τακτικῶν ἐφημερίων τῶν Ἱερῶν Ναῶν

Ἀποτομῆς κεφαλῆς Τιμίου Προδρόμου
Πέρα Καθηντίνης,
Κοιμήσεως Θεοτόκου Ἀγνάντων,
Ἁγίου Νικολάου Ἀμπελοχωρίου,

καλοῦμεν τοὺς βουλομένους καὶ ἔχοντας τὰ κανονικὰ καὶ νόμιμα προσόντα, ὅπως ἐντὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρουσίης ὑποβάλλωσιν ἡμῖν τὰ ἀπαιτούμενα δικαιολογητικὰ διὰ τὴν κατάληψιν τῶν ἀνωτέρω κενῶν θέσεων.

Ἐν Ἄρτῃ τῇ 16ῃ Μαρτίου 2011

† Ὁ Ἄρτης ΙΓΝΑΤΙΟΣ

**Ἱερά Μητρόπολις Τριφυλίας
καὶ Ὀλυμπίας**

Κλήσις Ἐξετάσεως Κατηγορουμένου

Πρὸς
τόν Διάκονον
Ἀνδρέαν Κολλῆαν,
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας.
(Νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Καλοῦμεν σε ὅπως ἐμφανισθῆς αὐτοπροσώπως ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ Πρωτοπρεσβυτέρου Γεωργίου Παύλου ἐνεργοῦντος ὡς Ἀνακριτοῦ συνωδᾷ τῇ ὑπ' ἀριθμ. 204/26.5.2010 σεπτῇ ἐντολῇ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας κ.κ. Χρυσοστόμου καὶ δυνάμει τῶν ἄρθρων 109 καὶ 110 τοῦ Νόμου 5383/32 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ αὐτῶν διαδικασίας», ἐν Κυπαρισσίᾳ καὶ ἐν τοῖς Γραφείοις τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας τῇ 11ῃ Μαΐου 2011, ἡμέρᾳ, Τετάρτῃ καὶ ὥρᾳ 11η π.μ., ἵνα ἀπολογηθῆς ἐπὶ ἀποδιδομένων σοι κατηγοριῶν, αἵτινες κρίνεται σκόπιμον, ὅπως μὴ ἀναγραφῶσιν εἰς τὴν παροῦσαν κλήσιν.

Ὁ Ἀνακριτῆς
Πρωτ. Γεώργιος Παῦλος

Ὁ Γραμματεὺς
Ἱερεὺς Ἰωάν.Γιαννακόπουλος

Ἐν Κυπαρισσίᾳ τῇ 17ῃ Φεβρουαρίου 2011

Ὁ Τριφυλίας καὶ Ὀλυμπίας ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

**ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ
ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ**

**Δημοσίευσις
Δικαστικῆς Ἀποφάσεως**

Πρὸς
τόν Ἀρχιμανδρίτην
Ἰάκωβον Γιαννακῆν,
κατὰ κόσμον Νικόλαον τοῦ Στεφάνου.
Κληρικόν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.
(καὶ νῦν ἀγνώστου διαμονῆς)

Διὰ τοῦ παρόντος, κοινοποιοῦμέν σοι κατωτέρω τὴν ἐρήμην σου ἐκδοθεῖσαν ὑπ' ἀριθμ. 19/2010 ἀπόφασιν τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοῦς Δικαστηρίου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, συνωδᾷ τῷ ἄρθρῳ 122 παρ. 2 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὡς τοῦτο τίθεται καὶ ἰσχύει συμπληρωθῆν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Ν.Δ. 1714/1942

καί κατά τὰ σαφῶς ὀριζόμενα ὑπό τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 44 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περὶ Καταστατικῆ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», ἵνα οὕτω λάβῃς γνῶσιν αὐτῆς καὶ ἀσκήσῃς κατ' αὐτῆς τὰ συμφώνως τοῖς ἄρθροις 126 καὶ 133 τοῦ προειρημένου περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων Νόμου ἔνδικο μέσα τῆς ἀνακοπῆς ἐρημοδικίας καὶ τῆς ἐφέσεως.

Προσεπιδηλοῦμέν σοι ὅτι ἐν περιπτώσει παρελεύσεως ἀπράκτου τῆς ὑπό τοῦ Νόμου 5383/1932 καθοριζομένης προθεσμίας, θέλει ἡ κατωτέρω δημοσιευομένη ἀπόφασις καταστή, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 151 Αὐτοῦ, τελεσίδικος, ὀριστική καὶ ἀμετάκλητος.

Ὁ Γραμματεὺς τῶν Συνοδικῶν Δικαστηρίων
Ἄρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν Δικαστήριον

Ἀπόσπασμα Ἀποφάσεως 19/2010

Τὸ Πρωτοβάθμιον Συνοδικὸν διὰ Πρεσβυτέρους, Διακόνους καὶ Μοναχοὺς Δικαστήριον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος τῆς 153ης Συνοδικῆς Περιόδου, συγκείμενον ἐκ τοῦ Προέδρου Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Νικαίας κ. Ἀλεξίου, ὡς προηγουμένου κατὰ τὰ πρεσβεῖα χειροτονίας καὶ ἀναπληροῦντος, δυνάμει τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», τὸν κωλυόμενον ὅπως προσέλθῃ καὶ παραστῇ Σεβασμιωτάτου Πρόεδρον Αὐτοῦ Μητροπολίτην Λήμνου καὶ Ἁγίου Εὐστρατίου κ. Ἱεροθέου καὶ ἐκ τῶν τακτικῶν Μελῶν Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν: α) Ναυπάκτου καὶ Ἁγίου Βλασίου κ. Ἱεροθέου, β) Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου καὶ γ) Δημητριάδος καὶ Ἀθμυροῦ κ. Ἰγνατίου, ὡς καὶ ἐκ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ Μέλους Αὐτοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλιώτιδος καὶ Φαναριοφερσάλων κ. Κυρίλλου, ἀναπληροῦντος τὸν Σεβασμιώτατον Προεδρεύοντα Αὐτοῦ Μητροπολίτην Νικαίας κ. Ἀλεξίου εἰς τὴν θέσιν του ὡς τακτικοῦ Μέλους.

Συνελθόν εἰς Συνεδρίαν τῆ 26ῃ Αὐγούστου 2010, ἡμέρᾳ τῆς ἐβδομάδος Πέμπτη καὶ ὥρᾳ 13.30, ἐν τῷ Συνοδικῷ Μεγάρῳ κειμένῳ ἐν Ἀθήναις ἐπὶ τῶν ὁδῶν Ἰωάννου Γενναδίου 14 καὶ Ἰασίου 1 καὶ τῆ συνήθει τῶν Συνεδριῶν Αἰθούσῃ, ἐπὶ παρουσίᾳ καὶ τοῦ Γραμματέως Αὐτοῦ Ἀρχιμανδρίτου Χρυσόστομου Τσιρίγκα, ἵνα κρίνῃ καὶ δικάσῃ τὸν Ἀρχιμανδρίτην Ἰάκωβον Γιαννακῆν, κατὰ κόσμον Νικόλαον τοῦ Στεφάνου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, κατηγορούμενον ἐπί: ..... καὶ συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ καὶ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς, καὶ ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ..... ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ

ρητῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρουμένοις ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων ΙΕ' καὶ ΞΒ' καὶ ΝΗ' τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων, ΛΕ' τῆς ἐν Λαοδικεῖᾳ Συνόδου, ὡς καὶ ὑπὸ τοῦ Γραφικοῦ Λογίου Ματθ. ΙΗ' 6-9, τῆς υποθέσεως αὐτοῦ παραπεμφθείσης ἐνώπιον Αὐτοῦ, ῥόγῳ ἀρμοδιότητος, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμ. 1/2010 ἀποφάσεως τοῦ Ἐπισκοπικοῦ Δικαστηρίου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν.

Δικάζον ἐρήμην τοῦ κατηγορουμένου νομίμως κληθέντος δυνάμει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 54 τοῦ Ν. 5383/1932 ὡς διαμένοντος ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ διὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ μὴ προσελθόντος καὶ μὴ παραστάντος κατὰ τὴν σημερινὴν δικάσιμον.

Διεξιθόν καὶ ἐπισταμένως μελετήσαν ἅπαντα τὰ ἐν τῇ δικογραφίᾳ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα.

Λαβόν ὑπ' ὄψιν καὶ τὴν εἰσήγησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Δικαστικοῦ Συνέδρου Μητροπολίτου Ἐλασσῶνος κ. Βασιλείου.

Σκεφθέν κατὰ τοὺς Θείους καὶ Ἱεροὺς Κανόνες καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Κράτους.

Ἐπειδὴ ἐκ τῆς ἐπισταμένης μελέτης καὶ ἀξιολογήσεως τοῦ συνόλου τῶν στοιχείων τῆς δικογραφίας, τῶν μαρτυρικῶν καταθέσεων τῆς περὶ τὴν ἀπόδειξιν διαδικασίας περιλαμβανοῦσης καὶ τὰ στοιχεῖα τῆς προδικασίας, ὡς καὶ ἐκ τῶν ἀναγνωσθέντων ἐγγράφων ἀπεδείχθησαν ὡς πραγματικὰ περιστατικὰ κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Δικαστηρίου καὶ κατ' ἐλευθέραν ἐκτίμησιν, συνωδὰ τῷ ἄρθρῳ 57 τοῦ Νόμου 5383/1932 «Περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Δικαστηρίων καὶ τῆς πρὸ Αὐτῶν διαδικασίας», ὅτι ὁ κατηγορούμενος Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ καὶ Πρεσβύτερος Αὐτῆς, καὶ ἐφημέριος ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ .....

Ἐπειδὴ...

Ἐπειδὴ...

Ἐπειδὴ...

Ἐπειδὴ...

Ἐπειδὴ τὰ ἀνωτέρω ἀδικήματα τοῦ κατηγορητηρίου σαφῶς προβλέπονται καὶ ρητῶς τιμωροῦνται ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων, διὰ τῆς ποινῆς τῆς καθαιρέσεως ἐκ τοῦ Ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης Ὑπουργήματος καὶ τῆς ἐπαναφορᾶς εἰς τὴν τάξιν τῶν λαϊκῶν καὶ δὴ καὶ ὑπὸ τῶν Θείων καὶ Ἱερῶν Κανόνων: ...

Διὰ ταῦτα

1) Κηρύσσει ὁμοφώνως ἔνοχον τὸν κατηγορούμενον Ἀρχιμανδρίτην Ἰάκωβον Γιαννακῆν, κατὰ κόσμον Νικόλαον τοῦ Στεφάνου, Κληρικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, κατηγορούμενον ἐπί: ... καὶ συγκεκριμένως ὅτι Κληρικὸς τυγχάνων τῆς Ὁρθοδόξου κατ' Ἀνατολῆς Καθολικῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας καὶ δὴ καὶ Ἀρχιμανδρίτης Αὐτῆς, ἐφημερεύων ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ.... ἐπὶ ἀδικήμασι σαφῶς προβλεπομένοις καὶ ρητῶς τιμωρουμένοις

ὑπό τῶν Θείων καί Ἱερῶν Κανόνων Ι',ΙΕ', ΛΑ', ΛΘ', ΜΕ', ΝΗ', καί ΞΒ' τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, ΙΓ' τῆς Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΛΔ' τῆς ΣΤ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου, ΛΓ' τῆς ἐν Λαοδικείᾳ Συνόδου καί Ε' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου καί Ε' τῆς ἐν Ἀντιοχείᾳ Συνόδου, ὡς καί ὑπό τοῦ Γραφικοῦ Λογίου Ματθ. ΙΗ' 6-9.

2) Ἐπιβάλλει αὐτῷ παμψηφεῖ τήν ποινήν τῆς Καθαιρέσεως ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ τῆς Ἱερωσύνης ὑπουργήματος, ἀπογυμνοῦν αὐτόν τέλειον παντός Ἱερατικοῦ βαθμοῦ καί τίτλου, κατάγον αὐτόν καί ἐπαναφέρον εἰς τήν τῶν λαϊκῶν τάξιν, μετ' ἀφαιρέσεως τοῦ μοναχολογίου τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀσωμάτων Πετράκη τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν, προσφωνοῦμενον τοῦ λοιποῦ διά τοῦ λαϊκοῦ αὐτοῦ ὀνόματος, καταδικάζον ἅμα εἰς βάρος

αὐτοῦ καί ὑπέρ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου τήν ἐκ τριάκοντα ΕΥΡΩ (30 €) δικαστικὴν δαπάνην.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καί ἐδημοσιεύθη αὐθημερόν.

Ὁ Προεδρεύων
τοῦ Πρωτοβαθμίου Συνοδικοῦ Δικαστηρίου.

† Ὁ Νικαίας ΑΛΕΞΙΟΣ

Τά Μέλη

† Ὁ Ναυπάκτου καί Ἀγίου Βλασίου ΙΕΡΟΘΕΟΣ

† Ὁ Ἐλασσῶνος ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ

† Ὁ Δημητριάδος καί Ἀἰμυροῦ ΙΓΝΑΤΙΟΣ

† Ὁ Θεσσαλιώτιδος καί Φαναριοφερσάλων ΚΥΡΙΛΛΟΣ

Ὁ Γραμματεὺς

Ἀρχιμ. Χρυσόστομος Τσιρίγκας

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 14.3.20011

Συνήλθε τήν Δευτέρα, 14 Μαρτίου 2011, στήν πρώτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Στήν ἀρχή τῆς Συνεδρίας, ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος καί τά Μέλη τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου, ἐξέφρασαν τήν συμπάθειά τους στόν δοκιμαζόμενο ἀπό τόν μεγάλο σεισμό καί τίς καταστροφικές συνέπειές του, Λαό τῆς Ἰαπωνίας. Ἡ θλίψη πού προκάλεσαν τά γεγονότα αὐτά, ὀδηγεῖ ὅλους μας σέ βαθύτατη προσευχή, ὥστε μέ τήν βοήθεια τοῦ Θεοῦ νά ἀντιμετωπιστοῦν οἱ δύσκολες συνθήκες καί ἡ δοκιμαζόμενη χώρα νά ξαναβρεῖ τόν ρυθμό τῆς.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς Ἐξουσιοδοτήσεως.

Ἀνεγνώσθη ἡ Ἐπιστολή τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου μέ τήν ὁποία προσκαλεῖται ἐπίσημα ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμος, γιά νά πραγματοποιήσει τήν Εἰρηνική Ἐπίσκεψή του στήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου. Ἀπεφασίσθη ἡ Εἰρηνική Ἐπίσκεψη νά πραγματοποιηθεῖ ἀπό 25 ἕως 31 Μαΐου 2011.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε τόν κατάλογο τῶν δικαιούχων τοῦ ἐπιδόματος γιά τό τρίτο τέκνο στή Θράκη, γιά τό δίμηνο Ἰανουαρίου - Φεβρουαρίου 2011. Οἱ οἰκογένειες πού θά λάβουν τό ἐπίδομα εἶναι 860 καί τό ποσό ἀνέρχεται στά 176.046,00 €.

Μετά ἀπό πρόταση τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου, ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἀποφάσισε, σύμ-

φωνα μέ τίς διατάξεις τῶν παραγράφων 1 καί 2, τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 590/1977 «Περί Καταστατικοῦ Χάρτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος», τήν σύγκληση τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἱεραρχία θά συνέλθει τήν 16η καί 17η Μαΐου 2011, μέ κεντρικό θέμα προβληματισμοῦ «Ἡ Οἰκογένεια» καί ἐπί μέρους θέματα συζητήσεως «Ἡ προετοιμασία τοῦ Γάμου», «Ἡ συζυγία» καί «Ἡ ἀνατροφή τῶν παιδιῶν».

Τέλος ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος συζήτησε καί ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικά μέ τρέχοντα ὑπηρεσιακά ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱεράς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 15.3.20011

Συνήλθε τήν Τρίτη, 15 Μαρτίου 2011, στήν δευτέρα Συνεδρία Της ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπό τήν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατά τήν σημερινή Συνεδρία:

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τά Πρακτικά τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Ἡ Διαρκῆς Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε:

Τόν Συμπληρωματικό Προκαταρκτικό Πίνακα Κληρικῶν Ὑποψηφίων γιά τήν ἐγγραφή τους στόν Κατάλογο τῶν πρὸς Ἀρχιερατεία ἐκλογίμων.

Τήν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Λειτουργικῆς Ἀναγεννήσεως περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τοῦ ἸΓ' Πανελληνίου Λειτουργικοῦ Συμποσίου Στελεχῶν Ἱερῶν Μητροπόλεων μέ κεντρικό θέμα: «Ὁ λειτουργικός λόγος τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας σήμερα». Τό ἸΓ' Πανελλήνιο Λειτουργικό Συμπόσιο θά πραγματοποιηθεῖ τό τριήμερο ἀπό 19 ἕως 21 Σεπτεμβρίου 2011, στό ἱερό νησί τῆς Τήνου.

Τὴν πρόταση τῆς Εἰδικῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Πολιτιστικῆς Ταυτότητος περὶ πραγματοποίησεως Συνεδρίου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς συμπληρώσεως 100 ἐτῶν ἀπὸ τὴν κοίμηση τοῦ Ἀλεξάνδρου Παπαδιαμάντη. Τὸ Συνέδριο θὰ λάβει χώρα στὴν Αἴθουσα τῆς Παλαιᾶς Βουλῆς, τὸ διήμερο 4-5 Νοεμβρίου 2011.

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπέβαλε τὴν ποινὴ τῆς ἀκοινωνσίας στὸν Μοναχὸ Γεράσιμο Λευτεράτο, ἀδελφὸ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίων Ἀναργύρων Μελισσοτόπου, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Καστορίας, γιὰ ἀήθη καὶ ὕβριστικὴ συμπεριφορὰ πρὸς τὴν Ἱερά Σύνοδο, τὸ πρόσωπο τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Καστορίας κ. Σεραφεῖμ καὶ τοὺς συμμαναστὲς του. Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Καστορίας κ. Σεραφεῖμ, κατὰ τὴν διάρκειά τῆς συζητήσεως τοῦ θέματος αὐτοῦ, ἀποχώρησε οἰκιοθελῶς ἀπὸ τὴν Συνεδρία.

Τέλος ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος, ἐνέκρινε ἀποσπάσεις Κληρικῶν τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σὲ Ἱερές Μητροπόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἔλαβε ἀποφάσεις σχετικὰ μὲ τρέχοντα ὑπηρεσιακὰ ζητήματα.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Οἱ ἐργασίες τῆς Δ.Ι.Σ. τῆς 16.3.2011

Συνῆλθε τὴν Τετάρτη, 16 Μαρτίου 2011, στὴν τρίτη Συνεδρία Της ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου.

Κατὰ τὴν σημερινὴ Συνεδρία:

Ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος ἐπικύρωσε τὰ Πρακτικὰ τῆς προηγουμένης Συνεδρίας.

Στὴν Διαρκὴ Ἱερά Σύνοδο ἀναγνώσθηκε ἡ ἀπαντητικὴ ἐπιστολὴ τοῦ Προέδρου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐπιτροπῆς κ. Jose Manuel Barroso, μετὰ ἀπὸ τὴν ἔγγραφη διαμαρτυρία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος σχετικὰ μὲ τὴν ἔκδοση ἀπὸ τὴν Εὐρωπαϊκὴ Ἐπιτροπὴ καὶ τὴν κυκλοφορία τοῦ «Ἡμερολογίου 2011», στὸ ὁποῖο καταχωροῦνται οἱ ἐορτὲς ὄλων τῶν ὑπολοίπων Θρησκειῶν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν Χριστιανικὴ Ἐορτὴ. Στὴν ἀπαντητικὴ Ἐπιστολὴ του, ὁ κ. Πρόεδρος ἀναφέρει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐκφράζει τὴν βαθειὰ τὴν λύπη γιὰ τὴν δυσαρέσκεια πού μπορεῖ νὰ προκάλεσε στὴν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος καὶ στοὺς Εὐρωπαίους Πολίτες ἡ παράλειψη αὐτή. Σὰς παρακαλῶ νὰ δεχθῆτε τὴν διαβεβαίωσή μου ὅτι δὲν ὑπῆρξε ποτέ ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς ὁποιαδήποτε πρόθεση δυσμενοῦς μεταχείρισης τῆς Χριστιανικῆς Θρησκείας μὲ τὴν ἔκδοση αὐτή. Πρὸς ἀποκατάσταση τῆς παράλειψης θὰ ἀποστείλουμε πολὺ σύντομα διορθωτικὸ σὲ ὅλα τὰ σχολεῖα τῆς Εὐρωπαϊκῆς Ἐνωσης πού ἔλαβαν τὸ Ἡμερολόγιο 2010-2011. Τὸ διορθωτικὸ αὐτὸ θὰ ἀναφέρει τίς ἐθνικὲς καὶ θρησκευτικὲς ἀργίες στοῦ σχετικοῦ κράτους μέλος. Οἱ ἀργίες αὐτὲς θὰ ἐνσωματωθοῦν ὀριστικὰ στὴν ἐπόμενη ἔκδοση τοῦ Ἡμερολογίου, πού βρίσκεται ἤδη σὲ προετοιμασία».

Στὴ συνέχεια ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος δέχθηκε τὸν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης κ. Μελέτιο, Πρόεδρο τῆς Συνοδικῆς Ἐπιτροπῆς Διορθοδόξων καὶ Διαχριστιανικῶν Σχέσεων, τὰ Μέλη τῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸν Γραμματέα, προκειμένου νὰ ἐνημερωθεῖ γιὰ τὸ ἔργο καὶ τίς δραστηριότητες τῆς Ἐπιτροπῆς, καθὼς καὶ γιὰ τὸν περαιτέρω προγραμματισμὸ τῶν ἐνεργειῶν τους. Ἐπακολούθησε ἐποικοδομητικὴ συζήτηση καὶ κατετέθησαν προτάσεις ἐκ μέρους τοῦ Μακαριωτάτου Προέδρου καὶ τῶν Σεβασμιωτάτων Συνοδικῶν Συνέδρων.

Μετὰ τὸ διάλειμμα ἡ Διαρκὴς Ἱερά Σύνοδος δέχθηκε τοὺς Ἐλλογιμωτάτους Καθηγητὲς, Ἐκπροσώπους τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης, προκειμένου νὰ συζητηθοῦν θέματα πού ἀφοροῦν στοῦ μέλλον τῶν δύο Πανεπιστημιακῶν Σχολῶν, καθὼς καὶ τὸ θέμα τῆς διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Ἐκ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου

Ὁ Ἐπίσημος ἐορτασμὸς τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (13.3.2011)

Μὲ λαμπρότητα τελέσθηκε ἡ Συνοδικὴ Θεῖα Λειτουργία στὸν ἱερό Ναὸ Ἁγίου Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου στοῦ Κολωνάκι, προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Ἱερωνύμου συμπαραστατομένου τῶν μελῶν τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου Μητροπολιτῶν: Καστορίας κ. Σερα-

φείμ, Καισαριανῆς κ. Δανιήλ, Φλωρίνης κ. Θεοκλήτου, Κασσανδρείας κ. Νικοδήμου, Ὑδρας κ. Ἐφραίμ, Πειραιῶς κ. Σεραφεῖμ, Σερρών κ. Θεολόγου, Σύρου κ. Δωροθέου, Σιδηροκάστρου κ. Μακαρίου, Χαλκίδος κ. Χρυσοστόμου καί Νέας Σμύρνης κ. Συμεών, ἐνῶ ὁ Μητροπολίτης Σάμου Εὐσέβειος ἦταν συμπροσευχόμενος στό ἱερό βῆμα.

Στήν Λειτουργία παρέστη ὁ Ἐξοχότατος Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας κ. Κάρολος Παπούλιας, ἐνῶ τήν Κυβέρνηση ἐκπροσώπησε ἡ ἀρμοδία ὑπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων καί διά Βίου Μάθησης κυρία Ἄννα Διαμαντοπούλου. Παρόντες καί ἐκπρόσωποι τῶν ἐνόπλων Δυνάμεων, οἱ Πρόεδροι τῶν Ὁρθοδόξων Χωρῶν στήν Ἑλλάδα καί ἐκπρόσωποι τῶν κομμάτων, καθῶς καί ὁ Περιφερειάρχης Ἀττικῆς Γιάννης Σγουρός καί ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων Γιώργος Καμίνης.

Γενναῖες ἀποφάσεις γιά τήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσης, ἀλλά καί αὐτοκριτική, ζήτησε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας, Κάρολος Παπούλιας, κατά τή διάρκεια γεύματος πού παρέθεσε πρὸς τιμὴν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου καί τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ τήν εὐκαιρία τοῦ ἑορτασμοῦ τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας (13.3.2011).

«Ἡ κατάσταση γύρω μας ἐπιδεινώνεται ἀπό τήν ὀξύτερη οικονομική κρίση πού βιώνουμε. Χρόνιες παθογένειες τοῦ παρελθόντος, πού τώρα προβάλλονται στό δύσκολο παρόν, προδιαγράφουν ἕνα δύσκολο μέλλον. Οἱ καιροὶ ἀπαιτοῦν ἀποφάσεις γενναῖες, ἀπ' ὅλους μας, καί αὐτοκριτική, τόσο σέ ἀτομικό ἐπίπεδο, ὅσο καί σέ ἐπίπεδο θεσμῶν. Ἡ κρίση πού διανύουμε δέν εἶναι μόνο ἀποτέλεσμα ἐπιζήμιων καί ἄστοχων πολιτικῶν πού υἱοθετήθηκαν. Εἶναι καί κρίση ἀξιών», ἐπισήμανε ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας.

Ὁ κ. Παπούλιας ἐξῆρε τό κοινωνικό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας στήν ἀνακούφιση τῶν εὐπαθῶν ὁμάδων, τονίζοντας ὅτι εἰδικά στίς μέρες μας τό ἔργο αὐτό πρέπει νά ἀποτελεῖ κεντρική ἐπιδίωξη καί ἀποστολή, ἐνῶ σημείωσε ὅτι ἡ συνεργασία Πολιτείας καί Ἐκκλησίας πρέπει νά ἐνισχυθεῖ.

Στήν ἀντιφώνησή του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἱερώνυμος ὑπενθύμισε ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι παρούσα

στήν ἀντιμετώπιση τῆς κρίσης, ἐνῶ κάλεσε τήν Πολιτεία νά «προσέξει τή χεῖρα τῆς συνεργασίας» τῆς Ἐκκλησίας.

Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν

*Διμνησιαῖος Ἀπολογισμός
τῆς Μ.Κ.Ο. «Ἀποστολή»*

Στό πρῶτο δίμνηνο τοῦ 2011 ἡ Μὴ Κυβερνητική Ὁργάνωση «Ἀποστολή» τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν προσέφερε συνολική ἀνθρωπιστική βοήθεια, ἡ ὁποία περιλάμβανε 7,5 τόνους τρόφιμα, 46.533 τεμάχια εἰδῶν διατροφῆς, 2.332 τεμάχια φαρμακευτικοῦ ὕλικου, 2.369 τεμάχια εἰδῶν ἐνδύσης καί 1.000 τεμάχια παιγνιδιῶν. Ἡ βοήθεια αὐτή προσεφέρθη στήν ΜΚΟ «Ἀγκαλιά» τῆς Λέσβου, στήν Παγκόσμια Ἐνωση Ἀλβανικῆς Μετανάστευσης, στοὺς μετανάστες πού φιλοξενούνταν στό μέγαρο «Ἑπατία», στοὺς Σέρβους καί Ἀλβανούς τοῦ Κοσσόβου σέ συνεργασία μέ τήν Ἱερά Μητρόπολη Νεαπόλεως καί Σταυρουπόλεως, στόν Πανελλήνιο Σύλλογο Παραπληγικῶν Ἑλλάδος, στήν Ἱερά Μονή Ἰωάννου Θεολόγου Βοιωτίας, στόν Ἱερό Ναό Ἀγίου Παύλου Περιστερίου, στόν Ἱ. Ναό Ἀγίου Νικολάου Ἀθηνῶν καί σέ 13 ἄπορες οἰκογένειες. Ἐπίσης ἐνίσχυσε τό πρόγραμμα «Ἡ Ἐκκλησία στοὺς δρόμους», μέσω τοῦ ὁποίου διανέμονται καθημερινά 1.600 μερίδες φαγητοῦ σέ ἀστέγους καί μετανάστες.

*Ὑπογραφή Μνημονίου Συνεργασίας
μεταξὺ τῆς ΜΚΟ «Ἀποστολή»
καί τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας
καί Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης*

Μνημόνιο Συνεργασίας ὑπεγράφη στίς 18.2.2011 μεταξύ τῆς φιλανθρωπικῆς ἐταιρείας «Ἀποστολή» τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν καί τοῦ Ὑπουργείου Ἐργασίας καί Κοινωνικῆς Ἀσφάλισης. Τό μνημόνιο ὑπέγραψαν ὁ Μακαριώτατος καί ἡ Ὑφυπουργός Ἐργασίας κ. Ἄννα Νταλάρα στό πλαίσιο τῆς συνεργασίας τῶν δύο πλευρῶν γιά τήν ἀνακούφιση εὐπαθῶν κοινωνικῶν ὁμάδων.

Ἡ κυρία Νταλάρα δήλωσε, μεταξύ ἄλλων, τὰ ἀκόλουθα:

Εἶμαι πολύ συγκινημένη πού ἔχω τή χαρά, τήν τιμή καί τήν εὐλογία ἕνα μνημόνιο πού ξεκίνησαν συνάδελφοι, πολύ ἔμπειροι ὑπουργοί, νά τό ὀλοκληρώνουμε στό κομμάτι πού ἀφορᾷ στό Ὑπουργεῖο Ἐργασίας.

Εἶμαστε σέ μία ἐποχή πού δέν πρέπει νά μένουμε στά λόγια, ἀλλά νά κάνουμε πράξη, νά δίνουμε σάρκα καί ὀστά στίς προσπάθειές μας. Ἡ Ἐκκλησία δέν μένει μόνο στό νά κηρύττει τόν λόγο τοῦ Θεοῦ, ἀλλά τόν κάνει πράξη. Μποροῦμε σέ μία ἐποχή πού δέν ἔχουμε καθόλου χρήματα, χωρίς καμία δραχμή χωρίς κανένα εὐρώ, μέ τή γνώση μας νά κάνουμε αὐτή τή γνώση πολιτική. Γιατί ἀπό αὐτό πάσχουμε, Μακαριώτατε, πολλές φορές, δέ διοχετεύουμε τή γνώση μας καί δέν τήν διαχέουμε στίς πολιτικές μας.

Θέλουμε νά στηρίξουμε τή δική σας τεχνολογία γιά νά ἀνακουφίσετε τόν ἀνθρώπινο πόνο καί τὰ προβλήματα τῶν χρηστών ναρκωτικῶν, τῶν μονογονεϊκῶν οἰκογενειῶν, τῶν μεταναστῶν, τῶν παιδιῶν μέ διάφορα νοσήματα κ.λπ. Νά δημιουργήσουμε ἐστίες πρόληψης πού θά μποροῦν νά ἀνακουφίσουν καθημερινά εὐπαθεῖς ὁμάδες. Θά εἶμαι πάντα ἀρωγός καί θά ἀκολουθῶ πάντα τό παράδειγμα πού δίνετε στούς πολίτες.

Ἀπό τήν πλευρά του ὁ Μακαριώτατος ὑπογράμμισε:

Εἶναι ἀλήθεια, τό ἔχω πῆ πολλές φορές, ὅτι οἱ ρόλοι μας εἶναι διακριτοί. Τῆς Ἐκκλησίας καί τῆς Πολιτείας. Ἀλλά οἱ δύο μας ἀγωνιζόμαστε καί παλεύουμε γιά τόν ἄνθρωπο. Πῶς θά μπορεῖ ὁ ἄνθρωπος νά κρατήσει τήν ἀξιοπρέπειά του, πῶς θά βοηθηθεῖ, ὥστε νά ξεπεράσει τίς δυσκολίες.

Μέ τή βοήθεια τοῦ Θεοῦ, τῶν συνεργατῶν καί τοῦ πιστοῦ λαοῦ ἔχει δημιουργηθεῖ στήν Ἀρχιεπισκοπή ἕνα μεγάλο δίκτυο πού θά ἤθελε νά ἀγκαλιάσει ὅλα αὐτά τὰ καθημερινά προβλήματα πού ἐπισημάνετε. Σέ ὅλες τίς ἐνορίες ὑπάρχει κόσμος, ὁ ὁποῖος ἔρχεται καί προσφέρει ἐθελοντικά τήν ἐργασία του σέ μία ἐποχή πού ἔχει πολύ ἐγωισμό καί ἐγωπάθεια. Σέ μία ἐξέταση τοῦ θέματος ἀπό τά 900 πρόσωπα, τὰ ὁποῖα προσφέρο-

νταν νά ἐτοιμάζουν δυνατότητες ἐξυπηρετήσεως τῶν συνανθρώπων μας στίς ἐνορίες, στίς γειτονίες, μόνο ἐννέα μισθοδοτοῦνταν, οἱ ὑπόλοιποι ἦταν ἐθελοντές. Ὅταν κάναμε τή συνάντηση στό ΣΕΦ ἐξεπλάγην ὅταν ἤρθαν περίπου 4.000 ἐθελοντές πού ἦταν ἀφιερωμένοι στό ἔργο τους.

Ἡ Ἀρχιεπισκοπή ἔχει μία ὑποδομή, ἡ ὁποία μπορεῖ νά γίνει ἀκόμη καλύτερη ὅταν βρεῖ κάποια βοήθεια καί συνεργαστεῖ μέ ἄλλους φορεῖς καί στήν συγκεκριμένη περίπτωση μέ τήν Πολιτεία μας. Θά ἤθελα νά πῶ ὅτι εἶναι σκοπός μας καί θέλησή μας νά ἐργαστοῦμε ὅσο τό δυνατόν περισσότερο γιά τήν ἀνακούφιση τῶν συνανθρώπων μας. Δέν εἶναι τίποτε πιο φυσικό ἀπό αὐτό πού κάνουμε αὐτή τήν ὥρα, δηλαδή ἡ Ἐκκλησία καί ἡ Πολιτεία πού θέλουμε νά φροντίσουμε τόν ἄνθρωπο. Δέν ἔχουμε χρήματα πολλά, ἀλλά νομίζω ὅτι μποροῦμε νά χρησιμοποιήσουμε περιστάσεις βοηθήματα, προγράμματα, προσφορές ἀνθρώπων πού ἔρχονται στήν Ἐκκλησία καί λένε στή διάθεσή σας, μποροῦμε ὅλα αὐτά νά τά χρησιμοποιήσουμε γιά νά ἀνακουφίσουμε τόν ἀνθρώπινο πόνο. Δέν ἔχουμε τήν ψευδαίσθηση ὅτι θά κάνουμε τή ζωή μᾶς παράδεισο ὅμως ἔχουμε τή βεβαιότητα ὅτι μποροῦμε νά ἐμποδίσουμε τή ζωή μας νά εἶναι κόλαση.

Στήν ὑπογραφή τοῦ Μνημονίου παρευρέθησαν ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν Ἀρχιμ. Γαβριήλ Παπανικολάου, ὁ Γενικός Διευθυντής τῆς ΜΚΟ “Ἀποστολή” κ. Κ. Δήμητρας καί ἄλλοι ὑπηρεσιακοί παράγοντες.

Ἱερά Μητρόπολις Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ

*Συμβουλευτικός Σταθμός Ὑποστηρίξεως
Πολιτῶν*

Σέ σύσκεψη πού πραγματοποιήθηκε στίς 28.2.2011 στό Πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου Ἁγίου Νεκταρίου Βόλου ἀποφασίσθηκε ἡ ἐναρξη λειτουργίας τοῦ Συμβουλευτικοῦ Σταθμοῦ Ὑποστηρίξεως Πολιτῶν. Ἡ ἔδρα θά εἶναι τό Πνευματικό Κέντρο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως (Καρτάλη καί Ἀνθίμου Γαζῆ) καί τὰ ἐγκαίνια θά γίνουν στίς 22.3.2011 τό ἀπόγευμα. Τό

πρόγραμμα του Σταθμού θά είναι τό ακόλουθο: 1. Κάθε Τρίτη από τίς 5 ἕως τίς 8 τό βράδυ, παροχή συμβουλευτικῶν ὑπηρεσιῶν ἀπό ἐκπροσώπους τοῦ Δικηγορικοῦ Συλλόγου, τοῦ Συμβολαιογραφικοῦ Συλλόγου Ἐφετείου Λαρίσης, τόν Σύλλογο Φοροτεχνικῶν καί Οἰκονομολόγων Λογιστῶν Βόλου. 2. Κάθε Τετάρτη, ἀπό τίς 5 ἕως τίς 8 τό βράδυ, παροχή συμβουλευτικῶν ὑπηρεσιῶν ἀπό τούς ἐκπροσώπους τοῦ Ἰατρικοῦ καί Φαρμακευτικοῦ Συλλόγου Βόλου. Οἱ ἐκπρόσωποι αὐτῶν τῶν Συλλόγων ἀποφάσισαν νά συνεργασθοῦν μέ τήν Μητρόπολη μέ σκοπό τή στήριξη τῶν εὐπαθῶν κοινωνικῶν ὁμάδων πού πλήττονται ἀπό τήν παρούσα οἰκονομική κρίση. Στή σύσκεψη προήδρευσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος.

*Ὁμιλία τοῦ π. Γεωργίου Μεταλληνοῦ
στό Παράρτημα τῆς Π.Ε.Θ.*

«Ἑλληνισμός καί Ὁρθοδοξία στόν σύγχρονο κόσμο» ἦταν τό θέμα τῆς ὁμιλίας πού πραγματοποιίσε ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν π. Γεώργιος Μεταλληνός, σέ ἐκδήλωση πού διοργάνωσε τό παράρτημα τῆς Πανελληνίου Ἐνώσεως Θεολόγων τοῦ Νομοῦ Μαγνησίας.

«Ἑλληνισμός χωρίς Ὁρθοδοξία δέν εἶναι μόνο ἀνύπαρκτος, ἀλλά εἶναι καί καταδικασμένος νά πεθάνει», ἐπεσήμανε ὁ π. Γεώργιος, ὑπογραμμίζοντας ὅτι «ἐπιβεβαιώνεται ἱστορικά ὁ ἀκατάλυτος σύνδεσμος τῶν δύο παραπάνω μεγεθῶν, ἀλλά τό ἐρώτημα εἶναι ὄχι μόνο πῶς θά συνεχιστεῖ αὐτή ἡ σχέση, αὐτός ὁ σύνδεσμος, ἀλλά καί πῶς θά ἀντιμετωπίσουν τίς τρομερές καί ραγδαῖες ἐξελίξεις τῆς ἐποχῆς μας»...

Ἀνέφερε ὅτι «ἡ πολιτιστική καί πνευματική παράδοση πού ἔχουμε, μάς δίδει τήν δυνατότητα νά εἴμαστε ἀνοικτοί σέ ὄλο τόν κόσμο, ἀλλά συγχρόνως νά διατηροῦμε καί τήν δική μας ἐνότητα στόν κόσμο», προσθέτοντας πῶς αὐτό «εἶναι τό οὐσιαστικό πρόβλημα. Πῶς θά διατηρηθεῖ αὐτή ἡ ἐνότητα μέσα στόν σύγχρονο κόσμο. Ὅχι μόνο γιά μας, ἀλλά καί γιά τήν ὑπόλοιπη ἀνθρωπότητα».

Ἐπικεντρώνοντας τήν ἀναφορά του στήν σύγχρονη ἐποχή τῆς κρίσης, ὁ Ὁμότιμος Καθηγητής

τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ὑπογράμμισε ὅτι «ἡ θετική ἐπίδραση τῆς κρίσεως σέ ὅποια ἔκταση, εἶναι ἡ πρόκληση. Ἐφόσον ὑπάρχει πρόκληση καλούμεθα ἢ νά ἀντιδράσουμε μέ τόν παραδοσιακό μας τρόπο, δηλαδή συνεχίζοντας τήν παράδοσή μας ἢ ἂν δέν ἀντιδράσουμε, θά πεθάνουμε».

Παράλληλα προσέθεσε ὅτι «ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἀρνούνται ἐκ τῶν προτέρων τήν Ἀγιοπατερική παράδοση, χάνουν τά δύο τρίτα τοῦ πολιτισμοῦ μας. Ὅποιος γνωρίζει ὀλόκληρη τήν παράδοσή μας», κατέληξε, «βλέπει ὅτι τά δύο αὐτά μεγέθη, Ἑλληνισμός καί Ὁρθοδοξία, εἶναι ἀδιαίρετα μεταξύ τους».

Στήν ἐκδήλωση παρέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Δημητριάδος καί Ἀλμυροῦ κ. Ἰγνάτιος, ὁ ὁποῖος ὑπογράμμισε ὅτι «εἶναι γιά μάς εὐλογία ἡ παρουσία τοῦ π. Γεωργίου στήν πόλη μας», ἐνῶ ὁ πρόεδρος τῆς Ἐνώσεως Θεολόγων κ. Τριαντάφυλλος Πασιαῖς σημείωσε ὅτι «μπορεῖ νά μάς δώσει εὐκαιρίες νά προσανατολιστοῦμε καί νά προβληματιστοῦμε πάνω στά θέματα καί τίς προκλήσεις πού ἀντιμετωπίζει σήμερα ὁ Ἑλληνισμός καί ἡ Ὁρθοδοξία».

Ὁ π. Γεώργιος Μεταλληνός ἀνέπτυξε μέ σαφήνεια τίς θέσεις του ἐνώπιον πυκνοῦ ἀκροατηρίου, καθιστώντας σαφές ὅτι «τό μάθημα τῶν θρησκευτικῶν χρειάζεται στήν παιδεία, διότι εἶναι ὑποδηλωτικό τῆς ταυτότητός μας».

**Ἱερά Μητρόπολις Αἰτωλίας
καί Ἀκαρνανίας**

*Διαμαρτυρία γιά ἱστορική ἐκπομπή
τηλεοπτικοῦ Σταθμοῦ*

Μέ ἐπιστολή του πρὸς τόν τηλεοπτικό Σταθμό ΣΚΑΪ (8.3.2011) ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Αἰτωλίας καί Ἀκαρνανίας κ. Κοσμάς διαμαρτύρεται γιά τήν ἀποσιώπηση τῆς προσφορᾶς καί τῆς θυσίας τῶν Ὁρθοδόξων κληρικῶν κατά τήν πολιορκία καί τήν Ἐξοδο τοῦ Μεσολογγίου (1826). Ὅπως τονίζεται στήν ἐπιστολή ὁ Ἐπίσκοπος Ρωγῶν καί Κοζύλης Ἰωσήφ λειτουργοῦσε, ἐξομολογοῦσε καί μετέδιδε τά Ἀχραντα Μυστήρια στοὺς ἀγωνιζομένους, αὐτός δέ κατέστρωσε τό σχέδιο τῆς Ἐξό-

δου. Ὁ Ἰωσήφ ἀνατινάχθηκε στόν Ἀνεμόμυλο κατά τήν εἴσοδο τῶν Τουρκαϊγυππίων. Οἱ εἰσβολεῖς τόν βρῆκαν ἡμιθανῆ καί τόν θανάτωσαν μέ μαρτυρικό τρόπο. Στήν ἴδια ἐπιστολή του ὁ Σεβ. Μητροπολίτης ὑπενθυμίζει μία φράση τοῦ Διονυσίου Σολωμοῦ ἀπό τό ποίημά του «Ἐλεύθεροι Πολιορκημένοι» πού ἀναφέρεται στήν Ἱερά Πόλη τοῦ Μεσολογγίου. Ὅτι δηλαδή τά δύο μεγάλα ἰδανικά γιά κάθε ἄνθρωπο εἶναι ἡ Πίστη καί ἡ Πατρίδα. Προσθέτει δέ ὁ Σεβασμιώτατος ὅτι αὐτά τά ἰδανικά χρειάζεται ὁ λαός μας σέ κάθε περίοδο πνευματικῆς κρίσεως, ὅπως ἡ σημερινή.

Ἱερά Μητρόπολις Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης

Ὁ ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας

Μέ ξεχωριστή χαρά καί λαμπρότητα γιορτάστηκε στόν σεπτό Μητροπολιτικό ναό τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Λαγκαδᾶ, ἡ Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας καί ἡ μνήμη τῆς ἀνασπλώσεως τῶν ἁγίων εἰκόνων. Προέστη ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Λαγκαδᾶ, Λητῆς καί Ρεντίνης κ. Ἰωάννης.

Ἐπίσημος ὁμιλητής ἦταν ὁ Ἑλλογιώτατος Καθηγητής καί Κοσμητορας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Α.Π.Θ. κ. Μιχαήλ Τρίτος, ὁ ὁποῖος καί τόνισε τήν σχέση τῆς Ὁρθοδοξίας μέ τό Γένος καί τοῦ Χριστιανισμοῦ μέ τόν Ἑλληνισμό στήν δραματική διαχρονία τους καί τήν μαρτυρική συμπόρευσή τους.

Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι μέγεθος οἰκουμενικό πού ὑπερνικᾷ τοπικισμούς καί ἔθνοφυλετισμούς ἀποτελώντας τόν πνευματικό καταλύτη τῆς ὑπάρξεως καί τῆς ταυτότητας τοῦ Γένους, εἶπε ὁ ὁμιλητής.

Ὁ ἑορτασμός τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας ἐκλείσει μέ τήν λιτάνευση τῶν Ἁγίων Εἰκόνων καί τῶν ἱερῶν Λειψάνων ἐντός τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, ἀναγνωσθέντος σέ στάσεις τρεῖς του συμβόλου τῆς Πίστεως καί τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Ὁ Σεβασμιώτατος ἐπεκτείνοντας τόν λόγο τοῦ ὁμιλητοῦ διερωτήθηκε καί ὁ ἴδιος τό πού θά εὐρίσκετο σήμερα τό Γένος μας καί ὁ εὐρύτερος κῶρος γύρω ἀπό τήν πατρίδα μας χωρίς τήν Ὁρθοδοξία.

Ἱερά Μητρόπολις Γλυφάδας

Οἱ ἐργασίες τοῦ Ἀντιαιρετικοῦ Σεμιναρίου

Τήν Δευτέρα 14.3.2011 τό ἀπόγευμα πραγματοποιήθηκε τό Ἀντιαιρετικό Σεμινάριο γιά τό μήνα Μάρτιο, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Γλυφάδας στό πνευματικό Κέντρο τοῦ Ἱ. Ν. Ἁγίου Παντελεήμονος Νοσοκομείου Ἀσκληπιείου Βούλας.

Ὁμιλητής ἦταν ὁ Αἰδεσιμολογιώτατος π. Ἰωάννης Ζῶτος, τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Σταγῶν καί Μετεώρων καί τό θέμα τοῦ ἦταν «Ἀποκρυσφορμὸς καί Μουσική».

Ὁ Ὁμιλητής παρουσίασε στό πολυπληθές ἀκροατήριο, πλούσιο ἐποπτικό ὕλικό, στό ὁποῖο ἀπέδειξε μέσα ἀπό ἐπιστημονικά, ἱστορικά καί κοινωνικά δεδομένα, ὅτι ἡ μουσική δέν εἶναι πάντοτε τόσο «ἄθωα» καί ψυχαγωγική ὅσο νομίζουμε ἢ ὅσο θέλουν νά τήν παρουσιάσουν κάποιοι.

Μέσα ἀπό συνεντεύξεις τῶν ἴδιων τῶν καλλιτεχνῶν καί τῶν μουσικῶν παραγωγῶν, παραδέχτηκαν οἱ ἴδιοι ὅτι ἡ μουσική ἐκφράζει κάτι βαθύτερο καί ὅτι ὑπηρετοῦν συγκεκριμένη πίστη «τόν Σατανισμό» ἢ «τόν Παγανισμό», ἐχθρεύονται ἀνοικτά τόν Χριστιανισμό, μάλιστα στή Νορβηγία καί στήν Ἀμερική καίνε τίς Χριστιανικές Ἐκκλησίες.

Εὐρωπαϊκό Δικαστήριο Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων

Ἀπόφαση ὑπέρ τοῦ Σταυροῦ στά Σχολεῖα

Ἡ Μείζων Σύνθεση τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων δημοσίευσε τήν Παρασκευή 18.3.2011, μέ δέκα πέντε ψήφους ὑπέρ (μέ συγκλίνουσα γνώμη καί τοῦ Ἑλλήνα δικαστή) καί δύο ψήφους κατά, τήν τελεσίδικη Ἀπόφασή της ὅτι ἡ παρουσία τοῦ σταυροῦ στίς σχολικές αἴθουσες τῆς Ἱταλίας δέν συνιστᾷ παραβίαση τοῦ δικαιώματος τῶν γονέων νά μορφῶνουν τά τέκνα τους μέ βάση τίς θρησκευτικές καί φιλοσοφικές τους πεποιθήσεις κατά τό ἄρθρο 2 τοῦ 1ου Πρωτοκόλλου τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως τῶν Δικαιωμάτων τοῦ Ἀνθρώπου (ΕΣΔΑ).

Στήν σχετική δίκη εἶχε παρέμβει μέ ἐπιχειρήματα ὑπέρ τῆς παρουσίας τοῦ Τιμίου Σταυροῦ στίς σχολικές αἴθουσες, μεταξύ ἄλλων κρατῶν, καί ἡ Ἑλληνική Κυβέρνηση.

ΔΙΟΡΘΟΔΟΞΑ ΚΑΙ ΔΙΑΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΑ

Οἰκουμενικόν Πατριαρχεῖον

*Ἀνακοινωθέν ἐπὶ τῇ ἀνασυγκροτήσει
τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου
(28.02.2011).*

Γενομένης τῆς τακτικῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου, αὕτη ἀπετελέσθη διὰ τὸ ἑξάμηνον 01.03.2011 - 31.08.2011, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τῆς Α. Θ. Παναγιώττου, ἐκ τῶν Σεβ. Ἱεραρχῶν:

Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ἀθανασίου, Θυατείρων καὶ Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγορίου, Θεοδορουπόλεως κ. Γερμανοῦ, Τρανουπόλεως κ. Γερμανοῦ, Καρπάθου καὶ Κάσου κ. Ἀμβροσίου, Ἰμβρου καὶ Τενέδου κ. Κυρίλλου, Περγάμου κ. Ἰωάννου, Πριγκιπωννήσων κ. Ἰακώβου, Ἰκονίου κ. Θεολήπτου, Ἁγίου Φραγκίσκου κ. Γερασίμου, Ρεθύμνης καὶ Ἀδλοποτάμου κ. Εὐγενίου, Κορέας κ. Ἀμβροσίου.

Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις,
τῇ 28ῃ Φεβρουαρίου 2011

*Ἐπέστρεψαν στήν Κωνσταντινούπολη τά ὁσαῖ
τοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου Στ΄*

Τὴν 1.3.2011 μετεφέρθησαν μέ τιμές ἀρχηγοῦ Κράτους ἀπὸ τὴν Ἀθήνα στήν Κωνσταντινούπολη τά ὁσαῖ τοῦ ἀοιδίμου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυροῦ Κωνσταντίνου Στ΄. Ἡ σορός του εἶχε ἐνταφιασθεῖ στήν Ἀθήνα, διότι τὸ 1925 οἱ τουρκικεῖς ἀρχεῖς τὸν ἀπῆλσαν ὡς ἀνταλλάξιμο. Τὴν λειψανοθήκη συνόδευσε ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Περγάμου κ. Ἰωάννης, Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου Ἐκπροσωπήσεως τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στήν Ἀθήνα. Στόν Πατριαρχικό Ναό ὁ Παναγιώτατος Οἰκουμενικός Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος ἐτέλεσε Τρισάγιο παρόντων πολλῶν Ἀρχιερέων καὶ πιστῶν. Τά ὁσαῖ τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Κωνσταντίνου Στ΄ ἐνταφιάσθησαν στόν

ἀδλόγυρο τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ζωοδόχου Πηγῆς Βαλουκλῆ, ὅπου βρίσκονται οἱ τάφοι τῶν προκατόχων καὶ διαδόχων του. Μέ ἀνακοίνωσή του τὸ Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο ἐκφράζει τίς θερμῆς εὐχαριστίες του πρὸς τὸν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερώνυμο καὶ τὴν Ἱερά Σύνοδο τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος γιὰ τὴν πρόθυμη παροχή τῶν σχετικῶν ἀδειῶν.

Ἐκλογή Νέων Μητροπολιτῶν

Σέ Μητροπολίτες ἐξελέγησαν στίς 3.3.2011 ἀπὸ τὴν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος τοῦ Πατριαρχείου Ἀρχιμ. π. Στέφανος καὶ ὁ Ἀρχιεραγματεῖας τῆς Ἀρχιμ. π. Ἐλπιδοφόρος. Ὁ π. Στέφανος ἐξελέγη Μητροπολίτης τῆς Μητροπόλεως Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου, ἐνῶ ὁ π. Ἐλπιδοφόρος ἐξελέγη Μητροπολίτης τῆς Μητροπόλεως Προύσσης.

Οἱ ἐψηφισμένοι Μητροπολίτες ἔδωσαν τὸ Μικρὸ Μήνυμα παρουσίᾳ τοῦ Πατριάρχου καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου στό Συνοδικό καὶ ἀκολούθως τὸ Μεγάλον Μήνυμα παρουσίᾳ τῶν Συνοδικῶν Ἀρχιερέων στόν Πάνσεπτο Πατριαρχικό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ὁ Οἰκουμενικός Πατριάρχης εἰσηγήθηκε στήν Ἁγία καὶ Ἱερά Σύνοδο τὴν ἐκλογή τῶν δύο νέων Μητροπολιτῶν «ἐν τῇ πεποιθήσει ὅτι ἀμφότεροι θά συνεχίσουν καὶ ὡς Ἱεράρχαι τοῦ Θρόνου, καὶ δὴ ἐν τῇ ἐνταῦθα ἀπὸ αἰῶνων ἔδρα αὐτοῦ, νά διακονοῦν αὐτῷ ἐν αὐταπαρνήσει, ἐν ἐνθέῳ ζήλῳ καὶ ἐν καρποφορίᾳ πολλῇ, ὥστε νά συνεχίζηται ἡ ζωὴ, ἡ παράδοσις καὶ ἡ προσφορὰ του τοῖς ἐγγύς καὶ τοῖς μακρὰν, εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ψυχῶν ὑπὲρ ὧν ὁ Χριστὸς ἀπέθανε».

Ἡ εἰς ἐπίσκοπον χειροτονία τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτη Καλλιουπόλεως καὶ Μαδύτου Στεφάνου θά τελεστεῖ τὴν Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας, 13 Μαρτίου, καὶ τοῦ ἐψηφισμένου Μητροπολίτη

Προύσσης Ἐλπιδοφόρου τὴν Κυριακή Β΄ τῶν Νηστειῶν, 20 Μαρτίου, στὸν Πατριαρχικό Ναό τοῦ Ἁγίου Γεωργίου.

Ἡ ἐκλογή τῶν δύο νέων Μητροπολιτῶν προκάλεσε καί σειρά ἀνακατατάξεων στίς διοικητικές ὑπηρεσίες τῆς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου. Συγκεκριμένα στή θέση τοῦ Ἀρχιγραμματέως τῆς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου τοποθετεῖται ὁ μέχρι σήμερα ὑπογραμματεὺς τῆς Ἀρχιμ. π. Βαρθολομαῖος. Στή θέση τοῦ ὑπογραμματέως τοποθετεῖται ὁ π. Ἰωακείμ, μέχρι σήμερα Κωδικογράφος. Τὴν θέση τοῦ Κωδικογράφου κατέλαβε ὁ διάκ. π. Παῖσιος.

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Ἱερὰ Κοινότης Ἁγίου Ὁρους

Καθήκοντα Ἀντιπροσώπων τῶν Κ΄ Ἱερῶν Μονῶν στὴν Ἱερὰ Κοινότητα τοῦ Ἁγίου Ὁρους κατὰ τὸ τρέχον πολιτικό ἔτος 2011 ἀνέλαβαν οἱ κάτωθι: Μ. Λαύρας ἱερομ. Νικόδημος, Βατοπεδίου Γ. Βαρνάβας, Ἰβήρων ἱερομ. Ἀντώνιος, Χιλανδαρίου ἱερομ. Στέφανος, Διονυσίου Γ. Νήφων, Κουτλουμουσίου ἱερομ. Γρηγόριος, Παντοκράτορος ἱερομ. Ἐπιφάνιος, Ξηροποτάμου ἱερομ. Παῦλος, Ζωγράφου Γ. Εὐθύμιος, Δοχειαρίου Γ. Θεόκτιστος, Καρακάλλου Γ. Ἀνδρέας, Φιλοθέου Γ. Νικηφόρος, Σίμωνος Πέτρας ἱερομ. Ἱερώνυμος, Ἁγίου Παύλου Γ. Νικόδημος, Σταυροκικήτα Γ. Θεοδόσιος, Ξενοφώντος ἱερομ. Γρηγόριος, Γρηγορίου ἱερομ. Φώτιος, Ἐσφιγμένου ἱερομ. Γαβριήλ, Ἁγίου Παντελεήμονος ἱερομ. Κυρίων καί Κωνσταμονίτου Γ. Ἐφραίμ.

Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον Ἐκκλησία Κρήτης

*Νέο Δ.Σ. στὸν Παγκρήτιο Σύνδεσμο
Θεολόγων*

Στίς 19.2.2011 πραγματοποιήθηκε στὸ Ἡράκλειο ἡ Γενικὴ Συνέλευση τοῦ Παγκρητίου Συνδέσμου Θεολόγων. Στὴ Συνέλευση ἀνεγνώσθη μῆνυμα τοῦ Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος συνεχάρη τους Θεολόγους τῆς Κρήτης γιὰ τὸ πρόσφατο συνέδριό τους περὶ τῆς χρήσεως Νέων Τεχνολογιῶν στὴν Ποιμαντική καί στὴν Ἐκπαίδευση. Στὴ Συν-

έλευση παρέστη καί ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εἰρηναῖος, ὁ ὁποῖος μίλησε γιὰ τίς προοπτικές προσφορᾶς τῶν Θεολόγων καί τοῦ μαθήματος τῶν Θρησκευτικῶν.

Κατὰ τίς διεξαχθεῖσες ἀρχαιρεσίες ἐξελέγησαν τὰ μέλη τοῦ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου ὡς ἑξῆς: Πρόεδρος· Στριλιγκᾶς Γεώργιος, Ἀντιπρόεδρος· Πρωτ. Καλλιωντζάκης Ἀνδρέας, Γενικός Γραμματεὺς· Δουνδουλάκης Ἀντώνιος, Ταμίας· Χριστοδουλάκης Νικόλαος, Συντονιστὴς Ἐκκλ. Βίου· Ρηγινιώτης Θεόδωρος, Συντονίστρια Παιδείας· Δούλη Ἰορδάνη, Συντονιστὴς Διορθόδοξης καί Διαχριστιανικῆς Κοινωνίας· Λίλης Ἰωάννης, Συντονιστὴς Εἰρήνης καί Κοινωνικῶν Ζητημάτων· Τσακιράκης Μιχαήλ, Συντονιστὴς Τύπου καί Δημοσίων Σχέσεων· Φούσκης Ἐμμανουήλ.

Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας

Θεμελίωση Ἱερᾶς Μονῆς στὴν Οὐγκάντα

Τὴν Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας, 13η Μαρτίου ἐ.ἔ. ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πάπας καί Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρος, μετὰ τὸ πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καμπάλας κ. Ἰωνᾶς, τὸν ἱερό κληρο, τὸν ἔξοχ. Αἰγύπτιο Πρέσβη, τὸν μουσουλμάνο θρησκευτικό λειτουργό τῆς περιοχῆς καί πλῆθος πιστῶν, μετέβη σὲ παρακείμενη περιοχή τῆς ἐνορίας τοῦ μεγάλου Ἀντωνίου Μόντε καί ἐπραγματοποίησε τὴν τελετὴ θεμελίωσης τῆς πρώτης ὀρθόδοξης Ἱερᾶς Μονῆς στὴν Ἀφρική, τιμωμένῃς ἐπ' ὀνόματι τῆς Ὁσίας Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Ἡ Ἀδελφότητα πού θά ἐγκαταβιώσει στὴ Μονὴ μετὰ τὴν ὀλοκλήρωσή της ἀποτελεῖται ἀπὸ τίς τρεῖς γηγενεῖς Μοναχὲς Μαρία, Θαβωρία καί Θεοσέμνη, οἱ ὁποῖες ἔζησαν γιὰ δύο ἔτη στὴν Ἱερὰ Μονὴ Παναγίας Χρυσοπηγῆς Χαλίων Κρήτης καί ἐδιδάχθησαν τὴν ἑλληνικὴ γλῶσσα, τὴν ἐκκλησιαστικὴ μουσικὴ καί τὰ μοναχικὰ ἐργόχειρα.

Χαιρετίζοντας τὴν ἔναρξη τῶν ἐργασιῶν ἀνεγέρσεως τοῦ μοναστικοῦ αὐτοῦ ἐνδιαιτήματος ὁ Μακαριώτατος ἀνεφέρθη στὴν προσφορὰ καί τὴν σπουδαιότητα τοῦ Μοναχισμοῦ στὴν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ἐξέφρασε τὰ χαροποιὰ καί ἐλπιδο-

φόρα αισθήματα πού δημιουργεῖ ἡ σύσταση μοναστικῶν Ἀδελφοτήτων στήν ἀφρικανική ἥπειρο.

Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων

*Κουρά τριῶν νέων Μοναχῶν
τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος*

Στίς 19.2.2011 ὁ Μακαριώτατος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος ἐτέλεσε τήν μοναχική κουρά τριῶν διακονητῶν τῶν σεπτῶν Προσκυνημάτων, κατόπιν ἐγκρίσεως ὑπό τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου. Ὁ Λίβιος Μαυροκορδάτος μετονομάσθηκε σέ Λεόντιο, ὁ Ἀθανάσιος Τσέτσιος σέ Ἀντώνιο καί ὁ Χρῆστος Κεσόγλου σέ Χρύσανθο. Ἡ τελετή ἔλαβε χώραν στό Πατριαρχικό παρεκκλήσιο τῆς Πεντηκοστῆς στά Ἱεροσόλυμα. Ὁ Μακαριώτατος τοῦς συνεχάρη γιά τήν ἐκκλησιαστική καί πνευματική τους ἀνάδειξη καί τοῦς εὐχήθηκε ὑπομονή καί δύναμη γιά νά δίνουν Ἀγιοταφική μοναχική μαρτυρία στό ποίμνιο τοῦ Πατριαρχείου καί στοῦς προσκυνητές τῶν Παναγιῶν Προσκυνημάτων.

Ἐκκλησία τῆς Κύπρου

*Παρουσίαση τοῦ ἔργου τοῦ Καθηγητοῦ
Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου*

Στήν αἴθουσα Τελετῶν τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Μεγάρου πραγματοποιήθηκε στίς 3.2.2011 ἡ παρουσίαση τοῦ ἐπιστημονικοῦ καί διηγηματικοῦ-ἀφηγηματικοῦ ἔργου τοῦ κ. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου, Ὁμοτίμου Καθηγητοῦ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν. Τήν παρουσίαση διοργάνωσε ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου μέ τήν εὐκαιρία τῆς ἐκδόσεως τοῦ Γ' Τόμου τῆς Πατρολογίας τοῦ Καθηγητοῦ. Τήν ἐκδήλωση τίμησαν μέ τήν παρουσία τους ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεόφυτος, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Καλῆς Ἐλπίδος κ. Σέργιος, ὁ Θεοφ. Ἐπίσκοπος Καρπασίας κ. Χριστοφόρος, πολλοί βουλευτές καί πανεπιστημιακοί καθηγητές. Τά ἔργα τοῦ τιμωμένου προσώπου παρουσίασαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος, ὁ Καθηγητής τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου κ. Σταῦρος Φωτίου, ὁ Ἐπιθεωρητής Θεολογικῶν μαθημάτων Δρ. Φαί-

δων Παπαδόπουλος καί ὁ Φιλολόγος κ. Στέλιος Παπαντωνίου. Ἀκολούθησε ἡ εὐχαριστήριος ὁμιλία του κ. Στυλιανοῦ Παπαδοπούλου.

*Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος
κ. Χρυσόστομος καταδίκασε τίς συλλήψεις
στά κατεχόμενα*

Τίς συλλήψεις τῶν τεσσάρων εὐρωβουλευτῶν καί τοῦ Ἐπισκόπου Νεαπόλεως Πορφύριου καταδίκασε στίς 14.3.2011 ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Χρυσόστομος μέ τό δικό του χαρακτηριστικό τρόπο, λέγοντας ὅτι «οἱ Τοῦρκοι ἀπέδειξαν ὅτι παραμένουν Τοῦρκοι». Πρόσθεσε ὅτι οὔτε ὕστερα ἀπό 100 χρόνια δέν πρόκειται νά γίνουν Εὐρωπαῖοι. Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος εἶπε ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῆς Κύπρου δέν θά ἀφήσει νά περάσει ἀπαρατήρητη ἡ προκλητική ἐνέργεια τοῦ κατοικοῦ καθεστώτος καί θά τήν καταγγεῖλει διεθνῶς.

«Ἡ Ἐκκλησία προσκάλεσε τοῦς Εὐρωβουλευτές ἀκριβῶς γιά νά δοῦν τήν καταστροφή τῶν μνημείων τῆς πολιτιστικῆς κληρονομιάς στήν κατεχόμενη Κύπρο. Οἱ κατοκίκες ἀρχές θέλησαν νά δείξουν ὅτι ἔχουν κρατική ὑπόσταση, ἀλλά ψευδοκράτος εἶναι καί ψευδοκράτος θά παραμείνει», εἶπε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος.

Ἐπίσης κάλεσε τήν Εὐρώπη νά τό σκεφθεῖ καλά «ἄν μπορούν νά ἔχουν εὐρωπαϊκή πορεία αὐτοί οἱ ἄνθρωποι».

Ἀργά τό βράδυ τῆς 13.3.2011 ἐπέστρεψαν στίς ἐλεύθερες περιοχές οἱ ἐπτά ἀπό τοῦς ἐννέα συλληφθέντες ἀπό τό κατοκίκο καθεστῶς. Πρόκειται γιά τήν Κύπρια εὐρωβουλευτή Ἐλένη Θεοχάρους, τοῦς Πολωνούς Γιαρουσλάβ Βαλέσα, Ἀρτούρ Ζασάστα καί τήν Βουλγάρα Μαρία Νεβέσλεβα. Μαζί τους ἐπέστρεψαν ἐπίσης ὁ Ἐπίσκοπος Νεαπόλεως Πορφύριος, ἀντιπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στίς Βρυξέλλες, ὁ πατήρ Σάββας, καί ἡ βοηθός τοῦ εὐρωβουλευτή Βαλέσα, ὁ ὁποῖος εἶναι γιός τοῦ ἡγέτη τῆς «Ἀλληλεγγύης» Λέχ Βαλέσα. Ὁ πρῶν Εὐρωβουλευτής κ. Γιαννάκης Μάτσης καί ὁ κ. Λοῖζος Αὐξεντίου ἀπελευθερώθηκαν μετά ἀπό λίγες ἡμέρες.

Ὅλοι μετέβησαν στά κατεχόμενα γιά νά διαπιστώσουν οἱ τρεῖς ξένοι εὐρωβουλευτές τήν καταστροφή ἀπό τόν τουρκικό στρατό τῆς πολιτιστικῆς καί θρησκευτικῆς κληρονομιάς τῆς Κύπρου.

Παγκόσμιον Συμβούλιον Ἐκκλησιῶν

Διαμαρτυρία τῶν Ὁρθοδόξων Μελῶν

Ἔντονη ὑπῆρξε ἡ ἀντίδραση τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Σασσίμων (τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου) καί τῶν ἄλλων Ὁρθοδόξων Μελῶν τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν γιά τήν μή ἰσοζυγισμένη καί σχεδόν ἀνύπαρκτη συμμετοχή Ὁρθοδόξων ὁμιλητῶν στή προγραμματιζόμενη Οἰκουμενική Διάσκεψη Εἰρήνης, ἡ ὁποία θά συγκληθεῖ τόν Μάιο στό Κίνγκστον τῆς Τζαμάικας. Ἡ συζήτηση ἔλαβε χώρα στό πλαίσιο τῶν ἐργασιῶν τῆς τακτικῆς συνελεύσεως τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, πού διεξήχθησαν στή Γενεύη στίς 14 καί 15 Φεβρουαρίου τ.ἔ. Ὁ Μητροπολίτης Σασσίμων Γεννάδιος εἶναι μέλος τοῦ Προεδρείου. Στίς 16-23 Φεβρουαρίου ἀκολούθησαν οἱ ἐργασίες τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς. Κύρια θέματα τῶν συζητήσεων ἦταν ἡ συμπαράσταση πρὸς τίς Χριστιανικές μειονότητες, οἱ ὁποῖες ζοῦν σέ μουσουλμανικά περιβάλλοντα, οἱ οἰκολογικές καταστροφές καί ἡ οἰκονομική κρίση.

Κοινή ἀπάντηση τῶν Ὁρθοδόξων ἐκπροσώπων

Κοινή ἀπάντηση διαμόρφωσαν στίς 11.3.2011 οἱ ἐκπρόσωποι τῶν κατά τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καί τῶν Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, πού εἶναι μέλη τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν (ΠΣΕ) ἐπί τοῦ κειμένου τῆς ἐπιτροπῆς “Πίστεως καί Τάξεως” γιά τήν ἐκκλησιολογία μέ θέμα Ἡ φύσις καί ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας”.

Ἔσπερα ἀπό πολυήμερες συζητήσεις στήν Ἁγία Νάπα τῆς Κύπρου καί, ἀφοῦ ἔγιναν 20 εἰσηγήσεις ἐπί τοῦ σχετικοῦ κειμένου τά μέλη τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καί τῶν Ἀρχαίων Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, σέ σχετικό ἀνακοινωθέν πού δόθηκε σήμερα στή δημοσιότητα, ἀναφέρουν ὅτι εὐελπιστοῦν ὅτι ἡ παροῦσα ἀπάντηση ἀποτελεῖ μία σημαντική ἀντιπροσωπευτική ὀρθόδοξη ἀπάντηση ἐπί τοῦ κειμένου, “Ἡ φύσις καί ἡ ἀποστολή τῆς Ἐκκλησίας”.

Στό ἀνακοινωθέν ἀναφέρεται ὅτι ἡ ἀπάντησή τους “δέν ἀποσκοπεῖ νά ἀποτελέσει μία περιεκτική Ὁρθόδοξη Ἐκκλησιολογία, ἀλλά μάλλον κατάθεση μερικῶν θέσεων πού πηγάζουν ἀπό τήν ἐκκλησιαστική μας παράδοση, γιά νά τεθοῦν στή διάθεση τῆς Ὑποεπιτροπῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ κειμένου περὶ τῆς “Φύσεως καί τῆς Ἀποστολῆς τῆς Ἐκκλησίας”, διαδικασία πού βρίσκεται σέ ἐξέλιξη αὐτή τήν περίοδο”.

Ἡ ἀπάντηση πού διαμορφώθηκε στή συνάντηση τῆς Κύπρου, προσφέρεται, σύμφωνα μέ τό ἀνακοινωθέν, στήν Ἐπιτροπή “Πίστεως καί Τάξεως” ὡς συμβολή γιά τίς περαιτέρω ἐργασίες της, καί προωθεῖται μέ ὄλο τό σεβασμό πρὸς τίς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες γιά ἐξέταση, περαιτέρω ἐπεξεργασία καί γιά τίς δικές τους ἀπαντήσεις.

“Προσεγγίζουμε αὐτό τό κείμενο μέ πραγματικό σεβασμό ἔνεκα τῶν σημαντικῶν προσπαθειῶν καί τῆς καλῆς θελήσεως γιά τήν παραγωγή του. Σέ αὐτό ἀναγνωρίζουμε πολλά στοιχεῖα πού ἀντανάκωυν τήν ὀρθόδοξη διδασκαλία, καί ἐπίσης πολλές ἐκφράσεις πού διατυπώνουν ἐκκλησιολογικές ἀρχές κατά τρόπο νωπό καί πρωτότυπο. Ἐχομε σοβαρές ἐπιφυλάξεις ὅσον ἀφορᾷ ἀποφασιστικῆς σημασίας ζητήματα μέσα στό κείμενο. Ὡστόσο, τό κείμενο εἶναι χρήσιμο, γιατί μᾶς ὑπενθυμίζει τήν ἀνάγκη νά διατυπώσουμε μέ νέο τρόπο καί ἐντός τῶν πλαισίων τοῦ σύγχρονου κόσμου τή διαχρονική “καί ἅπαξ παραδοθεῖσα τοῖς ἁγίοις πίστιν”, καταλήγει τό ἀνακοινωθέν.

Τή συνάντηση φιλοξένησε ἡ Ἐκκλησία Κύπρου καί ὁργανώθηκε ἀπό τή Μητρόπολη Κωνσταντίας - Ἀμμοχώστου, τῆς ὁποίας ὁ μητροπολίτης Βασίλειος εἶναι πρόεδρος τῆς Ἐπιτροπῆς “Πίστεως καί Τάξεως” τοῦ ΠΣΕ.

Στή συνάντηση τῆς Ἁγίας Νάπας ἔλαβαν μέρος ἐκπρόσωποι ἀπό τό Οἰκουμενικό Πατριαρχεῖο, τά Πατριαρχεῖα, Ἀντιοχείας, Μόσχας, Σεργίας, Ρουμανίας, ἀπό τίς Αὐτοκέφαλες Ἐκκλησίες Κύπρου, Ἑλλάδος, Ἀλβανίας, Τσεχίας καί Σλοβακίας, καθώς ἐπίσης καί ἐκ μέρους τῶν Ἀνατολικῶν Ἐκκλησιῶν, ὅπως τῆς Ἀρμενικῆς Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας τοῦ Etchmiadzin, τῆς Κοπτικῆς Ἐκκλησίας, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μαλανκάρας, καθώς ἐπίσης μέλη τοῦ προσωπικοῦ τοῦ ΠΣΕ καί τῆς Ἐπιτροπῆς “Πίστεως καί Τάξεως”.

Ἐκπρόσωποι ἄλλων Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, ἐνῶ δῆλωσαν συμμετοχή, τελικῶς δέν κατέστη δυνατό νά προσέλθουν. Μεταξύ αὐτῶν ἦταν καί ὁ μητροπολίτης Βολοκολάμσκ Ἰλαρίων, πρόεδρος τοῦ Τμήματος Ἐξωτερικῶν Ἐκκλησιαστικῶν Σχέσεων τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας. Βέβαια, τό Πατριαρχεῖο ἐκπροσωπήθηκε ἀπό ἄλλους Ρώσους θεολόγους. Τήν Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσώπησε ὁ μητροπολίτης Μεσσηνίας Χρυσόστομος, Καθηγητής τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Ἦταν ἰδιαίτερη τιμή ἡ παρουσία τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως τοῦ ΠΣΕ, Ὁλαβ Φίξε Τβάιτ καί τοῦ Ἀναπληρωτῆ Γενικοῦ Γραμματέως Γεωργίου Λαιμοπούλου.

Ὁ κ. Τβάιτ, ὁ Μητροπολίτης Σασίμων Γεννάδιος, ἐκπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ὁ ὁποῖος εἶναι ἀντιπρόεδρος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ΠΣΕ, ὁ Μητροπολίτης Κωνσταντίας Βασίλειος καί ὁ Γεώργιος Λαιμόπουλος,

ἐπισκέφθηκαν τόν Πρόεδρο τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας Δημήτρη Χριστόφια στό Προεδρικό Μέγαρο.

Ὁ Μητροπολίτης Γεννάδιος μετέφερε τούς θερμούς χαιρετισμούς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχου Βαρθολομαίου, ὅπως ἐπίσης καί τῶν συνέδρων.

Ἐξ ἄλλου, ὁ κ. Τβάιτ εἶχε τήν εὐκαιρία νά ἐξηγήσει στόν Κύπριο πρόεδρο τό ρόλο τοῦ ΠΣΕ καί τῶν Ἐκκλησιῶν μελῶν του σέ περιόδους συγκρούσεων καί μετασυγκρουσιακῶν καταστάσεων. Ἐξέφρασε τήν ἐλπίδα τοῦ ΠΣΕ γιά τίς συνομιλίες πού διεξάγονται μέ σκοπό τήν ἐπικράτηση τῆς εἰρήνης καί τῆς δικαιοσύνης στήν Κύπρο. “Πιστεύουμε, εἶπε, ὅτι τά τείχη μποροῦν νά γκρεμιστοῦν, συμπεριλαμβανομένου καί τοῦ διαχωριστικοῦ τείχους πού διχάζει τήν Κύπρο σήμερα. Ὑπάρχει, ὅμως, καί ἓνα διαχωριστικό τείχος στίς ψυχές μας πού ἐπίσης χρειάζεται νά ἀντιμετωπιστεῖ”.